

مجموعه
غرام

72

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No: TGA.31

Tercüman KUTÜPHANESİ	
Tasnif No.	Demirbaş No.
	M. 72

183 01/07	
201	

فردی
موجود
خلود
خلود

نه قدر درگزور . برادیه هفتباریه دقتی است بریم
 انسا یا نسی شیار و شیه اولایم برادر هید ؟
 محصول حیاته اولاد یا نریه اولاد بریانی روزگار قیام و ریاض
 استیور . خود هید بریه و تاجیه عمر دن بر بریه و نریه نریه
 بنای علی اولاد قیام اولاد بولنیغ حیاته عائقه مسوده لریه نریه
 طریقه برادره کورده ادریم
 مع مایه برها اولاد و برده شایه اولاد قیام چون گریه بر قدره و
 بویه خود هید کورده نه نیایه که عدم باد نیایه قاکوبه خود بخوبه
 محو نابود اولاد کورده بر بریه و نریه نریه نریه نریه نریه

بگم المون کلیدی

برده یا نریه نریه بگم [درده هر دوفا] یکدم اولاد قیام جعفرین
 جاسازک نریه یا نریه قیام و بریم
 هکذا حیاته متعین اولاد قیام نریه یا نریه نریه نریه نریه نریه
 اولاد غنیه شیاره نریه نریه نریه نریه نریه [مجموع] - [دوره شیاره]
 [خطه لری] نامیده در بریم
 قسم اول دوره شیاره تا اهل عالم قدر کی سرگذشت اهلایه
 دوره در بر بریه نریه نریه نریه نریه نریه نریه
 قسم ثانیه تا اهل عالم نریه نریه نریه نریه نریه نریه
 اشغالیدن [گوزل گوزل] مفاشی یا نریه نریه نریه نریه نریه
 مایه نریه نریه نریه نریه نریه نریه [رؤیایه؟ حقیقی؟] ، [احساس]
 [افاده] ، [برک سوز] ، [محاده] سر لوه نریه نریه نریه نریه نریه
 یا نریه نریه نریه نریه نریه نریه

کوه شاعر در هاشم مکتب دایم اینک اشاره کنی که بین
میں [نار] بکسی دقت نظر در دایم استعدای وی و
انزبان فواید الهام نه ما حقیقت حقیقتی تقدیریه در دایم
هیچ آنکه آری ما در برهنش طبعی کنی سوده و تشوید بیوری
آنکه گزین یزدان گزینی آید مدققان بر روی دینا بیوری
چنین از دقت نظر که با سواد میشتی گزین خواهی اندی بنویس فیجی
از کوه بر فواید اولیفته حکم بیدار راه واه بر هر چه سوده و تشوید
، ز دایم هر چه سوده جهان قادر همه دیرت ناخدا بیوری
شاعر [نار] بکسی یزدانی طوری خدای گدازد ایچون هر چه سوده
لازمه فواید است رنگین در سنده با شق برنی در سنده به [نار]
به قار زخم کنی در سنده سنده بکسی بنده خایله سوده جاکه ریه
دایم اعلمه بیوری
بیون قلب فانیاه کوه شاعر بر عترت سوده تمثیل ایده بیدری یا !

در دایم بیوری ریه قار زخم بزرگها کوه هر چه سوده
برخ اوتو به جود و تشوید به کل بیوری سوده کوه کن استعدای و تشوید
افندی هر چه سوده و دیکتی کوره کوره کوری قوس سوده بر نامه
استعدای بیوری دن مکتب کونید بیوری بیوری آری بیوری
کوه شاعر بر دایم ، لقمه کوره کوره کوری کوری کوری کوری
با شادی بیوری ؟

اقسم بابایم بنی دایم صانع آنکه حقیقت هر چه سوده
ریه سوده بیوری فواید بیوری سوده بیوری
بیوری که البته بزرده اوتو در اوتو با آنکه اوتو سوده بیوری
با شق فواید اندی اوتو ناسده حقیقت اوتو سوده ، کوه
یکو کوندر بابایم اوده اوتو کوه دها کوه بیوری کون
ناخدا کوه بیوری فواید بیوری

شاعر بر دایم دایم تقصیر یزدان جگر یا نقد کن افاده سوده
بیور آنکه فواید سافری دایم فواید بیوری بیوری
دایم استعدای حاکم سوز زلف دقت جلب آید سوده کوه بیوری
سوده بیوری مکتب بر کوه سوده سوده بیوری بیوری بیوری

تبریزه بولندی .

کوه شای هکله جات ایست آرمیده بوم ایست دفعه تها د
ایک شومانده و هابله کت آینه معرفه قانجه لکله قوه
ایجادیه منجه ایست هکله برده آه رسونه هکله آید اولدونه
هکله انار [نار] بک بولن بکله دکر قرار ویری . خواجه اندی
ایست کت در وایسون مذرفه آیسون ، دهانه ایست بایسون
بزیده بری بریزون ، قنیه ده بری بریزون آیره مانیا ،
اوزه اقدن اولسون اوز بکها کوترمانه ایچون مکله اوز طرسته تخمه
هولر هکله زیبا . دیویری .

شای بکوشون تا او بکوشده دینه هکله سفده اولون انار
بک کوزلینه کوزینی دیکه ده ده ایدیکه بردن بره سن کیدی
سن اوزنده می؟ خطاب تهریزلیم قایسته تابسته اوسته
هکله دوشکرکینه اوقه صوبه یاوریس ، اوج قولا جاده اوزون
برککله هکله ضربه آرا نیدن حقیقن بر [ایست] شاع
عقلن ایست کتری . خور عقلن ایستن آلدی . خور قوی
بروقت سینه سینه دوشوی . لکله ایچونه بوی شیلرک فکله

و آیدری اولر بیلری .

شاع شوردی شوناته ایچنه قدیک ده ایسته هکله یی بولن
و مالله غما مانتن مانتن ایچنه کالجه و اقام ایله مرده حشونه
ساده مدفعه استعالی بروب لریبه سادتن آه مدغم فطیعه تعقیب
ایون ارسله یو هکله یو بیلرک نقطه مقصوده خور و دوشم بیکری
بکی خط و کتن زره قدر بیل و بیل ایچونه مکله آزار و قتن
بکله یور . دوشم افن سینه لگی یاب ، خوری یورده . بده یاب هکله
یابیم . انار [نار] هکله بولن ده چاره سن بولوریم . اوصاف
اولسون دیویری .

وقتیکه آزاد اولدیم اویه کتوب انار [نار] بک بولن بکله دی .
ده سدن بائقه برین دوشونه به چو هکله هکله ایست اوز بولن
هکله کیدی یور . بولن کیدی بره ک شای بیکه :
— قار دشم مذرفه آیرلری دیه بزده می آیرلرد؟
— مذرفه بریزون بزده نه . اولکله هکله دی . آرمه بزده هریرده
قایسته هکله دی ؟

— اولدیم سینه سینه برده بکله یی کویور بیل ؟ هیچ یوزم

بیا بافتند .

— دین و تو تمامه ایچوئه فلک شده .

— جز کس مراده برافتن سزه کیده لوده بن بران او قوت قافله

فدکی فیل فیل رنده ده کوزه کوزه بلیش کجه قور قورن تاییوم

بر ریز درسی قویوم . اندامدک تیریکم یانده لیلان لوران

ادیرنه رنگی کور کجه بون بون عظمی باشدن کیه یور . قافله

ایرادی یا . رنگی اندامدک قفان اینده دن ، اوچ نایر این

معدارت اولمیسیر ، رنگی کیم کیرس اوده نقاح ایدیرسیر .

آقادی به ده بغم دن بفریمد دلا کیره بکدم . این کیم کیرم شمع .

هم کیر ، همد او کیم چوقوره قافله اینده اوچ قفتم . بلکه سکا

بیا ایدیر ری .

— قارارشم بن لاف قودن . آنم مراد ایدیر . همد بن درون

ایقودن . آما کیده م .

— هانیا بپر کیده همد کلیمدک ؟ سندی او تو قود کلیمدک ؟

سندی [الف کوسون ان] دن [جیم کوسون هفت] ، قدر او قوت

الویر ، به نه جانم قفتم . اولور قارارشم ؟

— اولور قارارشم . هاید کیده لم .

— هاید .

شاعری کور ایدی ! ناهل قوشیور دی . شاعری اودن آیدیر

یکه اندیز . سندی اوچ ایش وار . طیاره بیجکسه ضرری یورد

اوه وار ریز جزری آچوب او قوت قویور ایدیر .

شاعری کور ایدیر اوزونجه بروقت جز اوزونجه محوس قلم سندن فنا

حاکم حیدری . اوندیکه مقصدی [نار] بکلی یوزنه بقیه

باشقیرین کهدی . صافه دن ، هاکفان نایر ایدیر .

طالع کیشد .

شاعری بر طرفن در با قفله هاکیشد کور کوره بابر بر طرفن ده

جزده قفانده بر چاره سنی دوستیور دی . نیایر . الحافه

بر کوزه کور ایدیر کیم ده ده پنجه دن پنجه ده بر کوزه سنده کیم کیره مبد

بایر برین کونجه کوهه هوبونه هاید قارارشم برانده قایر

اویا لم دیدی .

چوقوره قفتم چوقوره طیارین نیکه کفایت ایدن بوسوز اوزون

هاید دیر سید برابر حو لوغی هکان پنجه ده آیدیر .

کتاب
بر قایم رفاه و بایزده قوی و لرزه . لیکچر او یوه قیرم
قیرم چه هو و قیرم . ده ها و غرض و فصاحت بشی دن او لوب
صحايف و صاف انسا به لکه در این صوص و طوع که حالات زده
تأثیرات زمره مغلوبه آبروزم بزغ و غرضه علامه ی نو کیر و
باندی . لیکچر قایم و لیکچر و لرزه ی

برای این کلام که جمله سفره قدیم ، او که خیر صاعده بوده
 حویص . کجده سفره ویردم بوسفر قدیم دین
 کدی تغییر نم مایکلیک ، فیضیایه تنهیم بری برین اتمام
 او که قاصدیم . بهای بغوغا ریزیم واریکی اولدی ، کیک
 قریزی . هماغه تنهیم خنوخم که جصله برده ده ایریک بیزی
 پنجه دن توختایک بولسانه [ناد] بقا رادسی برویهاظنی
 کی قیوب زور بواستلک بائدک حال ، یایه نری قاضی
 سیمید فالاقه یقوبه دینک بزیله قولوغی برالده او کیه
 قولوغی او کی الغه اولیوهال [ناد] ییجریه ، شاعری
 قدر فیلاتری .

زوالی شاعر دارم فلاحه [فلاحه] بقدره می رکن بر در لو

اونو ميو۔ ري ۔ نزدہ کہتے ہونے پر لاف چالے پور۔ ري ۔ کہو۔
 يونہ باتے حالہ اونہ پوسوزی سولپور۔ ري ۔ اوجہ جابلے پور۔
 قد۔ قورقونج۔ ديار کور۔ ري ۔ نہ دھتھع جابلے پور۔ ري ۔
 ديار کور۔ ري ۔ دھتھع جابلے پور۔ ري ۔
 ديار کور۔ ري ۔ دھتھع جابلے پور۔ ري ۔
 ديار کور۔ ري ۔ دھتھع جابلے پور۔ ري ۔

ایستادن کوفه تا صبحیده است بکعبه گیاره نوبتین قدر در آن ایستاده و دعا
[نادر] بگفت که ده سرفتن محرم فاک جفتی در سوز که بود و سوزین
موقع فقه فرموده ای در آن ایستاده ای .

لیبان و غلامان را بخند صبا می آید . دهان آید و لبه قوید
 جلیبانه بر سر یو کین خود می آید . بوسه کافه اند و سینه
 تازم قویدان [غول یان] کی کور دین کافه اند و قوید اوله
 رکیاب و هاید ملبه ریمه آهی سس اولین آید و خیمه
 صق قوید کی انید ، انید ترکه باشد .

آه نس های دی و غلم آید و ارسه دیدن به ده یانه می .
 کیمین شوید محو به رضیه کی عشق ایدید ری . بسوزی قافه
 افه بکه ده کرا ایس یور که براه هو سیدی .

مع ما فی لایفیه مطمئن در مدینه نجران بجز کسی که خاوری
 آنست و این امید کوز خیر کسی نیاید و حق دیدن . شایسته بود
 تأیید آید . و سوزی . آید که نزد خدای و سوز کوزی
 او در کوهی با ؟ آید که کوزی خود و کافه آید که هر چه قدر
 و هر قدر که مجاز آید مشغول در همه کوزی ؟ آید که کوزی بر این
 اجازات به طبعی است تأیید خیر کسی که با کوه خاوری
 خفا آید و خیر کوزی و خفا و آید که در آن یکی کون کوزی
 هر چه قدر که خاوری .

هده او کوزی یکی آید که خفا ، در آن کوزی همه ، آید که در
 بر آن او که خفا او کوزی هاست بر خفا . همه او کوزی
 آید که بر خفا هاست آید .

شایسته آید که خفا آید که زیاد [نادر] یکی کوزی
 آید که خفا آید که سرور و مطمئن در همه کافه آید
 از این تعجب آید که یوقه تألیف باشند در شایسته
 ملکیت آید که آید که آید که اولی در دولت آید که آید که
 کوزی آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که

عمر و عا و شایسته در ده افکار و کوزی و کوزی ، حساب
 کافه آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 با آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 و آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که

آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که

[نادر] آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که

سوار شایسته استقال آید که آید که آید که آید که آید که
 کوزی آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که
 افتاح کوزی آید که آید که آید که آید که آید که آید که آید که

آینه انظار اندر لوله کس حال و قوف و کوفت و یانه سره محبت
 شمع خف آفرین [سدا] بخت ناره محبت یوسه یوسه تو
 اهل بخت شاعر محبت قوت و همت آره سده بهوت و گرگانه
 داند ... آینه لوله لری؟ سوزان اولون نشه
 و همتی؟ سازه اولون . بخت نایم اوزه ماده سوزی

بر روی آینه لوله لری جانکاهی

روزگار سوز آینه لری آیه بخ

نشه سیه حاله خیره اولوب نالیدی .

انادیا بخت کجای لوله و شیا قدن مصل و تو باره فدا کن [سدا]
 بخت خافه نا تو لری زن باره یانه آفتاب محبت قوی توری .
 چونکه شاعره التفاتین دین ایستوری . کویا شاعر یاره
 هجران التیامین اولیوری . حاله غنچه آمار نشو و نما لوری
 حاله خنده و سازه اولیوری .

نفاذه که والینه ان سوکله ، بقا مصل و شیا قدن و تو سازه
 بگزید ، غایت نازک یا سیم ، لطفا ده نازک [سدا] بخت
 خیف و جوری تمیص حقیقینه حیانه مدینه دقتور لری تو

اوزه مکتبه لری مجربیت حاصل اولدی . . .

اوزه شاعر سیه حدیالنه نه اولماز یاره لری
 بویکی یاره نه مرهم اولوب یون اولوب [سدا] بخت نایم لری [سدا]
 بخت الف لری با ساری . کویا لری برا آفرین بخت بخت بخت
 خیر مقدر ایچ اید و لری مناسب خدی دن استعاره اید
 پیریه فالوب حقیقین گرابا بخت اید و جا نازک آفرین
 بخت افطیات لری مکرر بخت حقیقینه بخت اید و بخت
 بوده بخت اولدی .

اولوب یا ! [سدا] طوق ملو بخت کرن معزول پیری
 استوار ایچ مأمورینه کیده که طبع و غنی ده براب کورتور
 لری و کلبوری . [سدا] کیدی . شاعر نه بر وزن و نوده
 کیدی .

بخت لری شاندن اولوب کویا بخت بخت بخت

حاصل آفرین شاعر کیده که شاعر بر طرفدن در دلم
 دکتب بخت لری . اید که حاله کویا بر [سدا] کیدی [سدا] نخت
 اولدی .

دها دره شبانه است فصل بانه پای ناز حیات
اوله ده ایله سوزمه غم ایله هنوز نشود ناز و دلان
نوزک آمان صبر سوز ایله نکلدن حیا صیوب لهر برستفاده
محرم قلعه کهر شای بودر کاشه وقوعه ایچده ناهله
سین اکلدن کونول قیاس کج بران او قیوب نازه بایندی
بسه حله لادنار لوب مکتدن جیدی

شده تأیید معیت ، احیاد اوقات ، استیلا تأیید
ایک هاسته زمانه مکتدی

کدین برنهای خود لعل ایله مکتب عربیه تحصیل کورمک
آرزو شده ایدی . لکه بونجه هوگر عذرک ، عذرک
هوگر فرقت اولدیفنده والده و پدرین یکه موصول حیاتیه
نوزده اکلده ایرطایحیه بونکینه شدم اعراضه ایدوریدی
اوایر کالیستره ایله مکتب عربیه ویرسین اهرا ایدوریدی

والدینیه آندن خبر سز صمیمه لکویه قید ایتیردکلندن خبرده
اوله شای آرتقه کدینی براروقع اکلده بونجه خواه و خواه
رضا کورده مجبور اولدی . فقط محزون اولدی .

مادامکه برشیر اولدی . شمدین حله بولمیش مسئله ایفان
خدمه وسیله مستقل اولمجه اسباب لازمه استیصال معنی غیرت
ایله برضروری ایله یا بعد که بوقضیه وظیفه سده بایر کلدی
مسئله اوگره ^{جکلی} اوگره نوب خدمه مدافعه غایبده آریه
نوزده کورده اهلیم و الزم ایله او بالکس کوزدن کورده هیجور
بایقه یوزدن در دره کوریدی

یوم بکالت و عطا کله اقرا و شاکندن کورده اکریم کوزده هیجور
خدمه مدافعه نظر تمسید و فریم اولدی حقیقه اید قیوب لکری
تقدیر و تبریه ایدوریدی . کدینی آذرین کورده طالع ایچون
به حوره جبر نفس اید خوده مایه هنوز معنی اهلیم کوریدی
اوغراشیوریدی . لکه لکریات

نیایونکر زوالیه اراده سی نه الذن کتیدی ، مرغ دل آهسته
بوداره ده بربر سامانورک گرفتار دام سوارسی ، غایب
و نفون ناز و ارسا و شدی

هزاره و زمانه آنه روشوکلدن بایقه لکری برین روشو هیجور ،
قربین ، خالتین ، و الفین و بعد معنی ایکن فرط محبت کدینی

هر بر من و ماعین مومع بر قیور ری . به حال کنیز کز کعب
 هر بر قیوس خیز لرزیده قیود عمری عدم آید همی ایچده هم
 و نابور اولوب کیدیر ری .

ساحه چشاه و خالنه هره ده مایه بخشیدن بهایینه ،
 جاذبه ، آنرا شایر و هالیه قوسه کی نیاتر کوزن مقون
 محبت اولوب تمام بر رویه تشکیل این هید هید عاقصون
 اوی انجیلانی نرم شایر از ایدیر ری .

سویکی هرگز نل محبت فطرتی جله موفقه اولهده شایر خطاک
 وقت ده مایه شوکیده سوزانده صورت شکله انبات هوب
 ایدرک بر موقع فطرتی اهانه ایدر موند لها ! بوی او قرن
 کدی مکره باقار کی باقار موند لها ! . . . اوف . . .

هیچ بود بهدیشی . . . بر کلیر در می . . . رفا سوک
 محکم اولوب ، مودعه طرفه زده سولگی سون حیایه علوی
 قلیه ، مالک بطنه شایر فلاک زده بولجی اوشتیافه صبر و تحمل ایچ
 بیدر . . . بوند بر کوزله چاتمه بر چاره سن بولقدن هوز
 اولقدن باقعه بر چاره سن بوقدی .

چونکه مافوقه انیساق فواکایه اقدار از ایدرک عاداتا سابقه مدینه
 آتیه بنه ترالک کوسدن عاقصه قانو ابدی اعلای سخنان
 ذروه بالاسدن عصبه دیر ایدرک هر بزیه رجی استغفار
 کوره التفاتر ، لطف و عنایت سرشیدرون مفور و مستغن
 ، هو و لهوسه مغلوب و محکوم اولوب [در مود و دنیا کیم او تو کیم
 رده] مراعده مال قانایه عصبه عا اوسده کوزله درین آکلهده
 عاداتا خبطیه فطرتی درین آکلهده فتن باقعه برین و هدی .

هر بر من بر دیل و مال فطرتی سیدیه اوقده خضعتا برک شایر
 کف ایدر بیده اونا کوره فطرتی سلاسن تقیه و تایدیه فطرتی محبتیه
 بولسایه به افقیه التفات و تواتر فطرتیه کامیاب اولوب فطرتیه
 میدان مجارلات محبتیه یا بر دلاسته فطرتیه ، دیا طالعک
 خافیه یاد دین و ایت ایدی .

بوقله برابر آره دن جو مود کچر دن طالع شایر ناهله کور بوند
 کوسر که باقار ری .

شوبکه بقل افتاده لرزیدن آریق و تقیضدن مایوس قاله قیر موند
 باقعه خدمت بر لوب مسلک کیم لرزیدن استغفار مجبور اولوب .

دیکرند ناهل اتری . در درین دو سیر ^{بر} ، از دینم خسته ^{ار} و
 شدت میره تبدیل هواده فالری ، بزیه اخلاقند بجز ذات محزون
 اولیغند چون بون یانه اوغرائاز اولری ، باوقلاسه بر
 ایستینه خداده هیچ الهیغدی اولیغند و جو دریم عدم جو در
 سادی بی .

شدی بقدر به زنده ویرمده دلاسه بزم شاعر بر هویت یوکن
 خضیفه کبر میدان کنده فاکه یغنی کوی یواری ده بکدن یوز بولغه
 ده اختلاص ایتمده اولیغند نشسته سیم یولنده وکلدی
 لاله کلام کو شیزه بر ماه سن بولمه لازمی ، به جو مه
 واکمان و سلاطین قوی بولدی ، دوستی فاشندی ایست
 هاشم خردن گیرش ممکن ، در لوه کت ایست بکن بر ایوهم قرال ^{شیر}
 آقا کوره طبیعه حرکت ایده سور دی . زیادت بر ایکی جهت بولدی
 ایسه ده نائل موفقیته اولیده بکن قناعت و هدیه مهل ایر می
 بروقت بیدرجه تمیزده ایتمه بر گزیر نگاه کشفایده بر اولدی .
 به افتخار موسیقیه جلیقه نوزندن زیاده مراده و هوس دار
 هر کومه ساعده مشغول یور ، زیاده مسیقه جلیقندن باشقیه هیچ

برای شمس یوسفه کبیدی .
 به افتخار الفت و نسبت به ایتیم یولنی دوشوقله ذهنی صوکن درجه
 یوز یقصر و نظرقلاسه شاعره عناه دنیا به موفقیته باشقیه
 ایون قلمه کی جعلیت لاقوبه دقت و عتایله جیدانه میزان
 دکله یور دی . او بر که کویا دنیا و مافیایه کبیدی ، عناه
 غشی اولیور دی .

بر کومه به شعبد بر کده بدون بره ایلمله کجابه دیو کدن یوا
 دیدی .

هر فرقدن استفاده آرایه شاعر امامه افیمه اولدی ؟ نه
 وار دیدی :

— باشقیه کربن یوکه برین کل فانیخ ایچون به یوک کدر ، به
 زیاده مهلب خلجابه برین !

— امامه افیمه نه در او . بنی خلجابه دوشور یکنز ، لطف سولیکه

— نه اوله جوده برادر [موتیوره شاعر قلیا به محزون اولیور دی .]

بو قدر باره لر ، بو قدر خندله باره سن محضه کیرتیم ، کونیم
 کبر ما فانیخ قلا زلفه قدمن فاره نه حاله قومیه ، انکجه بر تری

خفته فغانه .

— باقیم .

— ایسته .

— بده برین طبعه ایتم .

— کلیم ؟

— افتم سوخته دیر بخت . اوراقدن باقیمدن دهن آرمه

دوبینه باقمه یزینی آغلاشیله مان . چه برامه یزیندن آرمه

سره اویدر کلیو . همد بران خاره گوه در بخت سینه ، آق دره سینه

نه بنای وار ؟

— اویدر فغانه ایچون بون عذر در ، قهر بونینیم کورندن

دوشر . برکت دیر سوکه دیر بخت کی چه اوقده فرموده و نه خود عالم

کلیمه . بود دیر بون ایسته بون فغانه وار ، بخت درده یکن

فسس دیر بخت شدی .

ایسته بدیدر دیر بخت در بر بخت انتقال ایسته دن تا عمر منومه اولدی .

چونکه کنوشینه غایت قوللاشله ، طبعه بون فغانه و توتتم دیر بخت کورنه

اولکه نه بخت ایستور دی . لهای عقلنی بایسته طوبیایوب دیر بخت :

— افتم مارا که دیر بخت دره دیر بخت دره . او جانم

قلدر بخت به اویدر قویو بده بویلم بر باد ایده چه نه وار دی ؟ دیر بخت

سره قنر اولسوه دیر بخت کورنه که حالته مدی تا طوبیایوب ایستور کورنه

اونایستور بختی صوبه یزینی دهانایوب اولور . او کورن سوته

لیره . باره قلدر بخت سیاه سید بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

بر دیر بخت صحرای لایسیری دیر بخت دیر بخت . هیچ اولمازیم دیر بخت

تکه اولسوه قایلایدیر بخت سوخته کی قلدر بخت شدی بویلم بر باد لایس

اولماز دی . هم نه حاجت بخت اوزنه دن ، بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

او کورن دیر بخت بخت ، همد دست کوزی بویلم بخت بخت بخت بخت بخت

ایسته کورنه بخت بخت بخت . نه اولور افتم بخت بخت . کلیمه وار آق بخت

بویلم بخت آق بخت بخت ؟ اگر خاره بردها اوقلا بخت بخت بخت بخت

اولور بخت او جانم آله سوخته دن بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

تیر بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

اولور بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

قوتونسی بخت بخت بخت . قوتونسی کی کلور . نه دیر بخت ؟

— بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

نیم هیچ فطرت کلمه ری . بیدار و هفت ، بیداریم .
 — اوست با آن کلمه فاطمه کلمه فاطمه فاطمه کلمه فاطمه کلمه
 — بکران با در دلا ، این کلمه اشیا صیفایم ؟
 — افخم کور و یور می از قصه قصه دولان بر استی ، دخانه دلا .
 نریه کور کز صیفایم .
 به افندی شاعران شوم و کز جمله نه فرخ مسته اولاده لطیفه افلا
 ایده ک دیدک :
 — به دولای کور و یورانی بدیدیم بویه سنه کورگی کور ماک
 آرزو و ای ویم .
 شاعران کز اندیشه [برادران چو درن به سنه دولای کورگی بوندن ماک
 در آفتاب ماک !] ویدی .
 بوند اولادیم به افندی شاعران کلمه موافقت کوریم آ .
 شاعران سوختن تصویرایک حاجت دارم ؟ . . . ناهل شوم
 کوریا بوند دنیا اولادش . شوم شوم که به وضع و قسرت
 کوریم آ . بوند ؛ کوریم بکران بوند ، دولای بوند اختیاری بوند
 بنیزنده حقوق و معارف قورهای بوند ، کیده کیده حاجت

مناسبت عاری ، صمیمیت خفیه ، قول ایراد . بوند بختایم ،
 بوند موفقت کز بوند و یقوت کور و قسرت بوند بختایم ،
 خود بوند بوند بوند بوند بوند [هر بختایم بوند ؛ قسرت
 و قسرت بوند بوند بوند بوند .] تعریف بختایم ، تعریف و قسرت
 اولادیم .
 کور کز اولادیم بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 دولای امانت ای کیده هکده کور کز بوند بوند بوند بوند بوند
 طاشیدی . شاعران بوند بوند بوند ، اولادیم بوند
 آندک . هر وقت آیر بوند ، بر بوند بوند ، بر بوند بوند
 کور بوند .
 بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 صمیمیت بختایم کور بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 آسمان کور بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 باد اولادیم بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 کور بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند

فوزا لکھو ، برہم نسلکت بریو دی . جو کہ کہہ دہ قد ۔
عقمتہ اجا ایدی ، اول جمعہ اولدی ۔

چند کوششهای [ف . . .] بکاف مقصد بفرستاده [علم]
 و صورتاً توجیه خدمت آید .

صحت ہوگی۔ دوا دوسری دھتور ہوگی۔ گھران
نصہ آفری نیست۔ دوا دوسری آفری مانع

لکھ پورہ چھوٹہ سوری . زوال چھوٹہ . زوال کھٹ نہلا .
نوجوانیہا جلیہا مار بار نیم ایمید ہنوز پروشیاب اولہ دغہ
مقدورینہ . وزکار خرابہاں تو باروب اوراہ پریشانی خاٹ
فنا آئندہ محرومانور پمیدی .

شاعر شوکر یکی، و یانای سه ستاره حیانه هندی آینه
نور فلک اولیغی خالوات جانفزا میم، حرم یار حقیقی
قاریونده شاهده ایتر مال جانخر سه آره سده

که انیس غریب عمره را سیر نمون
ساعتی سلمی، یا اسم بود ناگاه

تین خط لایہ ہٹ کر اوپر سے نیچے دی .

بود خنده دو جهان اولی فی اقصای ابدی ، گرفتار اولی فی سیر
 و مدید فلاتت سرمدی که نیست خانه بی آجید حیاتیه او خانه
 نظرنده بر یوسف دنیا بهیج بر در کس اولی فی علمیه بر دی بهر
 امر او بدین مایوس و نومید اولی . کونن کونه ضعیف اولی بهیج
 حاله جل کویند ، لودس در کایه معروفه قلمه قلمه
 ایو دی ، خاکینه ، ریاضه دهریه حیاتیه جانم جنازه
 کس بر کس اولی .

بهاگن ظہر آف و تفرغ کہ در والدہ نہ ایچہ ایچہ
ایچہ دی - ذاتا بولک حالات معنویہ دیہ مجب اوتلا آف شدہ
تاوون اتمہ بہ نہ لہرشی چند دیر شد دی .

ز اولم والده نه دهنه آبول بولم بولم برده خوغل خانه اولمه ؟
ديگنه نه ده بقيانه جولو کچد يور دی . خاتونه دروخو دور
بسته فراره ويره سور دی . زيات هيم رول اولزه دفعه عيده نه وقت
اولم حکم ديه قوره قوره بهار عيده نکلن ايری .

ماہنامہ ناعزالوفہ ہند . اولہ السیوری .

عبدیہ ولدہ سی بہاولی ولدہ مکہ فرارہ ویر دی اثا باقلم اوغلی

نه ریه چه . آریوب بر قزیر لقمه عکره یا قبول آتیم .
 بوزله ایچیه بر کوه خوشه خندوی و ایل سیم فخری آکلای
 ماسب کور دی .

صودر دی . فقط آلیغی جوابه زده یاقه برین کلری
 خاتوبه خوبه توبه مایوس و خوسه اولدی . نه یاه غصه شایر
 بر کوه :

— اقلیم به بها ایچیه می؟ دیدی .

— نه اولدی آتیم حکم ؟

— نه اولدیمه ! بنم بودا دیاده سخته یاقه ، اولدیم
 کیم دایم . سخته نزلگی ده کور نرسم بیلیم کیم کوه حکم ،
 سنی سوزیم کیم ، سنی نغمه با هیتم کیم سخته اولداریم ده
 ، اوقشامده سینه نرسم ؟ سینه بنی بو شرف و سعادتده محروم
 ایدیمه آتیمه بنم بولاله یا آتیم نه یار . سخته بر بویه
 کیم نه یاقه نه بر حکم کیم بلیزه ، بهاسه ده ایمازه کیم آه ایچیه
 آه بها آه . . . یوقه حقیریم ؟

— اوت آتیم اوت برده کوه قد غصیه . میوه دیر

برنده بوزله ایچیه کیم کوزنه . اولدیر نه بوزله حاله آه ایچیه آتیم
 لایله . آ آتیم کیم کوزله سولیه سولیه فایر کوه دوشونه یوقه
 دهانیم آتیم بولیم ، دهانیم اولدیمه قشیم ، دهانیم
 اولدیمه ایل قیزه یاقه نایم ؟ یاقیم ، بنم سوزی او یاقه
 کیم بویه چه ، چولونه ^{قوبونه} بویه چه قدیم دایم !
 — آ چولونه شوروشونه یاقه آتیم باسد . بوزله دوشونه
 شیمی .

— اوت آتیم اولدیمه اصل دوشونه چه بنی بود .
 — اقلیم لکله جلدی حاکم لیره می؟ اقلیمه . بنی
 یوقدن واییدن بولونه قد . یوقدن دیریم آتیمه بولدن
 عکله دیریم حکم ؟ لکله بر دیریم کیم بویه ، آتیمه یقندن
 اولدیمه دایم ؟

— آتیمه اولدیمه یاقه به جابه عکله اولدیمه دایم .

— اوقدر ده بنم دن ایچیه دوشونه آتیمه دایم .

— دوشونه ایل لکله ، دوشونه دهانیمه .

— خید یادم برنده توکل لایله . سینه بویه عکله

بکی آنه . هادی به قناعت ابرم . یا ای قیزی غمزه ؟ دی .

— آدم سه ده دیاره نه قادیله قادیله خنده دار .

— یازده دوشه ؟

— اوغلم به کجی که اینه ندایه استغفاره [استغفار] یا ایترم

— اینه ندایه ؟

— جانم هادی یا عقیقه دور زده قیزی بومی ؟ اونه قدر اوقونه

بایه . اگ در به علی اریه اونه قادیله سونده دیزه کو که هوه

اوپه کوه کعبه کیدی . ده اوده یانسه باهمه دیزه خیری صوکی ایت

رکیدی . هله قاره زوری ، عاتیه غریب حاله حاله اوقونه

کوره هکله هکله آغلاسه . . .

— نه دی .

— ها صبح اونه دیزه کیم . استغاره یا اینی که صام قدر ایت

قاجمه ، اکیجه کوره که بنم بانه بائنده افرزایه ، قهقهه شیل

بن باغ قیزی خمار خمار اوقونه مه . یا بائنده ده اوقونه لکله

دارمه . صبا صبا اوقونه کس قوت قوت کلوب [دشمن] صبا صبا

اوقونه قاجمه دیزه دی ! اوغلم قیزی سوره دیزه دیزه دیزه

دیزه دیزه دیزه دیزه . یوقیز هومه قناعت صابن بریزه .

— نه ؟

— اوقونه دیزه دیزه دیزه دیزه !

— دیزه دیزه ؟ دیزه دیزه .

— بوسه ایتیم هکله بکا طایر لر . اونه کی بفره اونه دیزه دیزه دیزه

— دیزه دیزه یا ایتیم ؟

— قیزی قیزی یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

هکله کلبه دیزه دیزه دیزه .

صبا صبا اوقونه کس ایتیم ایتیم ایتیم . دیزه دیزه دیزه دیزه

ایتیم صبا صبا ایتیم . یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم یا ایتیم

— او هم ز دیرینه دی . به سوزی کسرم ، حتی اگر کوبیده دردم .

— بدویم آنقدر که فقیهات بیلمیم . دها اوله جه کلمیم ، دها
نیم و نیم دله و اسلام . . .

— آیدل آه رفتم ده یور کرم ؟ اینده جه کلمه . ایل عالم

قار توخ ز بلیم ؟ ایره جه کلمه . آدم مارو که دغل ایدل

دکلمه نیمه قز آردک ، قیزون آریس ؟ هیهاده جه کلمه . بز

نه اکلمیم . دین کرم ؟ اگر بن قیاسه کما الود همتی

هدل ایدل کلم . . . اگر خدا داید . به بره سوره ایدل کما

بره سوره ایدل ایدل ایدل . . .

بیاهه شاعر برونه دیکه کینه خند ایلک قوه مجبه مضویه لکمت

تضیقنده بهوت و مضطرب خالکی ، نه دیکلین ، نه بیاهه جفین

بلیور دی . خیز خیزای آغزنده سوزور در کولدی :

— نه بیاهه بیاهه !

آز برور زمانده هکده شعر کینین زوجهات فطیفی قاسم

بردی ، محبت عاشقانه محبت زوجهیه نقیض و لغیا بلادی ،

عالم غارنه خالکی ، قاتر آیدل آجی لایمیر طایه مدیکر کرم

یور عالمده استخوانه فاکرانه وقت وقت حیاتی بقیده رفته بر

یوسه یوسه عدیم بار نییانه جلیبور دی .

نقشه حیانه نقشه حیانه اولینین زوجهه هر برست و لایمنا

استخوان ایدل انبات ایدور دی . فداکته باقیس شوی تلافی

مافات صوته سوه سعادت کیم عهده دیر ایدور دی .

شعر آتفه مدخلات شاعرانه دین مطالعات بقایا ایدل مقول ،

آشیا مجموع نه برناه اثر دها قیاسه استرکه دیم دقتنه برناه

فلیم تریل تریل یولن دوشور ، برجه تفرس سولمده استرکه بقیدیه

کول یولن سولمده مناسب بولور دی .

خانه فلین دینا کرم تخیل ایدن دیر لکتر دره دیر لکتر کرم

سعادت عالم ایدورده حالته به سعادت دینا دینا هلال نظر

انسانیکانه ندن دور قوی قویجه به کیم کیم به کیم کیم مربوط

بولورنده حالته مستی با ایدور دی .

بوال ایدل کیم کیم کیم ایدل بولدی ، دوقات باقیس هکده دینا

هره نه کجی ، آتار موجوده سده ما ضیعت افکار ایدور

بعده شیدر کونیه ایدل کیم مضیه حیاتی نور طوره لردن نور طوره

برده کسیت چاقدی !
 بگویم ! باقیم . و ماه رقیس اولوزل کوزلو کوزل کوزل
 بنی بوم القدره مستقره ایله لطفه بولماه بدو فله
 خالطراس ، دل آگاه اعیان شکر ایده رقا شیا قهر خایه
 توتوله باندله . نه اعدا ، نه کوزل ! [میان فله و کوزل]

دها و زمان به بردن طبعه ری .

گویا ساله ایلم [خود می بولیم] بکوزل کوزل کوزل کوزل
 کوهلک شوی نه ده . ذوقه اقداین هان ایله هایه تون باولم .
 دیو ری .

بوزه اوزینه شورده بوزده بولم آخافه سورده قویولون
 آتاده اوده نیم کوزلیم کوزلری دنیا کوزده نه
 حرم برقمده اولفن هان کوزه ، مار کوزه اکره جه قد
 به اید بایه کوزلیم جاذبه ماهانه ، خالیت شانه ایدن
 اید بول ویرمندی .

او بونجه مرات ضیاء سن برعت خود اعلایه بجمعیت خود استقام
 اوزنه بزه خورلندی .

کسیه همی برونه معارف و ناسبت سابقه سقیه تندی مالک
 انکی دوست مال و هو نه ده بوم . وی التفات کوسه نه بوقت
 درانه قانیو بیگه قالمده قالمده . رویتیه ؟ باخه
 نیم کوزل بر اعلایه بجومه !

به آله سولیم شیاره برهونه [اوت] کوزل ، [خود] کوزل
 قاشیده . ذوقه تفتنه ناسبت جویله دیو کوزل برهونه
 ایجا مال ، روده صاحب کوزه روده روده ، به روده
 نازک ایرک مقابله ده قهره تویوریم .

همنه حیرتونه : دیکن اید آله تیرغماله معاجه نه جرایه فیسینه
 کوزه ، قرانه و سانه مطابحه صورت کوشش یایوریم .
 دها و غریزی : بانویمار کسیریم .

برده او صوره فکرم به عومه اشغال ایده برامه داریم
 اوده شویدی .

اوت کوزل کوزه بوم روم :

بکوزل فلوله مقصدی اگرچه اسان [...] لطفه معانی
 صوره مقده عبارت اوسیدی . او سوال ایدوب به بیک

جوابه و بر رکنه هکله آنجه بوی ایزد با صفت ، بوی
نواز شکار ، بوی صبر و سامه بر اندازان حال و حکایت نویسنه
حتی فخر و در حد فخر ، جفا و لر ، چای ارام اینک
تعلیق فکر و فکری اختیار آنکه در دوزخ کور شود ؟
اوست خود و در حال بهر حال بر سبب متعلق و وجودی قناعت
و بدین دریغی حواله نه .

اوست از آنکه و لیکن در دوزخ و حقیقت [وقفه منتهی بوی
آفتاب ، اوست البته بر سبب و لعلی بایب .
چونکه بوی کوزل کوزل کوزل و نه آواز دوزخ و بوی حانه
بر قلب حسان نوزد و لعلی اوست . ه خلود و لسان به آفتاب و نه
نیز نگاه عائقه بوی بر رکنه هکله اوست و لعلی بوی
ای بایب .

بنای و لعلی اوست بهر حال البته شویک بنجه بر رکنه مستوریت آینه
جلوه نما و لعلی اسباب موجب وجود و لعلی و لعلی ایدن
بر لعلی قانع نه .

بر طرفه به بوی قناری تعلیق ، در طرفه اوده لطف و لعلی

تکوا ای کجای بنده مرقم بر طرفه اید بوی .
بر بوی و لعلی ، بر بوی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
دیر و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
قلم و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
اوست و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی

کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی

کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی

کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی
کرامت و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی و لعلی

طبعه . . . هه‌ایم با فم
 به صاحب ترک بدیدیدین مهورا و ایامک که آهنگ
 آشنایندن برنگراهمان حیفایم که به جنس این ساقم بخندند
 آید به بدیدیم مغالره ، طویر به بدیدیم اعتدال ، برده
 عجا ! ! عجا ! ! رفتم و علاده ایدرک به سوکی کلن
 عجا لرنق قادی خاقم براندازی بخیر دلدله دلم پروانه
 مرغ آشفته‌ال که رتوانه بر نقطه استوار بطوقن عفرالین
 بر زمانه ایدی که یا فخر و قنن بدیده تربت سس شفره
 برده و طرمرزه عقیده
 ایتی اقم بدین آگنظوری عید محله ، عید حال
 و هله یاز با سده گویم ! بدیم خوردر ! !
 او ! بوزر اقم ! خنده کدر اقم ، این کز آناه . .
 بر بوقالب سوزریدی . . . ای هکره آینه لقر در بول
 باده عولر دسوه
 کوزده بدیم ماولان بخدی ای غنای فاده بن سرور ایشنه تعجب
 این طبعه .

به حال عالمه بکنده برین آفتاب سوخته ای رسیده نور برده نور برده
 او به صید صید تعارف آینه شده ، غنایه بید زکده بزم
 بر در چهره خود بر وجه قد کهنه برده نموده ، کوهلون
 بنده لکه با غلام .

آینه به آینه ده ، بر زده ها تو بشقیر کی آرزو
 او یانه باشدی ! چو نهی . . . بوز ! لهر با دلم !
 فدا به بر که وجود مرده ، لهر رسیده ، بنیده ، نهاده
 فدا به بر که بر بر قیوب کیده که اعصابی به ییج ایده به بناله
 نقاطینه ؟ قند و غلیظه قنفل تأثیرات خربه به نقالت
 معاف برین قوی بدین تعلیق ، و ضربیه قلبیه من قمر قمر تسدیه
 ای به به به .

وجودم عالمه به تصرف تم کی خیفه خیفه خیفه ریور دی
 به بر ایورم ، نهاده به بر فولا سبور . . . او به به
 اولدی من یوسف !

ای سدی . . . آه ایسته سدی . . . سدی ایسته آه . . .
 به به به . ایسته به به ایوا . قور قور قور قور قور . . .

یوسف کلدی بایم .
 ماه بایم شو فو لیم دور ده جابوسن او یانوب برار
 کندی فولا به سیده : نظار حیرتده تجریده به نظارت تو انور
 ، تمیلات دوراد درک [روایس ؟ حقیقتی ؟] اولدین
 آفتاب بایم ، آفتاب بایم آفتاب کوره خط حرکتی بنده ایتم
 و نفا آه برور زمانه به حقیقتی به آفتاب کلدی .

بایم . اوت قور یغنده به بائق برین کلیمه . آفتابم ،
 آفتابم حیرت محو لوی ، حیاتم لهر لوی ، غلوط و کلوم
 اولدم . . . حیرت . . . دهشت ! ! !

برایم کلیمه آلام آلام کلیمه
 به بر نوبت ناز و نیاز کلیمه

غیر اختیار ایغار بزم شواری حیرت دهشت بخیرم اولدیم
 مانی رو شوزم ، عالمی مقایسه ایتم ، استقبالی تخمینه ایتم
 روز ناختم سرگشته او ایده و قیودت موله من ایجاع نظریه مرده
 و نوعات سابقه ما نتایج استبالاته شدن به بر لویه مای دوان
 در سوزن ایسته سدی استفاده ایتم ، در طردن در طرد

روثوب مرای سلامه یتام شکسته مضه جانی قوتایم
دیم . هرات ! هرات ! !

تایج آبا له دن استفارده می ! . او سوره طهر سوره قمر
نه قریب بروقته بری انظافه برار لوب . ماد سوره آله
ستور قله فخر ک اسه رز کمار قدر ک صادر سید بگید
استعالت سید همایه ذریه الیه سید محمده آتیه ، دول قاطر
تشکیل ایر ک عمود منسله سطله آسانه سطله آلا و ک
سوز بلس چاره برین تحری آتیه نای نام زمانه آریضی اولی
ادان اید به با کله برابر اهر سنده عید کاسمه چالا خیم
برقعه !

به چالا دیور برده :

خبر ، خند سواقه اولیجه شدت دهشتیه برابر به بلادن
آیه قله کوهله ، لیلی قاکوری کس دلیله دلیله اولیله قله
هیر نبات انما ذایک تجر بر سایه سده بن بک به عید غلام رشت
و محاسن آتیه س کوه برنده ته و زنا هفتده هفتده ،
هوتو ، هوتو . آغلانغه سبب اولیله جقدر . جقدرم آتیه

الوبریدی . بکایا سید طلمی . آتیه تیر .

مع مایه بزرگوب بر مغلوبه غلامه قایم انفعالاته نفسانیه
الجابیه شافانغدن ! باده سکا نیایم [برین قیلنده آتیه
ده ای و غی اخلاف آتیه کنینی آرمیور دی .

ما امله بخوری بوفلا کله برادر دق حکنی آتیه اشتباهه محل
قالمیسی هر کس ده نظرنده قطعا نظاره ایتم بر جاده علمه
اولیله اوزده کنینه افاده هالی ؟ آتیه ، چود کدی کدر
یانوب توکلی ؟ مناسبه و رجوعه بوز بقیده آتیه بوزدی ،
سوی برجه طاشن آتیه موده ایاب اید سوری ، سوره هر
ایک نقده برین انتخاب آتیه بر ضروری حکنی آتیه .

چاکله بنی هراتیه ده : الم : یلم دایمور دی . هر آتیه سده
بقا قدمه قوتایم موده استیور دم . کدرم اولیله حاله سوره خاغه
آتیه یاری . اوغرایم کوراب کوهله ، در افر فکله
چیتو ایچمه چاده لر دوشیور دم . انا کوهلی قیاه آتیه ،
کله قله سطلی صیفر صیفر باغلا موده ایچمه دقلم و قسز یاتیه
قوله ایچیه دی ، هرده ماهه انظاریه مستوره ایچیه دی .

چونکه فلک اگر یکم برین طاسین طافید که هنوز باقی وجه
امیده در مندی ، لطف براندها بدیده چنانچه قافله نموی
ایستادن به این بیور دی . آه آه . نه بر این بر
با این ناله براندها چون که قدر نقیبه ایست فرمای . یارم من
بر اندر . هیچ اوج من اولور من یا .

اگر اولور من . آه آه . براندها ایستاده قافله
لطف ده درین بیور دی . چون لطف ایست ، چون . . .
ایست باقی شدی بر من بکا ! آفاق قافله نامی و بیور . او بر
کینین آه فراموشی قافله نامی . براندها ایست لطف اگر گندی .
اندر ده قافله نامی ، آفاق قافله نامی .

ایست باقی صباغی صا دی ، قافله سرشته بدید و آه آه
کیدی . [کس درین روز قافله] دستوریه اشاعه ده کیدی
اعلا عقیقه قرار دیرم .

امام ، امام ! به این بیور ؟ هیچ اولور منی ؟ آه آه
بیتر یکم حلاو عجا قافله نامی به براندها ایست حقیقی به صبر لطف
اوید که کینه بدید بیور ده عادات کینه سلاج و براندها کی برین

کیدی . ! انشاء یا ای هفت یاریده اول برین و دوشور ، نوری
قدر احتیاط طافیده سرط اعظم کیدی .

عجله براندها براندها جمعده فلک ایستد . درین روز طافیدم
خبر ، خبرها کیدی سرشته و براندها کیدی سرشته ده خاد کل
دیدم . و این کیدی .

شعاع : درین کیدی ، زده یا ای هفت براندها بیورم .
دشمن ، قافله کیدی کی هر طرف چار بیور ، مرغ ایستد هاشمی
نورانی امیده پرواز ایستد کیدی . قافله ایست چار بیور .
اگر اوقات براندها بعضی به نظر ایستد آه نه آه اولور
کینین چنانچه یازده امام قافله ، براندها علم و خبری یازده
نقشه ایستد به باقی براندها براندها ایستد مژدی .

به یو بیور و حلاو عجا به بیور براندها دوشور کیدی . آدم سده اولور
اولور . دگره دگره باغدر دن براندها ایستد . براندها
یازده کیدی تقدیم براندها و سلام دیدم .

مکتوب یازده حاضراندم . سوره باسلام
اندم سرکه ایست کور کیدی قافله به براندها . . . براندها

ای هکده . اوکون . . . بوکون . . . کی بسودیه بودیه
آه نه نه جهاتم قیلدی ، نه جایم . برانه دها کنه بر طرفه
اوغاشدم . اوغاشدم انا جوسه و خورشید هله قلمی ، کون
یا کوس لوتقه قالمی .

باقده اوله جهه شئی دهل . نه حاله عله نه جهه شئی قوردم . اوله
دیم . اوله از دیم . نایه اوله اوله اوله یازم دیم .
مویانه نه برور جهات نه به موردم . زیر اعلی تقدیرم
نیمه شئی نه خیم کویو دیم .

بوره کات مجنانه ایچده افانی حیده دهشت آلدی ، برفش
بره شئی خیم شئی آلمش ، غیر شئی قالمش .

فقط ایکی مقده برین اختیار ایتلده بائنه چاره لری بودی .
نه افاده حال قرار دیردم .

چونکه بونم سایه رحمت کورلا احتمال داری . لکه عکسله
طوره جفم ، کینه بری ندریم هلم ریه یاه بره یا مقده نه جفا
ایتله نوسه یاه لود . هله بویه جه اوله جهه شئی دهل .

آرتده برکوه هلم باد آبار دیم ، آلتنه یازم هلم جلم دیم

مکتوب یازوب تقدیم ایتلده بائنه چاره بودیه دیم . هکده
بودی .

مکتوب یازدی . یازدی انا کیم دیره هلمز ! نه افندی هلمچه
کور و نور کرده بودیه . خنده او رونی او یایوب صحران
چکادی . شدی آرمه نوبی بقلمشیدی . آریه ، آریه
نا اعلی برکوه بهلم . بلمی نه وضع ایدم ، نه لریه رت
مکتوبه اوزانه بیلیم .

لکه بهار خنده دوسه ها . . . جهاتی بدک ایتله بودیه اولور

[مکتوب]

دهور عار و فادار ایزینه

دیایم؟ دهقطنی؟

بختیم برور شعاع دلتخ افیم

یازم ایزینی کوز بیلر کوزنه قدر آردم . نه یاه جفم . بیت لافانه کیه
سره بر [آلتله صدارم] . نه دیم . آریوب ، آریوب برینجه آلتله صدارم
دیردن کینه بیلر نه طره ایتیم ، هلم ایتیم .

هکده نه یازم نه در کونه جه دهل آهیم اوله نه هلمی دقت هفا کیم دیم . نه

تقصید افغانا تمایلات روزگار تحریکیده سقوط ایدن برك مران
 تماندن متنه كل يرغی کی افغانا ایدیه كلی سوز و کلاه ایدیه
 سوله ایسته به قلب حزین و جهانهای اتحاد ایستیم و قیامه هکمی
 [سوله نیدن قلبه به عارف کرک] خانه سوله عهده و تقدیر حیات
 رجاست ایستیم . باز عهده نیات افغان کی ایستیم . [۱۱] سق
 ترک ایستیم بر رفتی عفو برك
 اولیایه و هرهای ارمیده الایک

تقدیر ایستیم مکتوب جوانی های بقدر کی بقایوریم . عجایب جذبات
 ویره هه . یوقه هیم برشی ویره هکمی . وان ازیم دای تمایلم
 سنه لوقه را از ایه هومه ایه . عصره ، میلاد ترکس ایدیه ،
 اوزار قبه اوزایور .

برکوه ایلی ها کشف قیوم جنبه مکتوب یوشیجه یا همه برشی حقیقی
 کوزه را ایستیم یو کی خوب دیدی . به هاه ایسته کایور دیدم .
 ناز و ستفنا ایدیه به هاه غری اوزایور مکتوب دهسه به هاه ایستیم ،
 هومر غیب ایستیم کی به هاه بحران ایستیم ناهله ترک الله الایلم .

ایسته بونیم یا هیات برتم ، یا ماته فرماتیم ریوریم . عجایب
 هانکس . بودر لوقه ریوریم . بودر لوقه ریوریم . اوزایور
 یا : ناهله ایستیم ! ناهله ایستیم ! ناهله ایستیم ! ناهله ایستیم !
 ویره هه . ناهله ایستیم ! ناهله ایستیم ! ناهله ایستیم !
 بودر لوقه ایستیم حقیقانه کشف فرموده آیتوریه فراتیه ویره هه
 اوزایور غری اوزایور ناهله ایستیم . لکه سازه بودر لوقه ایستیم
 حقیقانه خوب . دایم ایستیم ایستیم ایستیم ایستیم . [هه ایستیم
 اوزایور ریوریم . . . باید هیم ! هه ایستیم دیدم قوسه کیمی بر
 کوزه ایستیم . اوزایور ناهله ایستیم ایستیم . هه ایستیم کوزه
 کوزه ایستیم به هاه ایستیم . آیتوریه اوزایور . آه
 اوزایور آه . هاه اوزایور قلمی دار اوزایور بر مکتوب
 یا ایستیم مکتوب کل عادت اعلم اناسیه نهات و غولیه
 حقیقانه باحت برتفیر مکتوب وفضل بر [کتاب اناسیه]
 ایدی .
 آه اوزایور آه پان و هه ایستیم ترشی ایدن فکر لرین : کوزه ایستیم
 و ایستیم ایستیم . به هاه ایستیم ایستیم ، نه ایستیم ، نه ایستیم ،

نایبند بهای اولاد به بنده کز ایچو نهضات افاده ال ایچو سیر و ایچو ال ایچو
تحریر اعظمی حاجت قالیبغی کریم الهی معلوم و شکر به راه یابیکه ...
آه یابیکه! حضور کرره اراده ساه کل حق میویشی به فاسم وارالدن
عین فاکسورم ، لال و هوکده دیورم . ایست بزمه میویشی بروریه حکمده
تقدیر جرات ایتم .

اوست بربر جرات و جراته . [انهم خورنده و لرم فورا غیا کله] مالبه
مغروینم موجب جرات و شوق ؟ ناصل مغرور و فخور اولیکه نبریکه هیچیکه بایقه
هیچیکه برش اولیده غمزه ارزان بویلا نه لفظه ، التفاتره ، و نه فخره
نان و سفره و لسته عجاهاش بر معور و فخر و تحمید و فخر اولیکه بایرکم
برنه فاطره جانشینی فراه کل عکله و ره اوده نه قدر کورتر و کل لفظه
مقدمه عدا یورم .

نیکلی التفاتنا غایت بروریه جاور و لایق من جلدی ره منده کی البه
برنکر و فخره متدا و کیده او معینه نقطه لک فخر منبج اولان معانک
در لایق منده مرتبه کف بده بیلد ایچو نه هره قدر جبر نفس ایتم و هره قدر
احتمالات منظره ی جا و تفسیر و طالع . هکله ره قابل کل ایچون فخر
، افتد و نه فخره اولیقن کورم .

چونکه هر هاشمی بر تحمید و اعتبار طبعیه سیر مطابعد بولدم . چور باعالمی
هیچیکه اصد و فخره ایتم . اولد برون از جمله شو :
[سولید ایستیکم شیکری منکه کل سولید یورم . احتمال فخریه (...)
ره قصور ایتم ؛ احتمال فخریه سیر سیر به مدافعه سیر یاز نقد منعی ایتم .
چون ایستیکم کز فخر ایست یورم] .

امایه یابیم سولید اقد و قورمان . ملاک مندن فخران ایدن قول غریزه لایق
غیا کلوب برون بره اولانجه قوتله نبریکه یورم ایدن افکار قار سونده جلد فاکس
کی برره بر جوده نقطه لک جرات بولان شو :

[کینه بلا و قدر اولیکه محکوم تمیز] بافت . . . [جمله کلان]
ایست کور دینم انهم باقدم ، باقدم جلد فاکس . عجا ، عجا . . .
برین نکر عجا لایق به برور فخر . امایه یابیم آفاده مدافعه راکر ماده
ستر و اعطای ایدیه حساب فاکس منده عجا کی باقر مستور در صفحه فاکس بید
[کور اوز و لک به من ؟ محکوم ایتم . یورم سوز ایستیکم میویشی . . .
براور ایتمی ، نه یابیم ایچو بیدم اما ایست اصل شوری نه ایدیه کلان ،
دنده نه کس بید یورم . آه . آه . . .] فاکس بولم آخرت
بولاد بید ایچو لک لک اکتون تحمیدم [دیکم و شکر] .

نیکوکارین تعقیب این قصه زانکه قاصد چیده چیده کرده و در رده
به عقل برود و کز انجا رسیدیم .

اسامه بر سر درخت ایستاده ، آه فرستاده می کرد بنابر آنکه سر درخت ایستاده
او بعد از آنکه دستش را بر سر درخت زد ، آه فرستاده می کرد ؟ همدیگر آه فرستاده می کردند
آه فرستاده می کردند ؟ بوی گل آه فرستاده [۱] بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
و گمانه ایستاده فلان غنچه سرایم آنست که سر کعبه صحت حاصل می
آور .

برده شعله به نظر اسفاده آرم کونلم .

[۱] بر سر درخت ایستاده بوی گل آه فرستاده [۱] بر سر درخت ایستاده
بر سر درخت ایستاده و قاصد کونلم بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
خاتمه در راه ایستاده و قاصد کونلم بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
خاتمه در راه ایستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
آه سر درخت ایستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده

بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده

[۱] بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده

بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده

گن باری بن دسون بر باد اول خان نزار کجور ده هجر و نزار سن طویر
گوره هم . گوره عده داری گله اولدیگر گسون . [۱]

حاجه با گوردی و حله با اددیده حله ؛ و هنوز این مکتوبه دیدیم
گیدر که اولدیگر کجور باری در سون زن گوردی کجور حله حله حله .
هوا ۱۱۱۱ الدن کجور گوردی کجور حله حله حله
جانانه عاده داری کجور اسروا ۱۱۱۱

۹۶ سال ۱۱۱۱ دفقا -

[۱] مکتوبه کجور باری کجور باری کجور باری کجور باری کجور باری
بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده
بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده بوی گل آه فرستاده

بار هفت - یزدانگار نامه

حقیقت درم افهم

1 در ده سر و ضایح کیم اوقو کیم ریگر - [در به حکایت بدیدن بارگاه ابد
اوله دزده تقیم ایتم مکتوب قدر شو :

سن به جان به سیه ایتم
جان از به جان خفته ایتم

نه در آفت جان خود ریگر
کوزه یاشی سه سیه ایتم

قطعش ده علاوه ایتم ایتم درم - بول و زو لطفانه کزه احسان بود ریگر
کرمان کزده و عدو ریگر التفات کزنی لطف و ناستند شک آبات و احسا
ایگر کزنی و آینه جلوه کزنی و به جفع اد (الوداع) [1] مونسه شدت تأثیر
ایم ریگر شد -

ایم کلمه یا ! آخرای وصلت ایلم ، آید و وقت نقطه کز به کلاه به برشته شود
نه فاکدی -

[2] چونکه در ده فکری ایلم کزنی اعتبار قوطه ایلم کزده حقیقت اوده

تین بونو در -

بنای علی بونو و قبا - حکایت تقیم در به دیدیم - اگر اکرده نیم
آتشه آتیمو حقیقت و سلامده قاطعه مونسه دوزر سر - بکه بکون کزده برده
لطف - سدره به سکه به سکه ایتم درم - [استعدای کزنی کزنی کزنی
تصادف ایتم سعادت نال دوزر سر - بکه بکون کزنی ، و بکون کزنی ،
فری کزنی کزنی دوزر سر - (داه بجا به با جفع واه ؛ واه واه واه واه)
در کزنی ، بکه بکا به کزنی -

سوزده کی با یرم هزاره در زمان محله و بکون کزنی طرخون تقیم و کزنی
دهر دوزر مونسه کزنی دوزر سر -

آخر از عا و مونسات ، آبات دوا ، طرارت عا ، مذکر صادق کزنی
ادفات و مونسه لازم به جامع مقدر و کزنی -

دانش کزنی و مونسه کزنی حقیقت و مونسه کزنی و کزنی کزنی کزنی

جواب دوزر سر - حتی آرا بگاه ابیت به کزنی و کزنی به کزنی - مونسه کزنی

مونسه کزنی دوزر سر ، غنیمت آما کزنی کزنی کزنی - با و واه واه

و فرق - ۱۷۱ مونسه کزنی دوزر سر

بکونی ، غنیمت مونسه ده صیانه ، مونسه کزنی ، غنیمت کزنی
آکرده به کزنی و کزنی -

مناسبت بر بوز در بونجه کوزل کوزل الفت ایشیت ایچیه
 و صیانه کویشیو ایرک . دناجی افکاریه نراور کوره رشت
 معور بختیار ایچیه دی .

آه بخوروس جوقا آه هانم برکه قضا کولور یکنی بیله آره کر
 آغداشند . آه بوقلمونه نزله آه ! هانم بیچاره دی
 اوله گونا گونه ایانه بره رده آلداریشد . آه بوسان دوا
 آه . هانم برزم وصله شب و سام سارمانی صبح روز
 آله خماره و شیا قیده عدا مافات ایشید . هانم کالک
 زور و قدر و طرد .

ایسته بنده آتلا معوریم ایدر انجوشه آتلا یتمد کر برکون
 هم ادباری سوزیم ، هم باعث محروقتیم اولاه کوزل کوزلور بواز
 حلاسم دیمه بولیم . ککه دیمیم .

ایسته اوغوس کونده اجناب بر وقت جوقم کنه دونه بائوردی .
 نقیضی معذرت بیایله زانیدی ، بائله کومه دیدی .
 به حال اصرار ایچیم . قدره ما بختیگرک ، قدره

هانم کله . انسانه فکر نموی اولرم ؛ انسانه اولور زانین

اولرم ؛ هرکس هرکله هر وقت هر شئی سوزیم نریا .

بکادار یو برکونه محبوبیت و مایه اولدیغی حاله نقیض انسانیت
 و زانقدنای بنی کزوفنده زیاده نطفه ایسه ، اوبن بنم اولور
 آدیمده زیاده آریوب هور یسه ، یوز دیر یسه آرنقه
 یاشیده حیدر دیر یسا ، هب بنی دوشونه نریا اوقدانی
 بکادار یو نریا .

هتی برماله قاریو مملوکیم نقیض ماورفاقده معاف
 دوشه در .

لکه آه بوقرط محبت آه ، آه بوقناده لک آه . انسانه بولیم
 شیدی دوشوند که میله برقیوریم .

نقیضی زانیدی به بدده فخر و مصل و لاله انفعالی ، ده
 فخر و محروقتی دلا امد علم اده برکونه مملو قات شرفده محروم
 فاله سبب اولدی . اوسوز چوقور کی محروم کزور اولرم .

چوقد کر آنه قبول و تقاضا اولدینی انسانیت بی مانعیده
 کانه لم یکره کلنده براندی .

اوت بیز بر عافیه لیمه دفعه هج کره توشه ایاخیر یوقده .

ادب به آدم ادبها حلیرس به دن آرم به ادنا قوسام
 فانا ادبم قوسورس عفوایه حلیرس . دارا لویرم
 به ادنا بویر اناسیدن هر دقت قلمتند طولا به مغرور اولورن
 براه اولورنم دیر و قوسولا به مضرا رفعت و کلفی زرایش
 کوبه کتله کوبلده بر عهده رسوز قلمده دیر به برهن
 والی برقتی .

برگوه هرده منی روئو و بهج بورغ درونی کوهی برسان
فنا بیدار بودم و ایستو و بهج

چو بانہ فرودہ مصر دارِ هیس را دارِ اوزرینہ ریکھری کی سہرہ
برکونہ برکتی عالم موزی قولائیدہ قولائیدہ کولہ
نقطہ تأسف، جرمیہ تأسف برافاہ در در نمی بندہ عالم
آہنہ بعد مقصد فکر عینت و وسعت، سازنہ تائبہ دیر
و دیکہ :

بیم سزده بیدر خمره هانیا ادنی در اینکند . آه و نفوس
تدیه آه . . . ایسته اولونده بیدر که نظر کزده موجب عا
دنا هتم اولاده موقع فلولهم اولکد علوتین غیبایه . الله

کشی که در دین و دنیا به یاد تو می‌برد . به یاد تو می‌برد ، به یاد تو می‌برد
به نفعی که در دنیا و دنیا می‌برد . به نفعی که در دنیا و دنیا می‌برد
حال که تو در دنیا . نشانی که در دنیا . به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا
ایستاد . که می‌ایستاد ، که می‌ایستاد ، که می‌ایستاد ، که می‌ایستاد
سوز که در دنیا . به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا
نشانی که در دنیا . به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا
به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا
به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا ، به نفعی که در دنیا

ہونے پر خود بخود [باجھم] ایسا ہی ہو ، یہاں پر
 نظردہ یہ اولئکہ باقی برائی رکھ دے یہاں ہمارے
 تھیف و تسلیم ، حیات افزا سوز لر دل محزون سرور ، جسم
 خم بردہ میں احیا الہی .

علمه قدر مصلحت ، قدر دلائل و آقاها . بر عاقل مجرب
فقد نوح حاصله گوهره ، ایندگی صولت از هیئت و هیئت
اولیاء و جسم نازیده برین انسانیت ، عفت و ادب نقطه نزع
قدر و کردن ، آهوی کردن و هار زاده حاشیت و سائوت کسب

ایستاد که انفعالات نفعیه بکسره و نه ، و فضیلت نفعیه انسان
اولیه بری دهشت آور ، و بری ثابته تحسید و تفرید ، هرست افرا
ایم خضه کما مع نقطه و جمله ده جمع و کیف ایستاد بر تفرید فواید
مالک اولیه بخواسته خلقت علو جانانی ارباب نظریه انبات
و ارباب اید رن نظریه و ساسه و جمله کسبه فواید و فواید
عالمیستاده .

کرم بود و کرده تفرید ، انسانیه اید ده انفعالی بر کرده و در تفرید
هائیک بر داده و نظریه تحسید شده و ساسه هر بر کرده و
موجب نموده و اید ایستاد ؟ همه و اید ایستاد ؟

خانان جانانده نه قانو بقضا حد داده آن الهیست بر تفرید
بیوه ، بیوه ایا صورت قبضی مولده حضرت قانانی ؟ !

حق جانان جانانده نه جانانده اولیه معامه ملقبانیه نه
انفاده نه جانانده و جانانده و جانانده و جانانده و جانانده
اولیه بر قانان جانانده نه قانان جانانده ؟ !

انصاف اولو نوسه هائیک کول دار و ر که کسبه عاری اولیه ؟ !
وقت بیوسه . هائیک انسان و اید که هر بر نفعیه و نه کما مع

تجزیه ایستاده بر ساسه و جانان اولیه . بزرگایمید . ؟
حقیقه قانو کوز بوقلم حقیقت حاکمه ساسه اولو نوسه ؟
بنا بر علم زلف و صاف بر گزیده نه سن قان و قلم و تفرید و
تصفیدن و غیره قانان کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز
کوز و اید ایستاده و جانان اولیه و جانان اولیه .

بجانان کسبه نه کسبه موجب حکایت و اید جانان جانان
بر کوه قانان قانان کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز
ایستاده و جانانده بر قانانده و جانانده و جانانده و جانانده
ایستاده :

افخم سزده و اید جانانده ، جانانده و جانانده و جانانده
عالمده سزده و جانانده اولیه احوال استانده و جانانده
روح اید نه و کسبه و کسبه و کسبه و کسبه و کسبه و کسبه
اولیه و کسبه و کسبه و کسبه و کسبه و کسبه و کسبه

بقضا بر قانان جانانده و جانانده و جانانده و جانانده
بقضاده و جانانده و جانانده و جانانده و جانانده و جانانده
هلا هلا نه و جانانده و جانانده و جانانده و جانانده

سوره طه بنی هر شده و در ریختن سزه در لایه مجنوع است
افرازه و در لایه بیه کجی ری . کوز لرم دینای کویور ،
جوشم معطن اولدی ، هیچ بر شیدن لذت یاب در میورم ،
جانم به علم بقدم . شاعران :

یاری غیا ایلر کورده اولورده بنم

دیشی کی یورم هر کوره اولکونسه باری بر کوشه انزوا چکاو
جابه چکشی و یخور برده اولوب کوشی بیریم ایدر اولورم .
کوز کوشی گول قاتلور .

کوشه انزوا بلده در رب چهاره بولورده صاغ فالکونیم حال
بر کوره [کوز ایشیه به نه سله اولکی نه غامکدن ^{بانه} بیریم کلیم]
دیر که قوشه اولورم اولورم کی بر لایم تفکرات دور دور
ایچده هیاتم محور نابور اولوب کیور ، اوقاتم ضایع
اولور ، سوکده خانه ، کاشانه عازله قوشه چقا
چقاز کوزم سوزه باشه برش کورده ، کوهلم سندن
باشه برش سوره استیور .

بنی بنجوده یورم ایدر و سرگردانه ، حیره ویرشاه آیه کنه ،

بنی بنجوده دینای کله کیم ایچون شیمان اولور ایچون مشتاده و
شبابانه آیه کنه . بقایا نجه رهلم . بکاهیج آیه کنه
، و آیه کنه ؟ ریمه بولورم .

دایقنم دای ! امام افندم امان ! . سخیله بوز دیمه
دای ! دای ! دینای بکاشور سیمه او آهونکار کوزل
کوز لریله محوره سوز گونلو کیده قای شوعه بکاشور کاه سیمه آرنز
فرلا ره :

جانم دمه کله کنه داره ، بوقدر جانم یا نوره ایشیه کنه
سزناصل ایشیه کنه نه ایشیه کنه آزار و کله یا بایورم ؟
سویلمک . سمدین تیری یورده ! سویلمک یا چقی بر آیه
اول یا بایم ؟ ! به آکرم چاره سنی بلور کلم ! چابورده
سندی ، کله سندی جوب دیر کنه بکاشورم ! کله سندی
چابورده سویلمک ؟ ! . کله سندی سندی ایشیه کنه
بنم یوزدن کوز کوره کله سندی کله سندی آغلعه ایشیه کنه . چابورده
جوب دیر کنه . جوب دیر سونی ! ! .

ایچیم

ادانه بهمت و هیوت ، دهشت و جلالت ، ندامت و شامت

بوقالوب یلدریم اویش دوزیم ، لال و لکمه اولدیم ،
 قوگدم قالدیم !!!

نه ده حکم آریجه کس قویدیلوب بر دوشوندم . بن
 شومال فلاکت قور تا یوزیمون عجبا نه یاه جقدی ، جبا
 بیلیم چاره نه در . دوشوندم ، دوشوندم . نه یاه جقدی
 بیلیم . بوز بیلیم کور بریش دکل . بران ملاطفه اولور .
 یاه جقدی کس یلکندن نفاها ایدر . جوده زهد یوزور
 استیور .

ایسته باکاز تیر عاجل اولمه اوزره لطف یاه جقدی شومال
 باشقه دستکار لوم ، بوزدن باشقه لطفکار لوم اوزره .
 بوزیم بیلیم چاره دار .

بیلیم . بوز دیریم چاره ، استیقال ایدیم چاره ، جود و جفا
 ایدیم چاره . حامد بقدره جمعه . اوصاف دیره جقدی بیره
 آریجه ناچار قالوب تیریجا اوتورنه چاره نه باقم جقدی !!!
 کوزل تیر کس !!! کور ورس یا عیوه اولسون !

یمن انا لقا هکبیری ، دوقور قورخوری چاره نه بولقدن

عجز و غیره اریجه بر قانه دیر قف بریم حکیم باشینه تربت اریجه
 شومال کس میسی ذاتا جابه جلوب لوم مقدس اولمه
 بلان آریجه ختم عطفه نراجه ، نظره نه یاه کلمه ، یا
 حکیم آریجه ایدر . یاه اوتورنه موقعه اولوب لوم
 لوم ایدر زهره زهره بر ایدر اول هولوغه انوب سلطان
 نرا لقمه آریسم . . .

بوز بریم حکیم باشی لوم دوشوندم . اویله . نه نه لوم .
 اریجه سن ایدر یا . داریم نه اولوریم اولور !!!
 بریم لکم سوزره بن فلاکت قور تاره جمعه ! فلاکتدن
 دکل عادت انا جانان آریجه جقدی بیلیم نه تاره جمعه . دای
 بریم لکم دای ، دای بریم کلام دای . عقده لک یا نا .

نه یوک لطف ، نه یوک عنایت !!!
 به آلیعه آلیعه یوزنه باقم کلمه حال اوبر یاندن خمار
 خمار جوب استیور ، گیکیم برده دیکشیر یوز ، قات
 آری یوز ، آری یوز آری یوز ، قیامت قویا یوز .

بره امامه به نه یازیم ! دیکیم ده ، دیکیم ده به کور شیا

اولم . نه چاره که ایسه چیفرندن چقیدی ، اولم همه
اولدی .

شده ایست قیارتنه چاره نه باقور . قیایه یلیرده عثمه
اولوسه . نه مکه او بر طرفه هابره هانه ویسور . نه
یلم قوتلوی ، دماغ قوتوری .

چانم افتم شئی علمه . . .
کیر سولویسون ، کیر قولاغنه کیر یور . آلدی قییم . وی
مدر وی . هوای قشکی ده اولم بوقد . یارلا دی .
حالاسوب صا دی یور .

اونف بابیم سه یلیرده

آ باقم که کینجه ایسه قنالیسور ! همداه دی که شو
نظره یه خارجه نه بری کورمه ولسه کیم بیر نه ییه جه ! یور
آتدیو آکون ، یلدیر یلر یاغدی یاره جوته قاشو بن
دهتم بر جان ، اون شایاه مرحمت بر قیلموم ، نه
قنه یه جه . حالوکه اصل آجه همد ، حاله آغدا همد
و مهنوم اولدیم کیر آغدا ییم .

آقدا که جواب دیرر چلکند ایست به کیدیم دیرر کیندن
فرلادی . آ . کیده جه به !

هماه آغده یا قیلازم . اما نه افتم بر مروتلایم یار
لهور کز

آلدی بابیم نه زنه سولویسور ! شکه آغزنی صاییم . .
فلاسه دیر که برکت دیر سوکر آرقه ایته نه نه دیره همن
آغدا ییمده ، و همد آغده یار خیزی گبرگی اولدیمدن
استفاده ایست عقالی یلر سولویسور هماه چابورده لاهورده
بوقد طایر همد نه دار ؟ شانه سولیم ، بییم سولیم
دیدم .

مدر او کوزلده لطفه ایتمس . لطفه انا کیم بیر افتم ،
بیر لطفه من ؟ او یور . لطفه انا نه دلاقم به بیتم کیدی .
آلدی نشه لوم برودن قیل قیل گلدی . همد یلر . . .
برفور طونه بیلیم گلدی گلدی انا نه چلکیم به بیلیم . به دگون
چلر اولمیکه چوند سکر .

آینه اونف لطفه چیلکن اوگز یگیده بر گوده ده سولیم بر لطفه

دها بلوغت رسیده دید که :
 افتم بر بنم قدمی بیک همه بدیدم که . زیرا به نیک
 بجی برگوینک ببلید اولدم . اوت هوک بلا کرده ایست
 بلا کردی آنگیز به بیل نه بیاید بنم ، صبا صبا غمکه نغمات
 شوه آورده آفتاب یاه بنم ، نیک مسعود بر در افکند ایچون
 ان مساعد برینه نیکل اید به بنم بر در افکند . خواب
 خفته یاه بیل شویده لر بنم حیف و بلا نوزید بید اولفته
 ، گذار نیا هکدن هجده و جداوری بنم
 بوز اوزینه ساهل اید سزدن اول بنم کوفتای بنم ، جانده
 و مستانه ملائم اولند بر قیدی ؟ ربه ایست ، جکی دینک
 اوچنده کور سندن عجمه انتقال ایتده دید که :
 اوت افتم اوت یوسه کلدی ، همه چوسه داری . فقط
 معلومند در که ایست باریک بیلدی بیدول اولور .
 لکه هوک بلا ده بیل بوز ججه گول ، گول بوز ججه بیل
 آت بولور .
 همه هر بیلک تأثیر نغمات بر اولور ؟ حالیکه بنم نغمات

کلتایه خنده قاریو دهانه یاده نظر دقت جلب آید ایچون
 تأثیر بعضی اولور کرکه .

چوسه کر الفت ایتن هکدن بولنده دوام اید یور ، دوام
 اید هکده ایتن برکالده .
 شمع غمکه افراشته دهانه . بر در اولور بنم گولده ده
 بر قی جفنی ، و گلشده دهنه نه قدر بیلد اولور ههال بنده بن
 خار و خس هوانه زار و بویه بر قی جفنی کوزل کوزلورده کوزل
 کوزلور بر بنم یا بنجه کولم یانه بانه نلارت اید یور .
 بوزکی شاهد عادلک نلارت عارده لایق چوسه غمکه و جدرنه
 دوشه بر سوزنیت اعلامیدر .
 اید هکده حالک عارده قرایده صادر اولده بوز اعلام معنوی
 قابل استیاض ، قابل تمیز اولد یغدن آن یهیم بر نلارت غمکه و بنم

این صدیقین حاضر دقت.

چونکه تأمل بدین جهان است.

نجارم ، نجارم ، نجارم .

— . — . — .

لا محاله

دها به محله نکتی با سوادینم زمانه با سوادینم به سوادینم
بیوی به ابتدای سواد تا اهلکده به رفیع من اولی قدر علی
اجاره دوام آید .

او وقت بدست و بدین جهان عالم سکونت آید به سوادینم
نهایت بولندی ، به ده آواره ملک عالم بولندی .
نکتی بولندی تا اهلکده به رفیع من اولی قدر اولی قدر
تا اهلکده اولی قدر رفیع من اولی قدر رفیع من اولی قدر
بر دو خشت نشین آید ، و ایوم تا اهل بولندی عالم ابتدای

سابقه بود و به نکتی دقت آید به سوادینم
استغراب کویر بولندی .

نکتی بولندی تا اهلکده به رفیع من اولی قدر
دمازید . نکتی بولندی تا اهلکده به رفیع من اولی قدر
عالم بولندی تا اهلکده به رفیع من اولی قدر
نکتی بولندی .

نکتی بولندی تا اهلکده به رفیع من اولی قدر
عالم بولندی تا اهلکده به رفیع من اولی قدر
نکتی بولندی .

— . — . — .

(افاده)

دلاکاهم خفرت سابقه به سوادینم اولی قدر بولندی
شو [دلاکاه] و نکتی بولندی تا اهلکده به رفیع من اولی قدر
ایم زمانه اولی قدر رفیع من اولی قدر . او مارک نکتی بولندی
نکتی بولندی .

— . — . — .

ایسته بویاس قضا . . . نیایم صاغ اولده سیتیزه سولیم .
سده بکاسیتیزه دهانه اولسه بکاسیتیزه . اوهار
سده بکاسیتیزه قایلر .

دو نغم ، اقم کچقم مجلیبده اوتور که دعوت کچک
آزده غایت صیمان ، دوتاه فخر بقدر برقاچ سوزر
کچدی . حت اوهار بکاسیتیزه کچدی سوزر درخا
ایته شدی ده دیدم که :

آلت آید بری یاور و جمل سینه ده دوتاه هیایه ایدوب
فوتاه امار مجانه فله ایستیم الفت و نستیم مکر ایس ،
به طمس ، به عاری عیسه ، میرده حقیقه لاشترز ، اهل
مناسبات خالصانه من ایته بوقشادن باشایور ، بری
بریزی ایته شدی یقینه گورمگ ، طایفه باشایورده .
آزده کن پرده بیگانه گی شدی بریل قیده صیمینه مندل
ایور . مگر به بهنجیار شم .

باعث هیاتم به واقتم اوقدر منوه و سرو اولمده حت
سومجده هیام قدر گورم اوقیوگر شدی .

خبر

خبر

خبر

(نیمون)

اول مرده شون افطاس ایدم بون قدرده بکاس
منیم یازدهم . اوتاه اولمده سی ، منوه اولمده ، به
سویکم لا ابا للکدن بکاسیتیزه محرم فالکرم آیت
بکاسیتیزه قاشونال اولمده . کندی کندی اولمده و طایفه
سه ، بکاس به دیکم .

هده سه بکاسیتیزه یوز دیر که به بکاسیتیزه کچدی و طایفه
دیکم دوزیک ، فتم او یازدهم قدر یازدهم یازدهم
اوقیو جقم ، سوزر ده دیکم . یازدهم سوزر . . .

ز آتابه بیایه کردم که کوزرد او یقوی کرسون .

بوی بوی عجا انجام عالم به منجر اولد . شاعری :

دعده با شقه جفاره فرقه در در

دیکر کی اتفاقات کوسم سوختن ، آفراده کوسم یزکیم بر لر

بن او یقوی طبعیور . بواو یقوی لمر اعصاب ، مد که سو

تایز ایده ایده صغتم فتمل اولور . صغتم فتمل اولور اولر پیک

اجل بن بر سر سیر بر الحیا ایلد خفده نزاره سوزد ایرور . !

چاهم سوزد رگه ، رندر رگه هر آینه نگرده نتیجه منده

آفتاب حیاته مغرب ماته یور و یکن کور یورم .

[شکله زده دنگ بلبلوردی !]

واقتم کتیه سر کونا کونه اولاده قلندر اگ دریده کوندر این ،

ز انخانه کتازن اگ رقصه فحای ای سر آینه یور برینره

آچیریم یکتیر زده عهد ویردکه هکده هر آینه زدن کوسر ایلدیل

فصل اولد زده بعد زده صعبا تفکای کویله ایلد احوال

ولو که کور دشتد اهمیت کی اولد رفیق حقیقه هیچ بر دگر

دوسونلرک آره نوزده طایفه ایلد ، انفعال کی ماستر نفکر

رقعه میانه ویرملم دیشدی .

دنوازم ، چاره سازم . به ویردکم سوزم ابراهیم دیشدی ؟

ویردکم سوزده ثابت قدم قالمارم ؟ اولد ایلد شدی بوی

... ندر ؟

آفراده ساید موجب تفکای اولد ایلد ایلد و قوی لمر ایلد تأثیر

غیب ایلد به قدر جد و تحمل ایدوب هکده به فکریکی رضاحات

به ده زده هکیم سوزد یور برین یورم در مشیک ؟ اوت

به ده کی دیشتم . دیشتم اقا . آغشایورم شد

جد و سامانه دیشتم فوخته اولوب ویردکم سوزدن

دکل هوشتمه به به کیده ایلد بر حال سامانده و قوعده ده

تحمل ایده هکیم دیشدی ؟ بالفرضه رسید ایلد بر فاده

ایکده با خفصه غم کی مغلوب افرا و محبت اولد بر فاده ایلد

مکنده ، قابیلده ؟

بن بر طراف قارالانده مجبور ایدم در در رفیق ایلد به خور

ندر او ؟ ندر او به ! نه [نیمون ...] ماستر !

کور دکل افتم هاید بن بریده سه اولده هضم ایلد با دیم ،

صبر است کوره هم .

بنم بوسه اوله صد رفته صد و صد ختم اوله نغمه بیدم . بر ما فیه
سند محرم کوسه ریخت لطف درن جارت آلفیم ایمن
نه بکاه گونک سدن بکاه گونک ایمن . چو کرم
وینهم ، چاه ساز دل دار غولهم سند .

اوت [بنمون ؟ بنمون . .]

یوسه اگر بنی اچله اوله . استوره اوبائنه ! .
زانا بر اولوب بر دیر لقمه چوقدن بیدم ادهانم . هم بوبه
اولوب اولوب دیوله ، دیرلوب دیرلوب اوله چوقه کوم
اولوب . بکاهه زهت اولوب . بای الیگ چابونه کونوب
زیاده جقه بر آید اول یایده نوله جقه بدن اولون
بنوبه و انلام .

بکاه آجیوریم . سه بکاه [آجیوریم] . اگر آجیوریم
بید یابازک . [نافیه هم آجیوریم] . چو کرم بنی لطف غلبه لیرن
قوتارمه اولوب سون ، نوبه کیر . بکاهه زهت
نکاهه جابه آجیوریم چو کرم اولوب سون .

جسار بویا . اسب خایه سوار اولوب میدان محرم ادهای
عنایه ابر فارس محرم حقیقت اوله قدم داره جسار هر
دوره جولا به ایته استیغنه شو آهنگ بانه کیر یوسه ده
استیورک :

[در آگاه] ده . [اندم بنم قدم بیدم] . همه بیدر سدن
زیاده نرک کس بگولک بیدم اولم . اوت موک بلا کوزه ایلک یارک
اگر یاره بیل نرک بیان بنم ، صبا حقیقت نغمات توفه ویده آلفیم
بنم . نرک شیوه بر آلفیم ایمن اگر ماعه بر نرک شکیل اید بنم
نوبه بر آلفیم . خواب غفلته یاتان بیل شویر لر مضیحه انوبه
بیدر اولم در ، کله نیا هتک رهبر ده آدر بنم . [اومشتم
سده بونه فخر شرم و ایضا ایدر هم] . جاباید و انلام
قولا غلبه رکله .

دشکارم به ننگه بیلیم ، کوروشه سرفه نائل اولم دن
اؤل . دهها طوغوس . بنم باشم ننگه ، سند باشم بنه
در ده جاتر دن اؤل . سه کون عالم لقمه ارار اوقات ابرک
بر آلفیم دیر بگولک کس ایسیله اده گونوب کونک اده هکله

قرار دیو بر یک آنار رده اید که بر کوه [نیتم اوده چکاکند] ان
سوی نیتم ایدم [ایستادن] ایست اودن کجا ابران
عقدت آتد ایدم ان شکلی نیتم اوده قلمم چوید به به
گلیم ؟ یا گید یوسم اوبانق .

واقعا سوده طبعه نقطه نقطه باقی نوسم هر که بر ابتلا
بسیار اولین کی شکلی معذور کویس لایه عقلا آردی
شیدیه ، فوده عالم تا ایدن مقصدا سوده اولی کویس
قوطه دن قوطه نه آتد کی رزده بانق یس کویس
روزه هز ایدن اجبار اهام رزده چقدن سوده سنی
آلود سوده ، موده رده ، عاکه رده ، فز رده ،
موسر آراجه سن یا یا آرا یوب بولان به کلیم ؟ اودر
بور رده کجا ؟ بور رده اودر رده کجا سلا سر کزده
بز کلیم ؟

کجا حویدم فو فو سول رزده چقد چقد سندن
بانق سینه ، بزه بانق سینه سلا کوند رکی ؟ کزده
رکله بوند یکه کزده حفر بر حفر فو کجا کزده اولین نیتم

قطب سیمیا ؟ اودر ایستدی بهال زرد .
کرمایم قوطه ایم رزده چقد نیتم کزده کزده
هز ایدم . ایست اودم آیدن دنا کجا سیمیا کزده
هو و فز ایدم متعل یاس اوله ، آتد متعلین نه حاله ،
نه آیدم اودر نیتم نیتم کزده ! به اوجیه آیدم کزده
کزده [خافان] آتد . دنا فز ایدم ، کزده بزند
زده کزده سیمیا ، کزده کزده کزده سیمیا . کزده آبانق
با حویدم ، کزده بوند چایورم . حتی بر آیدم کزده
چایورم وقت خانم اندی باقا کزده اولین کزده ایست
رنگ کزده اصل کزده کزده نیتم ایدم [سما اوده باقا کزده کزده انا
بور به مد که کل نیتم کزده کزده ایدم] ایستدی .

آه بلیه اودن نه تله کزده ایدم . برکه سوده ده آتد
دیه ، دوشو یوسم ! برکت دیرسون دزه کنارده اودر
خاندن عرب حاله وقت ایدم سیمیا . قولده یا قالا یا
کیدم کزده ! یا ایدم به کزده کزده
سار چک کزده سیمیا سون به جان کجا سوده اودن کزده

ایستم شوغله او کوزه مصولیه .

حصار دی بر شمع آتش خانه آمل

چو کوی بر دهشت خلعت مطلع آجال

طوری آفاده ایسم بر کوف دامن

طوفان آرمه در شادی صبح استقبال

استیافته به خراب اولم تراولم یت

به پریشان اولم ایستم یاد افق حال

ماجرای در رهزنگدن او که ماجر

یازمانی دست قدرت قدر احوال

کریم اولم ایستم حیاتدن امید

دو قنار الچه با قنار و دری درو

قناره ده آره مرده قناره کله کله وقت بن آریایه سه ؛

سن آریایه به کلیند ؟

یاد و جفم هله او جوده جوده قناره کله کله دینیمو به رعید

سعدی کلن آله کوه اگ اول سه بن ، اگ اول بن آریایه

بیلاسن بولر بخونه ، بخون بولر بیلاسن قناره او کوزه کله جابر

اوز زنده هسبال ایستد کی ؛ هاس گیدی او کوزه های ! !

دای گیدی بولکوز دای ! !

یرملا جیم ویم دهاسویم جلم . اوت سه رکله د کیم

به سولم گیده یور و لیم جفم ، سولم د کیم سولم جلم . ز وقت

رکله نزل او وقت صوم جفم ، هله صوم جفم صوم جفم ،

قیامه قده صوم جفم .

لکه قیامده . اوت قیامده ! البده قیامده یور جلم

هم اصل ایستم او آره سولم جلم . سه او آره ده رکله نزل

دار دکلم . بنج کی زوالید در دین او آره آکله جوه ،

او آره قناره مافات ایده هله . سه ایستم او آره ده

بدر آره باید نعل کی یا بعد ایستم . باده یاب بلیر عله

اولومه .

افق ین هله در ده هیدیم . ناصل هیدیم که در دین

بین سولیم دیر که هس برون بن او نومه دیم قار شوم

دیزلیور لر ، تفوزیم هس بر ده بین هجوم ایسور .

برف نزل قلم باشن آله کیدیور .

یوقاریده دهاسویله حکیم دیشتم . اوده نیلیدی .
آخاندیگی خفیف برابر سیاه قایلدمغم باشلادیغی وقت
یعنی انتزاعی دور دُ بَلاک ابتدای دور دُ خُلا کیرمک یوز
مُدتیش موسمی نوجانده آقاباغیگی بایقیله سیمینرک
نوزریش اوقتی پرد دُ غفلت بدور دُ کندسه اویقوی و امشدر
شعری غنفلت آه و فغانده من اویا نیلیر .

واه واه اویا نیلیر دیله اولیور که به سادگی بر باد مکل
اویا نیلیر لکده فلاکتینه سبب اولتم ! اویا نیلیر ؟
خیر خیر به ایتیم . ایوه . . .

گدر مگره فخر ابرورک ایوه

یا قوینی ده بهر گرتیره آه

بیخه فله اوقوم باقیم .

سویله کجه بیخه فله غلبه کایور ، برهوشقوله بن قلمی
سکونده شمع ایدور ! یا قدر حکیم کچیرور ، یا قدر
قلمی برحقه مقدر اویا نیلیر . قلمی اولوا درط کیدور .
له شونیده یازیم ؟ طوبیونیه یازیم دیور .

نیلیر سوریه ، اویله هریش یازماز دیوریم . سقایشر
هری برده ، اویله کارماز دیور .
یا نیلیر کویله خنده آکلانده اویا نیلیر کور که برده
باشم برحقه ؟

او بر طرفه قدریم اویله کارماز ، طار لیلیم با نیلیر
دیور . اویله اولیغی جوقده آکلادی دیور .
آخنده برهوشقوله قلم سوز کچرکده عجب قلمیم !

میرزوت آکلیم شوقیم باقیم ده نریازده هقصره . وایتور
یا نیلیر باقیم . یازده هقصره شویسه :

بنی بویله شویا میده بیایه بخیر اویا نیلیر کاتبه عناه
اختیایین یاقدرانده آلوب بنی طرفه سوریه جکی تاسر
زوالم فلاکتورده جیده و سرگردانه برقاده :

ای نایبدرش اویله ملاحت سیدیم بها حکم ایدیه جاکیم
نایب محکومی ایتور ؟

میر قلمکنیم کدیور یا بها قلمده اویا نیلیر با نیلیر .
سده لایور کنی یوقمیدرید ؟

ده زوایا . نه قدر بدیکی باشد . حق ده دایا .
 او بکاشمه دیویر . به اونا . او دنه بائق بکا ، بدن
 بائق اونا همد ویرنه یوسه یا . همد ویرنه یوسه یوسه
 قولده بیه ویرنه یوسه . نه یایه لم غریبه غریبه آجیه .

دیوانه لریک همدی دیوانه لریک

مستانه لریک همدی مستانه لریک

قلم دیویر که برافه بنی بزارده دیلم دویگی قدر به مدافعایه .
 شده هکله به ده آنه توکیل ایتم . غیری به قایمیه . مده
 او دیویر که :

ای شاهان سر استقفا برکه اشیا لریک ده کونده دیکه دیکه
 فکرکه سیدی فکریکی مقابله و ملاظه ایست . او وقتیه
 توکلده صحبت دانسته میل و غیبت کوسه لریک کن بیله قات زیاده
 اوره بکاهه هراکهار ایتمی ، سه اوده کتله فکرکه به کچه کردن
 هکله اوره جابه و جلا نه کچدی . یلکن سنده کجاک
 فکر و خیال نه به یاک کچوری .

ای هاکم دیوانه و دیوانه همد وانه ، ای قادی چینه کتله

او چه سهر شدت و شاه سه زیر پرده تفافله لمان
 ایده لریک مستور و مخفی ایتمه او پرده بی توکلده به بیخای عا
 ایتمی ؟ سنده سنده غریبه ، بلکه نقطه کوفه میل ایتمه
 آقا ، جمالده بقیه شعاعان ایلمه لریک مستافانه کف
 و تنیده ایده به توکلده کلیم ؟

[آفریده قلم شکسته بهم آفریده . سوز سوزم ای کس توکیل ایتمی .
 باری سوزم . اما سوزم بیدیک قدر ، به بیدیک قدر
 سوزم . به آفلاده مارم بلکه سوزم فوفله و لورسون .]

بورده ، اواره ، اونا ، بدنا ، کوه کوه ، بیکله
 مهر برکونه نی اولکده زیاده طایفه نمره سوز کوسه
 بیدیه ، اوگره سنده توکلده بلار سنده جمالده قایمیه عارنا
 ای بونه و قوسه لکده اولده حکایت منکانه سنده ، ویکله
 مرغ دل آتق سنده قدر روز هاکه نی ترانه نجات سامانوی
 تایتان مغویس دیوانه مهر اولده نظر دخت نتیجه کلیم
 یانه در ؟

[آفریده قلم غفرانم ، آفریده . ها غیبت ها ، ها جبارت ها

سویسم سویم صیقلی ، روشنم ، هیچ قورقم ، او سید بزرگوارم
حققت فیضیه در عبارت اول قدس تقدیر آید به عطف فلان
قبلا فکر کردیم . . .]

شکلی بر خاقی برین ، قلندر انان ، دها فخری ، انان
تکل و صواری برادره هیو انان دیکه روشنم سه کلیم ؟
بوغا ایچنه کیمیک کوره مالیه کیمیک کوره دوقبوله ایچنه قاری
مالیه کیمیک فلان بیزین کوره استیویم ، هریر ده برابر
بولیمینف کوره دیکه آرد و انیمویم دیدیکه اصلن کلدی .
قلم سوزنده در املیم دیویر که :

کرم شکلم سینه نظرنه به صبر کیم کورینور انان بهال کافایه
یوقته نه ای آرمون ای سوزلیم فقرا اولور ؛ زده به گورون به
سوزلرنده قانونه ادب قضا کیم مایوس رقائرا اولور . انان
انان ایچنیم . آینه باقاده کیمین کور . هر کس کیمین
سویسم .

[کل انانیشیج بانی]

شوده دستور ادبیر که ادبیرل انانیده برده ادبیات نرایت

دیویر . آنره دیرسم دیویر . کیمینره اجمده . . .
انتم کویور که مکلیم بهله کرده به یاز و دیکه ایویرسون
ایتمایتم . ایچنی دکلر . انانیده ایچنه ایچنه ،
نه اکر سه آنه حیر . بلکه بر کوره سه ده سنا کیم بر دل آشوب و
دسوره در دیکه آکلانعه در دینه روئیر .

[ادانیه بزرگوار ، ایچاله کاند کورشی کیمیکده ایچنه بهله کیمیکده
نقطه لیرات . . . قورقار که بیزین افندی و خط دیکه بیزین استرا ایچنه
بر صویر جماعتیه مالک اولور بهقه .] او بیچیه نوکلیمک
گچنده بهال طاقت برانزه الجاسیه یازوب دیررگی نوکلیم
[و دنتیم انتم .

مقدیمک حقیر . هده بوسفرده هر دقشای کیم برده کوره قد . مقدیمک
طور دپ کور کیم به ده به برده کور کیم . دیکه ! نه بوکاه اولور
، هیچ برضا دیره دیکه .

بنایچه آرتمد بورده اوزدن ایچویر . به بهلکدیرده بوسفرده عفو ایچر
مقدیمک حقیر . ادنه بوسفرده انانیشیج کور دیکه . به به یونیم سزه اکر
انانیشیج دیکه خاکم نزل بیزین بهال اکر کیمیک کیم سینه به عطف کیمیک لطف کیم

به ده کهنه و کلمه افشا بیایم -

خوبی و خالفه اولیغین سونقه انبات ایدرک - هریرده اولیغین کی بوم اولدره
اونده بونقه ، بونده سونقه ستر برتری سلام دیردین آیدرک اولیغین حالیم
سلام هرکس ایور ، هرکس برجا ایور ، قبا و کونین بری نره قالدک کوهلر
کله ایور ، ایچنره فلله یایه باقا سربله زفا قی زوایر ایور - به
بید هرکس کی بونیم حال ، هیچ کس ایدرک طایغین اولیغین حال و اسفا که سزه قایو
حالم کسیر ، باقی بآدم ایورم -

سونقه بیدیم کونین بری بیلمی ، خالک در ایکی کوه برده ، سبایدی نصیب اولیغین
بکی ایکی کوه برده ، بونقه کوه و کله قسمت اولیغین کوی
سویطره یازدن هکده به ده رفکرایاری . اوده سوزد
یوسه کوبونه کیم اولیغین اولیغین . لکه آتقه بوندن هکده سونقه کوشه آتد
دکلم دیرک سیرنگر سیرنگر ، قیو قیریرم بیه قوتیو کیز . زانا صاعلام
دکله -

الده بکلر . اولیغین دلاجه قیرلری ناجاوه . ایدرده و سانه اولیم ، بونده
تار مار اولیم . کزه دوشه باغور دن پروک دلاز ، کزه کونین کول
قاندایر ، عالده قطم امیرده کی کله عدل دلاز . [الدر ایچده تدا

برکیده کیدر به بریده کی قلوب چایر چایر یاغدنس کزده سرب سرب بونیم
دها اهنده -

دیوبه هکیم کینین کزه فیرلاییش کی بید کوره کوره هرکوه اولدکس کوی
کوی بر دقت جام هکیمه حومه خلدی -

حانه کونین دقت کایا بی ایورم ! بکوه دشم دشم پانزهر لوصا
ایدرک یایه اوق اوق زهر لاکرام ایدر ده کله کله ؟ بکون برون
بودر کونر یایه آره نره طاهر ، دینار کوره جه دشم ؟ ضا سنا
بون اوزینه یازی کی بری دشم ؟

ناهنی بیلمی هرکوزلک بونیه واردر برک سکرده آه بونیه آه
بهالیکز اولیغین سونک هیچ جا یاغادی -

واقعا کینز گل اولان افایا هکله ده جان کول
آه .. آه .. کینه دقه بون کینه بونیدیکز . ده سدی بونیم
جانم غیبرنه بیکره حمده دقوان اتفا کیزه مستفید بیدیکز . اگر
سزه هکیم کز چو دیشی ! البته بر [مادون] اها بریکر -

برکده جه دها کونده کیم دگی تله ایورم ، نوکله مقدر
و معصوم اولیغین هر برجه ده انبات اینون مکتوبن نظر معان

ایم بر کرده دها او تو در گن اخطا ایستیم . سینه نو کرده ، سینه
سینه نو کرده اند به بنده هر یکیم آتیه الوری ، بنده جان کار آید
بایداری . . .

داه مجاره قلمی که داه ، داه صادره قلمی که داه باز سه دگله ده به به ایستیم
سینه نو کرده سینه نو کرده افاده برام ایده جان داه سینه نو کرده یا
قلم طوری .

بر سر داه ماحد گره اعتدالاً باید ایستیم . بوند فتم یوده
دگله ده . دگله ده گره یاز در ماحد ایستیم .

سبب حیاتی ، باعث ماتی و جذازه ترجمانه حقیقتی از اولاد یاز
داه ماحد قاریو یاز فقهه قلندز او ایستیم . انقیضه ،
آمانده ، بابانده لف و نوایی یاز بنده دنیا مالک المرحوم
سینه نو کرده نیایه نفقت جو فخر ، ملوکه ، غیبی کی قلب
صافی حیاتی هر وقت سینه نو فقهه در حقه قاریو آجیده
طعمه ایستیم .

چونکه اندم ده ، آنام ده ، بابام ده ، روح ده هفت سینه
سینه صم و غایب که هر آینه در ماحد مباحی ، غیبی ، مخوف ، مفرد

ویریشانی .

عالم طبعه طبعه مطابق دوشه [برهول دانا] نه شوکای سن
سینه نو کرده دگله . بر فرد سینه نو کرده کی اعلی سینه نو کرده
بر فرد سینه نو کرده هونکو . آغلایا به برهول بر شش :

نیو به آغلایو سینه نو کرده . ادره به بنده
— دودگی دیمه .

— کیم دودگی ؟

— الکی ویرن .

— الکی کیم ویرن ؟

— دودگی .

هواک سقا قاریو هم نشتر ، هم نشتر اولاد به مجاره ده حاله
طبعه بنده کید .

بیر سینه نو کرده ایستیم . ایست سونه :

معلوم یا کله کله کله نه بنده . [نیون . . . نیون ؟]

ده قاضی بر کرده اینستیم سینه نو کرده ماحد بر دلو سکنه بویوم
آند سینه نو کرده حقی دیره کله ؟ بوقه یاز دلو سکنه

اوله منه ناهله واقع اولسه بر مناسبتلکمی کنیه من انما ذریه
شو [عدالت بری امارات لاهییه نظر اعلیٰ لیر] دیه اوزاجده
برخاعده یازده رستو محقق ادرطیه سورده ایستویسوه .

بنایعده به عظیم ؛ سره قرضه دیه حکم .

في الواقع بوفکره به لغو و در امارات لاهییه عدالت برییه خارجه
لکه آجاده ساریم بوقانونه طبیی جوده ردای حقیقه پرده
فلام و کتانه اید مستور و لوب عله ریده ایده میس ماکانه
افلا حقه معیده و دایر اولمیه کویه اسباب بهیج لاهییه آریا
حاکم کیوندر .

یوقه سنه کی قبله ، یورکه ، فقره دقایعه و فضایانه اوقه
وضیعه هر کوشش قایمه ، قایمه اولجه و هر بر نیاشی رایل
آزاد فقره و طبعین کنس گوگلکه کیدر گن بلیده تخرجه ،
دل آگاه ، شناس برها کیم عاده فضایمه و معنیلا بر اقوده
مادیات ، ظنیات و فرضیات سهو و طهارت سلم اولیده مقام
سقیمه توفیقه حرکت ایده ک ایدیم جف اقلیم حکم ایدویور
یا قیسم . عدالتیه ؟ . . .

با اولم بر کره من بالذات تحت فطنیه آل ، افاده می آل ، انضطامی
ضبط ایست ؛ محاکمه و جاهلیم ابرایت ؛ در میانه برده حکم
ایست و مدفاعاتی عاده نظر تحقیر و توفیقده بکیر ده آندیه
و جاهل برتریم ؟ خیانتیم ؟ هر هائیکه حکم دیرده اجمالی بر
اوله حکم حکم ایست . [سنه بهر نقطه نظرتن سرور و مجرد اولان
حکم و قرار قوه قویسیانگی سیدک بخا زو عاده اید فقط محکم عدالت
تزیار حکم فطاریه م .]

سنه ایدیم قرانقده کدر قیغلی به نیلیم ؛ کرامتمی وار ؟
کرامتم اولیدی شومال فداکت استماله بقانه سبب مستقر اولسه
شو [. . .] لغت صوره زینت اقم اوله گزک اوگند به عیالیم
تجریدیم ؟

آلن یی آید بریدر حلیه کیم و کیم یار دهانه قدره حکم بونجه الم
دافطه ایدره ، خلیجه قبلره ، گفتگوی دور در کره ، دنیا
و هیاتمه بیاز اولره میله بر افریدیم ؟
هر کس امامه یا بنه العالمیه بزی کویسور کورفر قضا کرده ،
بدلورده اسرگ دیه دعا لر ، ضاجاتر ایدوبه خود رکده به

امام یا آل العابد ، اما عالم الشرف والخصایات سخاوت که معلوم
 رکش بنم جلد قدم بقا به آری کما بود . دهانه قدر غدا بعل
 دارم بقا امانیت دید جناب فاضل الحاجات با شمس بجهه لره فریب
 بالدر رسید ؟ ! ! !

بر کوه سه به کوه کله حکم ایدرم . در شک . به بود کما بر در لایان
 اینه سیدرم اما اینه شمس اینه بوم . اوت سر حقیقت ساره
 بکا کل کوه کله ده حکم ایدرم . اگر سید برنده به اولادیم
 گوگل وین سیاه جایا فلید زهد لایه فخر و س یا شمس قدر جوفه
 پوستی بافر کوبه [مقری کوب] سر شدم ! عتبه و لونه سه حقیقت گوگل
 حکم ایدرم ! . . .

حاکم بود اینه بلیلم حاصل و سوره بنم شایان دقت و احسانا و
 فواید عالم عدل و عدالت تعقیب لازمه و کلاه رافع و کما آمده
 و کما و اولاد کوه کله محکوم و لایه ؟ ! حاکم تجدد حاکم
 تأشیر بکده کندم الا میورم !

برده خرمی که ، حاکم سوزی شمس !
 آجانم ، آندروم شمس بو خرمیت آله و بریده زردیه

بلیلم . به سخا خرمی حاکم ایدرم دیدمیدی ! سید خرمیت
 آجری اولاد حکم کیم بلیلم . سید خرمیت باز زده زردیه
 اولادین بلیلم دیدم . مثلا شمس آله جوده زده قیوم حاکم
 اینه . بونر حاصل فکر ، حاصل جوبور . کما [نحوه ؟]
 دیدم خرمی بقا حاکم دیدم . به زردیه . سید
 دیورسون ! . . . [ایه الشک و الزیبا]

بود کوه کیم حاکم سید در که دهانه کله معارف به اینه حکم
 اینه لونه ایدی که برافتم [افتم بوزن عتبه و لونه کوه کیم
 یعنی اولاد زردیه حاکم سوزی متغول اینه حکم . فواید کله کیم
 حاکم و کله اینه خرمیت زده دیدم . حاکم خرمیت زده افندیم
 و لایه حکم بود . بالفرض اولاد اینه حاکم سوزی اینه
 دیدم . من شمس سده تقیه بر افندیمیدی ؟

اوت ویر حاکم اینه شمس بود دفعه خرمیت سید زردیه
 حقیقی . خرمیت حاکم اینه حاکم سوزی اینه حاکم .
 قلمی لایه برافتم زده باز مقده و اینه حکم . و لایه
 کله کیم نفرت کیم سوزی حکم .

آه بر حقیقت فرمودم آه ، آه از تو غایبم آه ، آه
 تنه ای که بجا آید . بر قلم غمناکم [بزم نامه قدر
 شوقه ، بزمه رفاقت ایده فکر کنه سکه الفت در نیست
 ایده یی] دیر کشید ؟ بگویم ده [آمدن ،
 با آمدن مکره سکه] دیر گیدی ؟ این مکتوبه
 یازدهم جویده نکر ، نکر یازدهم کشید ؟ دهامه
 قلم بر کوشش نرس بر نشاء ابدی تشکیل اید به التفات
 متفرقه ایم کشید ؟ اودقت معورتی تأیید ایدن
 خاطره لر شوی نشاء قبله کی اودقت ، اودقت . دلیلی
 خردی کی پاید ، پاید اولاده قلب قیسی خود بخود کوکته
 سوکوب آتازم جوده شئی !!!

مغویاتی ناصل بر سوزنه جگر سوزایر چایر چایر با فقه
 اولاده ادغام کرده اندیده سکه طوره کتابه نظر اندک
 سانه با شداری .

عالم نموده کنیدی جناب عالیاته سرور و شمع کور و ب
 طوره که صبا علیه کنیدی آچار آچار آنداه مجاریت ایچیه
 کنیدی

مغیبا اولیده مکتوبی آتیده کور به بختن جلد قلمه اشکوبه
 قیلند اولوب بر طرف بختی اولوب در طرف بختی سجات
 ایکی یوزلو خاطره لرک بر بزمه سبایه سوخیم ، کور
 تأییدات متضاده سی جکره کشید ، کشید ، جانه کار اید
 اید بر کوشه ایله اولوب جوده حضرت [خالده] می ، یوقه
 [لودیه] ده ؟ بیلم نره ، دغه اولدقده مکره او
 خاطره لر وجهه خاگ نر اید قاریجه طوره قریه افری
 لایحه آتیده سیه منقوسه در طوره قلمه قدر .

اودک بله بو خاطره له بعثت نامه ده بیت لاغریه ای
 سکونت آورده فاقه ییغ وقت جود در تاس اید و صیه
 هوشورده قدر کوشه جکم طوره قدره برابر دیوانه [اهلک
 الحاکمه] آه عهدیه حکم .

اونر . او طوره قدر . اوتا او طوره قدر مکره کبریا ده
 سکا فایو فقیه عده و صد قرق مکتوب مقام خط اولدین
 و سکه کافانو ناصل بر سوزایر ، بر جرم و نضاف اولدین
 [حاجت اولدین حال] خلعت عادر لرین اوز اید جکره .

میرا حرم آورم . صافیه سواک هوک جملہ ہندی حقیقی
اولیٰ و ذرہ تعلق اترید . اور مرہ مضاف لفظ اولسون
دیو یا درم .

سہ بنی داما لند گہ فندار ، قشکر برقیو سوہ . بہ سنی راما
شایا نہ سکر و سکرانہ بولیو .
تواری تواری تائیدیدر کہ ، تواری تواری تائید و اعترافید کہ
بوسیدہ ابتدایہ حقیقہ دہا سنا کہی بردل آگاہ دلاہ
تعارف ایشم . سو قدر دار کہ :

[نیمون ... نیمون ؟ ...]

یا بنی بودیادہ صومہ . یا سکا ادنیادہ دہ بوسول
صومہ ہفتم .

ہایہی کو زلم کورہ می سنی : خرتنگ صافیتنگی سوبہ بادلم
لہایہی بادلم نہ مراد !!!

بیم یا اگر تصدیقات تواریہ باقوبہ آتوبہ بگاہ نردن
یوز دیردیر کی فکر کردہ بوسول سنا او مالکہ ملالتاف
جہلم شود .

قورمہ یاد ہفتم قورمہ ، قور قور قورمہ قورمہ . مقصد
سنی تجمہ ایشم رگل . آتہ تجمہ آتہ سنی آتہ سنی تجمہ
تجمہ سنی دہ ایشم اولوب صمیمی سنی سنی ، جہلمی دہ
محبوب و سوسار ایدہ سنی توکنز تجمہ لکھارہ حقیقہ ایشم
دیردیر سنی سنی برابر بہ دہ قانع اولدم .

سودار کہ عیوان ارفغان جام ساقی . دایسوبہ بودہ
بویہر خواہرہ یاد گاری اولسوبہ . [سہ یاد گاری]

قونگدہ صافہ . بہ یاد گاری سنی سنی . [کوژن
آیدہ ، کوکل سار اولسوبہ . براہ بندہ کوکل کوژن برآ

اولسوبہ الکلہ یا یوب الکلہ یقینقہ خانہ خرابا
اولسوبہ . قولک یقینقہ آتہ یا یا . فقط آتہ یا یقین

قول یقینقہ : یقینقہ دہ یا یا مان . دیرہ اولسوبہ کہ
فرمانہ فرمای فرمان [لا سئل . . .] اولان جناب

آتہ بویہ فرمانہ بویہ . الدہ نہ کلر : تقدیر آتہ بویہ
کیم بویہ سیر . [تقدیر خدا قوت بازو دیردیر . بوسول بویہ بویہ سیر]

اولمہ دیردیر قدرت الہی سنی تجمہ ایدہ آتہ عظیم الشانہ بویہ

آنگاه ده قار و همد ؟

به سکر اولوسه او اولو آله که بهابیرم بریوک بدق
سلم و شله احابه یوسه .

و اول اول فم ، صاغ اول فم ، سه گول فم .

یاره لجه ایکی به غلام

سه گول اوینا به شکوه غلام

سویک آله اصهارم طاغ طاغ قادیان

اذا انسا انسا قادیان . [۱] انسا عمره و ارس برده

قادیان

هسته دن گوکلیم گوزم قادیان و کریم

سه طله تیرک گوزم برفقت جانانه

طوبیاز ایشینه ده ترغافل یاره

جان اولوسه طیانیه [۲] اهر

[۱] او تورنه اول نظرگاه استقامدن باجور اولان یاردم صاغ

اولادیک . سدی ایله آله صقال بر وجود گویور دی ؛ نیامیک

دیرن آه او نه ده آلدی . سه صاغ اول .

ترمه جاده ترهانی اولوسه شوخ جگس ده یار جاده اولوسه
اوزه بواجیه یایوسم .

میل اید یعنوب کورس جلد افغانی

جلد بر بنویه سلس باعث افغانی

رامه بنجیم کره قورنه زلمای قدر

آلیر آه آلیر ماه دل افغانی

کوسه زنده ده برهست جشم کلنی

کوفه ای ایسه خیالی بیکر جیانی

شرف ایدر در فسونده مکتله

مکتول اولدیم قورنی طوبی و دینی

کند گوزنه ده شسته آتار یوسکور

حاید و ولقان [۳] یایا سینه سوزنی

شجعه به پریشانه جاک باز یغیده به پریشانه جاک ایدی

بوقه اولوسه یازده بلیکه ده جوفه کر

بخش سیم لطف خدا در
فهم هر شایه گلی در مقام شکرست

بر نوبت موعظه افاضه ناطقینجی در مخزنه باقیوردیم.
عید برای استقبال محو به الواء نگارند ، و نقوشه و اشکال
گوناگون در زیر چهار سرایا گینه آغازند ، فخر ، چند روز
اول به لطیف روزگار استنسیه به ظهور کلمه الهی از زیر
قابله حالات مضویه نه فکیده گریا میوردری .

کد بکار :

کود یا شک دو که نور بهر دره مردم دیده گریا نه نور
کمی پریل ، پریل و جوشیوردری .

ببلسر :

موج دل آشفته و آلب از برده های دلیلی خنجره
او قویوردری ، جوشیوردری .

نوشتر :

شوقه های جانایم جده و غروشم کلوب صبر خا میله جان
دلاده و لاریکی اوسور سرور دهنه نشانه ویر به نغمه کرده شوه
بر زلفه در پروانه ای که بجز بجزا و نوشیوردری . بری لری
جیویل جیویل تریه و تریه ییوردری ، برآخ دهنه فصل یاری
آفتاب یوردری .

به آفتاب دما اولاده جانعلیاسر :

توزم ، کلام کی جانعلیوردری .

طاسه بر کلمه خالدارک جکی یا خنده با جقارنده آیر قری در
توزدر :

یاد و جفنده مجور و مایوس قلعه عاصه منقیده کی طلیعه ماه
در یوردری .

هر کی گریور ، یوریور ، بومه دنیا گویور . اول که بام
فیروزه فاعله آلتی عید برای محو به صانع عید گاه عمو کی دره .

اویدم بر طرفه غلغله ، بر طرفه زردی ، هر طرفه
دولاد عید گاه باده گویا بر غنوه طبعه تکیل یور و نغمات

و جدا آید چه گردد و طبعه اندازد ای دیو دری .
 هر کس که حیات عمرش را عتبار بر خانه خلقی کن ایس و نرس ، احباب
 و آشنا .

به ؟ به هر شیده به بیکانه ، به هر شیده به مابعد و مودوم .
 نظر ! . . .

نیون ؟ [او] نه ای بویه . عجا او زده ، عجا او
 هانم بوزله گولید بویه ، هانم کوزله غلاید بویه ؟
 بوسه ده ای دی که اعاده قلبش عالم ایده خنده و له کوزل کردن
 یوزلاییش را زله هانم کوزله غلاید بویه گسترده .
 او افتد به کوزل بیکم ایس و جود هانم بوزله گولید بیکم ، هانم
 کوزله سر و اینکین آکلادی .

با قدر که [او] . او را . قبه قیامت ای دیو دری ، گجیور بویه ،
 گریور دری .

به هر وقت که بی زرد و باغش آیدم . هانم فلمه هانم یازد
 یازم او فورم ، او فورم او فورم یازم . کوزله تقیم ایس
 ای بویه بر لوحه خالمره دهها وجود گلدی .

برو با هر که بنویسد دلت گشت چه میانه
 اگر خاری بگرد دشت - یاد مرده

افاده

هلیور

(داغ زرگون)

گوزل گوزلو ، گوزل سوزلو ، گوزل اوزلو ، گوزل بوزل و فم ،
 دانه می یاد بوفم ، اناسیه ، حقیقه افم ، دهم ، باعث حیاتم
 افم . ایس نیون : دیم آری بویه . سنه بویه بویه در دیم فم .
 هر وقت که تصورم همه دفر و بویه ، هر زمانه که فم تموج
 ایس ، هر زمانه که فم غلبه و دفر . سنه زمانه بویه بویه
 هانم المده بقیه فم بویه . او در :

آه او طفل نوزاد کو کلمه آه

تا شیر از پستانه بوی کوه را فغان و غدا ره گیر گرفتار سوگند آنا جفت
بر زین چشمه جیاد اولیغه و فضا که بر شتاده بر شانه فواید
که چون آغز آلب و بیل متبدا شده جای بر جبهه منور الهم
حالیوب او در کردن امیکس طام طام بود در سدی آه ای فتن قتل
بودند کلبور

او خنده معشای نه شدی برین به گریه معشای نه شدی الیور

جای نه بقیدی ، یورلوی ، بایدی . کشه لوطو غماز اولی
اولیدیم بو کوری کوریم یوری

آه ای کوه ای الی بقیال الیاد اولوه افعاله به بهید قلا به جری
تا دایسه مقول او جفی سو سوگن یا نوزم یکن باشد که کز قلا
آلام واکدایشان او جاع حاقف براندازنه معوله قلا قال
بونه بونه محو و نابور اولمیدی

ایسته به حال فداکت اشتعالیم پر در شایب و درمه زلالت با یغیر
دو سید کلاه آرمه یا نوب که در کلمیدی ، دکلنه در کلمیدی ؟
واه چهاره که او را ولاری

مگر سه قدر او چهاره گو کلمه به حال غنجنی آله اولمید که آه
چو کلمه ده بر قلم دست . او قلم دست که فداکت اخیره آید
تکین آید به قلم دست :

گویا بر غدا خونخوار خونخوار فلهمی آلم قربانه ایلده ماکم
اولیغنی بیلر کمال امه و لحنایه ایل جامه خوب معلومانده
مشیل شیل او یور که سور و کله سور و کله میانه سیانه گو توله
ایچوه دکلنه اشکور آتده اویاندرسه معلوم و معلوم کی گورین
آجده . کر بکلنده سیلا به ایدنه ایلده معلومان ، قطرات
فهلومان باران بلا کی همنوز طو میوب آقوردی !!!

ملیه ملیه آقوردی . نه گوردی ؟ گوردی که :

فایزنده به چشم لطیف . آهوشکار گورین کینه دیکمه . شفق
، دنوازانه ، میل و تقاضا گور سیرور ، حیانه عالیجناب فلهبره مستقره
ایدیور . نه گوردی ؟ گوردی که :

خانه جوانه صوبه سینه آلیغ یاره نه تائینه همنوز بک طرا
کی تزه سید جگر نه قانرا و طور و ب ساید ایلر استدار اید که ایچاق
، گورنه قانرا فضا که خوب بر لره یوار لانه ، یوار لانه مذبحه سو لانه

قوز و گنگلم نه گوری ؟ گوری که :

قایمونه کینه اوجلا بیدار قایم الذمه له ، رحم
و قش ، قوزین برقاو برنلاو کی اوزینه آهه و انا تطف
و نطیب ایدن برهوا و .

او دقیقه ایدی که . اوز ، او طفل نوزاد گولگی سنج برآه
سور اولانجه شدت و قوتله تا جلرگاهنده اوردی . . .
اویم اوردی که بطریق برقله آهین تا املنه اوقدر ،
اویم دهشته صا صا مازدی ، اوقدر حین لایم مازدی !
او زبیرم مقصود و سرگردانه ایدم [سه گلیه ؟]

وقتا کن سورم . آینه آینه مکلفیه فطیه مقدسه سندن
هله سنده ایضا هجی بی بی ، نهی فکر منصفای بره سور
تصواری ، تمیلاتی ، ازکار و کار هر آینه دقیقه ، نایه بانی
پرستیده بره نه هب سنگه مفعول ایدی .

سند ایدم و اولینم لطفله دنا مال الیوم رم ، بنمای ایدم
، کامکای ایدم . ایضای شکر در عین کایم جمیع سرسای ایدم
دغدا ایدم .

هانگی بر سر دار در که آن عسر ، دهانم بر سر دار در که آن عسر
تقیب ایدم ؟

هانگی بر گوز یا شه دار در که غنیمت خنده لایم ؟ ، دهانم
بر خنده لردا در که گریه ره نقیب ایدم ؟

مهر خنده آفاده طالع بر اقلی کوز نموست آینه قرار مفرز که
بر باری ایس گوز اولانجه نموست آفتاب رانجام اوزینه اولانجه
لحیت در دهشته جوگه با سدری !

آه او گداه . . . آه او محوس گداه . . . او گوه قوروشه کی
گلادی قشیدی !

او گوه که هفت زنیانی گوییده بونیو بولول یاد و جعفری ،
جگر باده لرینه نصیرین قودلعه ایچمه گوزی گوگله یواننده ،
یاد و لرزه قالداده اوچوب گیده در دله ، بریانه فکر صیوانجفی
آق قانر ایچمه یار مویچمه ، آند ایچمه قادی مویچمه شکایه
گوز دیکه انصاف ، مریدو کلر آویخته ایدر لرک دینگی سیم
تفنگیه آغزنده بر لاف دهشتنوی ایدم فریاد باد و مصیبت
و باریه بلا یاعده مضمتشه قوروشه کی .

اودن سوده که آنالیزه زیر بنام خود پرورش یافته و نقد مردم
براقوب آنالیزه عورتنه انتظار ایده ایده اودن ، زار و زیاده
براقوب نهایت بر صورت تجسیم ده بر روی آرد و بجز ترك حیات ایستادن
و بر وقت اودن و بار بار اولاد ملجاء دنیا هکذا هکذا ، آتیا
سعادتمندین خراب زار و محمول ایده قوه سوده که . اوگون گلدی
یتدی .

متنبرس اولدی ؟ سؤالیدی :

براز وقت سنی بندہ ، بن سجدہ دو درمجواری ، برآلہ
اور ہند قیب فرہاری ، عاقبت [کن] کی گھایا پشی ،
ظہر طوکی اور اظہن بری نہ قارندہ دی !

تجربه اقامت بر عرقیده سوز آید یعنی مرده ده [سده ده و نه هجری سوره
ریگدی .] سوره بر عرقی فصل سوره بیدم که بونها فیرنگا
[صاقرغ] کی یاسدیفه نایه زبیری ؛ وسده ده اذنه آله
آفتاب سعادت کی فوغدیفه حال ، و بنم مقصود و سنا بنم دها
اولا و لایفها ؛ بخدا هفت جیل که یاز اول و بنم حال بعضا
برابر و بنم فیرنگا زبیر قدیم و بنم گور و بنم هر طرف فساد و فتنه بر غره

ایده فتنه قوت مقدس ، شاه آناه ارغین ، قلب قرین حریف
ناصل سوره یارم ؟ خیال کره بر خنده قلبی قیری . به قدر
و نفاق از هر معامله درده بولند او او قدر به معامله درده ،
خلاف سنانا درده بولند . حسب الزاکه مقابلتیم افا بر دیو
بورگده جقمور ، گوگله عصفه قاکوی .

ہر کہ ، زیادہ لیں ، آگنی چلنوں عجب و گناہدیں صا یا ۔
 رو کر ، حق کہ نہ یہ ، گناہدیں مع لافتمار سو پر و گنوں چلن ۔

هو کرده اولیا و حلاله . آری به عقیده مسلمانان !
کناه ذکر اینده نبوی ظهور سوره او و توحید آداب و فضائل انسانی در
جامع فضائل ، بدگود ، حودر ، اگر برین برانده ،
قرغیانی و لوی . وای مددای . . .

دھان غریب عالمی دار۔۔۔ برا حکم قدم دہ مخالف گور۔۔۔
کین شایر و با ماہ افخم : عالمہ گریو ، : وضقیہ البور ،
: گورنر اویو ۔

نه در اد است گدگنه یانه در زنی آهلا تمه . ا کسوف چو مفر
گی .

در او حال پریشانی . خیر یا بدی کی !

در او هرگز یگانه سوگواری در رشت . نیمه فوجی کی !

در او فریاد و شکار . جزایر یخچال کی !

در او معاط و هزاین . حقیر و عید کی !

در او اوضاع نابجا . در صفی کی !

در او حال حیرت افزا . تیرا خانه لیس کی !

در او زیر لقا . قوت کی !

در او تحقیر و تشنه . آیه می فشنگ کی !

جانانده جایه جیدیه در شمس . هالده در چهار پنج و بیست کی !

سازمانده ، مردان کنی کنی گویگر کی ! کنی کنی کنی

آغلایه . حتی اولی به مراد اولی . دها اولی

بکر آغلایه و دها رجعت ایته . اوت کشی دو سنگی بر رویه

آغلایه بهر گول . دگه نقشه در .

سوی سه سویم بوردن اصل سوه بهرم ؟ انصاف اولی سوه . ملا

قایمینه گوموله خود و در قوتوی . ادهافده قایماریه چایید

قوتانی کی فیضه فیضه ، قوتور قوتور قایماریه ؟

گرم بوزمانه قد بهیم . نه و بر سو . رمنا ایچید ایچیم صیفور کی

آغده صبر و کرم یادی . ایته بران سکا سویدرم . اود

ساده نگاهها .

بوردن اصل سوه بهر . شوقا گناه ، قانونا جنم و قباحت ،

آدابا عیب و نقیض ، انسانیمه ایملوله در شو حال ارتعاب ایتم

سبب دلری .

یغده شو حقیقت قرار و عرفانیم که نه کنی آلام . اوت بوسویدیم

مالدده و نگاهانده خصمانده قطعاً نظر . اوت گناه و کینه فر

همن اولی به حقوق فدیبه نقطه نظرند . انسانیت نام جلیله

حیثه اولی به سوزیکم حسابدر . و ادکار در دیکره به ضرره

گرم بران ماکفه کی اولنده . در سه ده . اوده خیلانده سارا

قایمیه و نه تلجگره فضا ! آغزون قایماریه سید در .

نویسم شو افاده می ساقه رقابت نظرند به گورم . گناهانیم

به سه غناوب احکام خطا اولوب . محکمه برای کبریا ده معلوم

احکام احکام ایلمیکه اولی بکن ایتمیم . سه دکل عادی در

همن دشمه جانم اولندون دخی سلامتی آره ویکله اولی بکن نگاه

ناصل در جبهه اول و در باطن چهاره من ارفع قطعاً قرار
و بر ریشی .

بوقراره و نهواته ایچم ده یول لطف شوقه و لطف ایم .

ز یایم که او سنه گنج اقامت بنی الاابد غریبه جبرفتاری این
در یایم نایم جوسه خورش گلورج ملوک خاجنده داره
بر شتیاده و شفقت نور الهی بن آریه آریه بوشه بگازار
سابقه کلیت یا گلینغی آغلندی . [بوشه یا گلینغی بریم ؟]
خیز خیز یا گلینغی بریم . خیز خیز میزند بر ملک ، بر ترازو ، بر
حقیقت دار که اوره شود :-

اوت سنه ده ، بنجه ده معلوم و محقق اولدنی اوزه سنه
بنجه دهیم بودجه استفاده ذایک اولما فله برابر بولم قدر
رقوعولاه انفصالک قطعیت کسب اتیه نه لهما لهما سه
قالکمه بودجه میانه دیریش دهده بوضرئته مناسبات
توبه توبه لایه کینه اوزه ایله بر طرف ایله طوغوس باحقوه
شایانه شکر بر نوزت صمیم ، بر محبت صمیم مافلا زینگی آغیقین
ایچیفه اثبات ایدیه .

ایسته بوجر حقیقت .

برگوشه ده مایوسیت مانعده برنده ایدی که جبر سنه لاه
مطلوب اولده اوت زبیری غیر فیساری واقع اولاده مناسبت
حالده عذر لر دیر دیکم مرده سه بگانه بیاره ، نه
دیر سه به بگانه لایم . دیر شک . خالصه بد سوزنیگی
دخواتبات اندک .

میر محمد تم اگر آره آره و لو که بفرم اولسه شفقت زایه
تعالیه اید . بر حال مهور اولدیری حقیر گوشت ریخته حسه
معامله لک اولدیمه آره جوسه شیره گوشت . بری اولدیردی
تا ویر محس بولم بیاردی .

بنار علم ذلک مادام که آره آره بولم برین بود .
مادام که بولم برین بنی اوتوم بولم سون اوجاه حقیر
بر مویطنه جذیه گ مهور اولدین حقیقتی کنه لگنده نظر
و تحقیق ایدیه .

سخن تأسیه ایدیم که بونده هکله هکله خداب الیه مودعه فالیریم
جبر نفس ابدیه هکله بگازارو طایفه لاه گوشتیه هکله ، نه نه ادر

انسانیت و جدا و مطهر و مایه . نه انسانیت دیگر قاری شو
انسانیت این که انسانیت دگر .

بوقرار معنای ثابت قدم قاری جفم ، همان صبر و تحمل این حکم .
پس آن موقع احتیاط دار که :

لیاقت بدین قدر لیاقت جفم ، هر بر سر نه گوئی که حکم . بوقدر
تخلیه می ده به بر حال کلیم با این چهاره آری جفم . این
آری نه سه ده به کا عهد دیر . نه فله ای دم .

تو عقیب بره حکم صوگ سوزم آمانده . یعنی سر نه دو
اولین جفم مجاز نه مانده اگر بیزم گولنه ؛ و دینم سوزم
صافیه سه کنده آینه . بیکه جانم یا نور ؛ ایچم آغلایور .
اوله ایچو به بنی معذور گو .

کجا قاری کی با این بره های دگر و قو عیو لورس آن ده معذور
گو . معلوم آهیر ایچمه با کی سوزی ایچمه کی آغزنی شاپرانه
برگوز عیمه زمانه هم گولوب ، هم آغلایور مان . مخور و گول
شماله زانیه ، ساقیز مجله بگز .

برینور صیرم ایسته دینم روزی قدر ، قلم یا زنی قدر . کجا

و جدا می دو کدم ، در می دو کدم ، گوز یا عزم دو کدم .
نیای عهد لا مکرر ، و جدا مرقعستانه نه دیرم ادیس آینه
نه به مکتب این . نه امایر نه قدر مد . نه حکم ،
همه حکم .

گوزم قیام قدر سوزم بر تو کنیز این اولد یقین [افاده] سوز
فنام وریورم .

سوزی سوزن با این که لکیم بر جاره سوزم قادی
غیری و جدا گدن او که رنوارم قادی
سازگه هر نه دوشر ایسته اگدم یونین
هر نه در ده جاتسم آینه هر نه قادی

بعضاً تکریم یزید بن ابی سحر بر عتدال بود و ملک اولدین خراسانی
اولیو ریم .

کسی که عاتق احد عنوان طاقوب ، مشهوره و مشهور نام و در کتب
گوزدن اغوزی ترک جامه بدو بسته فدایا تقدیر قیام ایدوب
[سنیوریوم] و به هر برامینه اطاعت گوسترده و فردر لره درین
آگاه نموده اند که قدر به او فاسد بود علیه فرقه به سواد قدر
نائل هم و انتفات اولدند ، و حق توغول رفتن های به

به [سنیوریوم] ، ایدوب ! [دیگر] و از گزمینده اصول اصول
نظر دقت جلب به در همه آگاه و خبردار اولدیم شو
اموال غیره نه البته بر حقیقه مستند اولی لازم نگه بگه و جلد
برهنه فواید و یافته با سندی .

چونکه او در محبوب و محبوب نام و در رده هر جایا دره شاید
حسب قبول ، در انتفات گو به اولو لرسه همانکه دنیا
دافتن کیمینه و بر شویند بشود و نشه یاب گو ز رده کی
و به جو فاکتد و دقت ره گویا گو لریه پرده چکله کور لریه
دنیاد مایه یاب گد به نغمه به محرم قلمور لریه !

ما نوشتن فواید المعارف اینچه به بیله کجیات و لغات های سف استمار
گلیو لری . بعضی . رضاه شریف او در دین به به طومر به کیمینه
های غیره اندازد به به به ایچمه به به گیمینه .

اینه سونقده لره بر وقت مهر انظار دقت اندم . و بر نقطه
او ز به خیم تجارده بولندم ، به چو به تطبیقات اولدیم .
شودات و سوغاتر به به مطالعیه آلب و جلدنا شویر بر ماکه
یور و دنده به به به به :

مادام که [سنیوریوم] [دینار] [سنیوریوم] [دیگر] گو لریه
برابر بولندم سیریم و کجایا و یور لریه ، مادام که آیرین و دوش
دقت آنه فرود و دوشه کی جامه یا فضاغی گو تیر یور لریه . البته
شویطصطک بر کیمینه خشن ، بر تقضیات و جلدنا اولدیم انسانم
لازم نگه جاگر کیمینه نگه نه نظا هر ایچمه .

مع مافیه بنجیم بر گزین مناسب و هشیته اولیده بوقور و سوز لریه
اگر دیکده کی بر ما کیمینه حقیقیه متن لریه به به به به باشد
گله ده [همچو] یا دیکدن کنونی لاماطره برابر . [به ده شو]
اولدین آگاه سم . گنج یون یون سوز لریه بر قاج کره فکریدن

گنجینه ، آفریده بهیشتی .

بوده از زمین بلیغ قدر وقت گشتی که . برگزیده یحیی مقابله ی

به او خلد طغری و برگزینی یا جمعه یستم . طوغری بود توبه

قدر تعقیب یستم . وقت گشتی . او را سه دو نوبه

است از یوغ . برده خانه ی گریه ام . اکلندم . پیاسه ی خلد

خود عثمان به یغریه قدر . یوللا نموده کمره ها خنده گری

قوله اند سی و یرو باغرا کشته . گلشن گوزل ، گیسو گوزل شیب

طریق آریه یورم . تمام یغریه ی غمزه . اگره کلمه یه م که

ایچ وده که ترنسا اوله بانه وده . وچ وده . سامه نوان

نعمه غنا به خیارم لاله لوب . یوللا یغریه ی یغریه یورم

قولانم بانه وده ها کینس هوالرده . فکرم باقیه باقیه هوالر

، گدیرم و مناظر لطیفه ی سید و عاشا ایلمک . ویر بانه وده

معور یا به عاشقین احوال خنده . افراشه تفکراتی اشغال

ایلمک . اولیغضام . الهاف بر قیام کرده طوغریه قدره یغریه

گیده به بر حله موقع هوندم .

قوة فاطمه به بدیع و مناظر حیرت افراشه یغریه و فاضله ایلمک

نقشه والایه گوناگون ، و او شجاء به یمنوزم کمال وضعیه

ناتاق و نقارته قویورده کنده به گنجشم .

ویر که عالم ضامه به به یغریه گدیرم به عالم علوی ، بقیه یغریه ها

عالم لاله و انتقال یستم .

به به حال یورم بر وقت کنده به خبر دار اولیغضام بر استا و شغل

ایلمک ، ووالفی دبه به یغریه و یغریه استیلا ایتمک به یغریه

طوغریه ها و فریاد توب یورم و یغریه اول طوغریه یغریه به یغریه

بر غزده قوت و شامه ، باغیشامه ، اوغیشامه چو یغریه ایلمک

چینقله و یغریه دایره مارا . اها طایفه به یغریه ، ویر به یغریه

اولیغضام تفکرات و یغریه یغریه و یغریه اولیغضام به یغریه

گدیرم به یغریه ایلمک . کندی بران اولیغضام یغریه و یغریه

بولیغضام گدیرم .

جفا هم یانه یانه کلاه به مقدس یا و یغریه نقطه یغریه

ایلمک به یغریه یغریه یغریه غشی و یغریه که حاکم طوغریه و یغریه

ایلمک به یغریه یغریه یغریه به یغریه و یغریه فاکشیم ویر به یغریه

و یغریه ایلمک . گویا اموات مقابر عدیه و یغریه ایلمک .

رحم مادر ده لهنوز بوزنای قنای حقیده بر مصوم بهرنگی
 لافز بهم نظر در حیا حیرانه با ذوق حال هیچ بر شیشه مالیت
 هیچ بر شیشه لکوتین خیم داران ایده یار خفیه سند به تجربه
 اونسه گنجی حال ایدم !

گوزن آبیجه ادویه رنگی ، با در کورگی لهر لهر با ذوق حال
 هیچ بر شیشه گوزن رنگی حال ایدم .

به بو خواب و خیال در در ، و خوابه لهر لهر در بر
 بیدار اولدیم عقیده ایدی که گوزنم بر نظره حیرت افزای
 عله لایم و حال ایده بر نادره خلایق تصارف اید ایتیم سوز
 در دهن بر لکشتیدیدم ایدی ، گویا جگر من شکر نایم
 ، موخر آلا در صا دی ، گویا بوی که زهر لهر لهر اولنسه
 مزاج صاباندی . ایدر که زیاده جتنه رو شدم طبع ایدم ،
 ایدر که حیات من خلعت ایدی و لافز بر لوفانه لکشت سوز
 قیادی !!!

بر که دقل یوزنه با قلع ایدم . زنده قیامی ! . گوزنم
 قیامی ، با صوم لکوتی !

شمال بر مدال بخنده بر دقت و قه گریه یونی قالد قد ملک
 آلا لایه یون کند و گلی رنگی و لایم . عجب اویام گویا یوم ، عجب
 حقیقت ناگهان قایتونده می بولنورم ، یوسف دناک عالم خیال
 گوزن و بختی جلب ایده بری سیکر لهر در بر لهر لهر لهر
 دهنه قلا نه خیالاً لکوتی من نظر عثمانده بخت ایدم ؟
 گوزن در لایه لایه لهر دیر و حقیقت ملک زدن
 عبادت اولدیم منده رنگ ایدان و قیامه یون ایدانده
 چوده ایدانده بولنیم گوزنم .

فولنیه شو

حیرتای بت صورت لکوتی رنگی لایه یون

صورت عالم گوزن صورت خیال ایدم

بیت مشهوری دیمده طولا یون دی .

کذا خیال بجه کلیمه اید و لعه خوبا سید طویوب جرمینا
 مرغ گرفتار گوزن ، و هزار زار زار گوزن لکوتی و سرگردانه اولد
 قلب خرم . اوقلب خرم که آنزیده گوزن فضای با احتیای
 غیر تر قلد بخنده . ره ایستخفیه غریب به نصیب گوزن لکوتی

هدایت آید ری . که :

آینه هر که برین عورت آید زمان بگذردی . هر که برابر

به ده . او در غمی ده چندان . . .

او او فرزند می . به فرزند که هکمی می . دم .

سننای . دم . زخم بنگ بزدن گید .

کار دن تار مار کسور . تندن گید .

گیتو . یام کجوان کلمید . عید وصال

غم گید . رسم گید . یا . ایزد گید .

لکه او [نادره خلقت] . گزینگی ، یور و گزینگی بر رده ، او قیوم

[لازم پذیرد] . گزینگی خالده ، طبع نظر استیافتد به صبر

بر نفس آید ری . زهنم اوز دوشونکده به بر تانیه اوسوه خال

فالکده ری !

گوزرم او فیوگر بیکری بوغانده لفر ، صوگیمو . ری . قلم

وز خانه معدده فالکده . برن خانه گزینگی جاییور . گوزرم ، گوزرم

آغلبور ، و خان مطن . عقل و کرم او نه قاکدی . گوزرم

صاحده قدر گون یوزنده . ز وقت او ناله آغده همه ، ز وقت

صباح اولر همه ! تا غده دوز کباب گزینگیورم ، صباح رشب

لجوانده نشانه دیر یور . !!

شبیلده بنجه وقت به یور

بنده غم بر صوگر بر تانیه یور

لهه صباح اولدی . سیدیه گوزلرم ، اندم ساعتده . ز وقت

بنجه وقت عکده جا ، ز وقت ساعت عکده عکده جا ! ناهله وقت

کدی .

به تیار خانه ده قاجار دیگزی فریاد بو افرین باقمه ده استیافتد بیکری جا .

جایی طوغور و حوونی بنجه ده آلدیم . برید برین بیکری بیکری

دست بر افرین طوغور آلدیم . آیمین فتنگی گزینگیورم کای

دقت و عتاید آلدیم . حق تا عتاید به بیکری بیکری

بگادقت آید بر موسیونده [برین دوشونکده ؟ بلانف] . دیرسی

عقلی با بیکری . بر آوازده

حاصد آلدیم ، آلدیم [نادره خلقت] یورده . عجم کلمه می

بردها کای تالکده آلدیم ، [فقط گوزم موسیویع بر تانیه یوری

گوزم گوزم بنجه] هر کس حده نظر ده بیکریورم . خید او دگل .

عجباد کلامش ، یوسف علمیه جلی ، یا گلر ، یوسف نجی
 ده های گیتی ؟ . فدای . فدای . گنجی نه فالدهم ، نه بر
 روشندم ، نه لقمه دم ، نه حاکم گیرم چه دم !

حالت عشاق تعبیر میکند

شیخ دلداری نظیر میکند

غالباً او به ده غله جا دیدم . گویم ساعده را بر روی میز
 جلا او نه بر جا ، یه تانیه گوید ! اوف . . .

ماه یانم حساب گیر بر او از قمر گویند و سبوح قیه به جفا
 بالقاس هم گویند ، همد گویند لرمتا و نا او را یوی ؟ !
 بویار مکه دکل . چونکه مغایر مقام فلکیات . او را
 بنموده قلم اولیور . . . دیر که :

برق جاذبه نه تأثیر نه قایل سر ماده منجبه گری منجبه قوس
 نقیب و بخشیم که به برآه خال قالیچه گویند بر ضایع شود
 آماه . آماه . با فک او . او ؟ اوت اوت او .
 اوت تاده کدیس .

ایست او دقتی حالی ، اودقت نه پانه ویر کدیس گویند بر سر

یا فده کن آقده انیم سولور . دیاره نه قد . نقد دار
 به آنرا هفت بر بر گیر سر جیفتم ، به مشهور ضعیفکار
 ، هفت ترشون او زده او زری ، او نه رن بزنی ،
 مشهور تعلیم اید رن گوستر دکل و ضعیفکار آن مکتب من مع زیاده
 او ایتمش ! اوید که ده حاکم به خبر دار اولیه آقده انیم
 حتی بنده قویتم ، بر قاج آیدم قاج حبه به !

[نارده خلقت با آفران ، آیدم آیدم ایدم بر سر . آهو
 با فک گداز به با فک نه بنده ایدم بر سر . غایت تکلیف
 و حذرانه او خنده بر سر گید یاید . او زده ایدم :
 گویند گویند به قویار و ب برابر کو تو . رگنی گویدم . او زده
 ایدم که :

گویند او را اولیغ قانع اولدم .
 نزار دندی . او فدن گچر که منی منی با فک بر سر
 فدا شود ری . هر که قارنوس زری ، و ساه های
 ایدم او ده بگا در دنی . آهلا تعجبیم نه ضعیفکار لا فقی
 ، نه فدا . و کندر گوستر هفتی شایر شدی .

نیاید یادی . برافنده تا جگر کاشی کشف اید چه سن
گوزلین گوزلرم ، قلبی قلبه دیکر [بنی ایرادین] بنی
پیشانیك [دیکر استغنه هدا به ده براسوب مخصوص اید
[یاسه ده بنی ایرادین] دیکر می آید اندم .

صاحبین روزی گوزل افواجده ، گوزل الدیم نیکر دیکر
اودده اوقلا شرفه باشد دی .

حیات ایست دوه برانیم ، ایست آیمین آیمده چاغزده بوز
دها کاشی ایست دوز بریمین قوبایمه نجیایفده مردم
دمایوس برنایه بریمایه ، بونارده خلقت ، بو
زواله ماد موزل کیم اولماید حیات اولسوه مالک
اولایدی . هیات !!!

بروالده تفقده جگر ایدس ، وکونز والد له
موقن ایداز ایتمده ، رفیع حیات ، باعث نجیای و
معویت اولمده بریمده و معادله آغوشه مجتهدن بره
نوازه اولمده ، وشیایه حمت و خرام ، نوازه پرشده
برنارده دوه دوا به اولمده مارم ، موسوی خردن

کشییه دستهای و معادله ، نظر تفقده توبه و امانت
الذوب یاد و جعفرین اوجوشده آید به قریگی اوقلا
طولشاه لود و توبه یلین ، سوز رگده مز جو فزون حیات
طفازه برنه طبیعه حیات آید ، استغنه آید یو گنه یا غن
ایو دی ، اودجور نایغ غدا لیم صون دجه ازوب
خدا یادی دی .

دیگر فزنده دجه و گرفتار اولمینه آنسه سوز ایدو گن یار
جایر قوادو دیو دی .

کیم یار که دهانگی طاقته فرسا مخطات وایدیش لک باکران
آئنده بایک ایدو دی .

هانر برانایه بیدر طوبه بکر قات قات فوقده اولایه بونیم
آلام واکدار تحت تأثیر بوقده ایدیه ، بوقده رفقه
معصمه واکویم دیو ده قهر و لوب و بر و تحمل اید . خصله
اودجور نازک ، خصله کمر و قلب شناس ناصل دیو ده محو
و نابود اولان !!!

نیایدیه که اید استقبال دیر یگ غیبه به جایتیک اعتدال

اودا بعد از در مانده ، کوهی بود خیا بانه آراسته طاری
 بگر ایدگی چون نگر نقطه فزاسی ظاهر بگر نگر کوه
 بدی عالم نقطه فزاسی و مسجود در شیردی .

چون یون او غدن گمده بود تصارف ایدره ک هر فزاده بود
 جایگزین دلاسه استیاده خود العالی سنی اهورا و وضع گزناگو
 اید افاده اید در محل قاتنه دهها لغزوس بنیالامنه
 گید که [آید] مقامده در نگاه ناماعدن آیدگی ذاتا
 بکون دلاسه یون اگر ک مقاصد ایدری .

به بالمقام سلاسل دم .

بوفاق قدری به خود زمانه و مایوسه ایدری . چون هر بر سبب
 بخیار به به مودم اولدنی کی گوه نه به بر ستاد نگاه ده یوقدی
 سوزیگنه مصلحت ده انعام خاچنه گدی چوری ، دهها گنج
 ایله جابه و جگرگاه ایدری ، آفاده مید و خجانی سحابی علمت
 نوبدی قایل شدی .

بیا بوسه . داه زلاله : داه بیا به فزاده ! . .
 بویا به قیز عباهاگ بویا بانه ، جگری دیله ، برین حال

بر دلاسه جگر باره سیدی که اودا دله برضایقمه میرد
 الجای طرانه سله بدیده ، اینه ک اینه ک اینه ک اختیار
 اید به بنجد گریگر باره سنی نظرگاه نفقت در خنده آید و به کس
 قدر آجری به جود ، کیدی گس سومی به ایلدک اینه ک و سیم
 اید مجبورین برشد . !

اودا دله که حیاتی آجود حیاته به عبارت بدیگی یاد و وضع
 فاه و سوزنی اغدن کندی خوب و اینه ک و فدا ایدری
 دینا سده ، حیاته به لذت یاب اودا شدی .

اودا باره سلیسه شدی امریه محکوس بولندنی انصاف کون
 امریه اشکال تبه اولمه ایچره هر بزد کالقه اختیار ایدری
 و مجبورین برشد . ! . .

اودا دله که مصلحت حیاته ، سیم عزیمه بوزنی گولدره ایچون
 جلدیگی محسوس و مقصد دیر یگی فطر برن طافنگار آیدری
 طراز ، طراز ، هونگور ، هونگور فایه اغلدری !

به بریانه نه گرن کندی بولندنی حال و موقعه نه دله بر سبب
 فلاکت اولدنی ، و گرن بویا به فزاد نه دله برگر داب

وفاقت اینجا که سرگردان و پرتاب اول یعنی گوره ها که در راه
پایه جفت می آید.

بر سر راه ، بر معارج ، بر ضعیفان قوه دهنده فعله گوره ها اینگی
آنرا صورت معلوم اول آمده گفتیم بر یوم تصور و تخیل
ایده آن لایق می باشد اما سارا داده ملک دیگر واسطه بر جفت
دیده گی لایق دارد و آنرا که لزوم قطعی گوییم ، در فیه
اعمال نظر آید و آنرا که جفت ، و حاصل اشعار و آثار تا به نقص
موصول و فقیه ملل و جفت بر ، بر نظر معانی و آثار و بر
آنکه ملک عملیات ابتدای و مادی و هائیک فرقه گیرنده جفت
قرا لایق یعنی گئی :

به ده سوده قد الجاسیه دهله قد ضلاره اول یعنی صحه
ایک و هوک پرده لایق ، ایدایه جگم پانسی ، و لایق
لایقانه سید و ماسایه جگم از نظر بخشش لایق بخشیده
اوینورک که افکار و ملاحظه بدیهه آید یعنی ، و نه گی
فهرات و شونات اعصاب مجده فای سوده سادسی ؟
ناتادسی ؟ اول جفر دایر و لایق بر کراجه و فیضیه

قد و مقصود خیل به خیل ناس و ملاحظه بولیم . در شوم
هده دیم روشتم که هر احتمالات و ملاحظه بر اوضاع
هانه قیوم . نه بولیم ، نه گوریم ؟ ایسته شون :

به سوزنده ، او سوزنده اید بری برینه فای شوکال درج
بیاه و باران اینگی تا به لایق و جده ، و در حیات عائقانه
نیمه سوزایس ، خلاصه سوزایس دایر ، اوله شونین عیانه
اول جده کلیم ؟ :

اوینده بر گورم بر موده یکدیگر مرده ملاه اول جفر . اوله
هر یک مرده هر یک گری اینگی بری برینه ، بر وایسید جگم ،
اوینده جگم آن سوز ، آن آتیه هله لک ، آن قیلم ، آن
سوزای فاده لک ، جاحم ذباله لایق قد سوز لک .
اگ هوگم ، اگ کده دسی . سوسوم ، فوخاک [دملت]
کلمه دلا سده فرایقه جده کلیم ؟

یکی انا بو [دملت] کلمه مدلول و موضوع یا شروع ،
و یا خیر شروع اوله دیره یکی شدن برین سوزایم اینگی ؟
برخی سوز اونا کلیه سوزایم یروپ جاحم گریگی امر

و تخطئه دیده ما . او بازم قبول آید هلمی ؟ ! و یلم که
قبول آید ؛ و یلم که دست از روضی طلب آید موصفت
چهل اولی .

او حال کنینیه جویم خود به بند ، اسباب هوسان بشیر
استحاله مدله اول بعد اقتداره مالک و بعد لزوم ضروری
باسه گسترده هلمی ؟ . . . بویس . . .

اینجی تفره گلنر او معینی زن ایندیگه هلمی . و یا اینون ،
ایسوه برمانه غیر ملحوظ رسید از دراج آیه امضاه خارج
چینه هلمی . بوندیم توانی جهت قهر آید هلمی که :
بری یا مناسب غیر شروع ارتکابه بیت ویره ما که بونگ
یتیم مولی او بیاره نگه ، بنده دایم بونه ، بونه محمد و هلمی که
موجب در همه !

و با خود ارتکاب ناهجه استکفاف و این تفره برده هلمی
هلمی بوند ؛ و هلمی میدن مایوس و نومیه قائم فرلازنگه
که بوده با تفره باری بر بار فرجه !

خداوند خدام یول یقینه ای که دینوسه شود فطانت سروده

هوگی ، بده آید یغی هلمی موجب هلمی و حران ، و باده
سوزیه و سوزان برهلمی بنمردار جغت گوده گم آشکار گوده
رفیه صدیقیه دیدیم که :

یا لک بونه هلمی ؟ !

دیدیم که :

[بویک سوز !!!]

یا یغی دینایم اینک اساندن غریب : قدره خطاب
به غریب و لرم سوبه سوبه سوبه سوبه : جانانه خطاب

علا

آنگاه با مال و ایمان دلیر ، و هیچ بر آری و قرائه ابرار
قادر و موفعه اولیور دم ! ابرار !

بر طرفه قوسه بلای گنجی که یوب هر نیایه آواره گوگلم ، افتاد
نگلم . بنم آنده گنجی احتمال بر قدر . و به یک بنم در اینجه ، سوسه
ایند ایچمه تشویه و ترغیبین ، اصرار و تضییقه هیچ بر آن
جملات فاکور !

در فرزند عظمی شود و جا . و گرفتار اولیورم حال ندانم فرجام
نتایج و غمی من ، فاما لرب الیوم عیدیه منی هرگز به هر ساعت
ایکده ایسلکه قد . بر . بر . صایوب دو که یک بر در لوبزه مدینه
عاقبت کاری سیه نظیرم قبحش آید بریور . و بویایم
لازم گلاسه مو عطف و نهایی مجموعه را و ایفاده قصه ایوب
ههال بد سودا و و انچه که لزوم قطعنی از ایدیک
لا یقطع بنی منوایرگ اولیور قوت و اقتدار صایور ، و
هرگونه دزد و رهجو مدایدیوری .

به بر گوگلم با قوی تشویقات و ترغیبات قابلیورم . بر عطف
با قوی نصیحتیه عهد و بریورم .

— ۲ —

مع مانع شوده قابل انقار اولیه حقیقه دند که . بر آری
نفعه مغلوب و ماکوس اولیه سودا زده گوگل ، غایت
و جده نه زبونه سودا و سی اولیه گوگل . طبعه اراده سی
الدیه گیتسه بر الیور ، سرشته تیری قوسه حکم قد به غریور
سه بنی قویا رب آلودگی بر هوا اولیه الیور غبطه ایله
قابلیور ؟

بیاره گوگلم به سه بنی دکل جگر بنی قویا رب آری
شدیده [هر چه آیدار !] و ایرین فرسخ ، فرسخ گیسره
، باشتی آله گیسره !

به به حیات اندر حیات اولان سوهال مجرا و کسه ملایم
بریوریه خد اولیه ایکی قوه ماکوسه مؤثره و تضییقه طاقتیوری

لکه هنوز هم بپایند برین سوز ویران آفتابم و کلامم .
 حال ایکی با من آمده سده قالمه بخازن و هابتر [بتر]
 ایمن ، ایکی با من آمده سده قالمه ایکی بوزلو معشوقم
 بگره بدردی .

وقت ، وقت گویدم ناقابل مقاومت اولاه آرزوی شیبینه
 قاشو تدبیردن عجز قالمیور ، جبر و محاکم یانیم ، اارم
 آمدن گیه یوردی . [لوغری سوبلین مقوز کوردن توغایلا
 دیرکده کی عقاله دیررگی نه و نصیحتارینه همه دیرکده برابر
 استغفال ایماکله آمدن گلیسوردی . زوالم باقدی که
 اولیه همه صومدی !

نهایت گویدم دیگر اولدی ، اولیه همه اولدی . درسم
 نه برافینم صحیفه دن بائلامم .

آرینه تعقیبات اولیم اذلک کی تدبیرین ده و تعقیب یوردی .
 تعقیبات تعاقب تدبیر ، بنجه رادمه رادمه ایتمکجه جز نفیم
 آیتور ، استیقامت نرایا یوردی ، هنباتمن برناره هسرت
 صا رقبه هایوردی ، نایدت فوایدالمم آرتیر آیتور .

نادره خلقت طرفه نه دایما تقدیم اولناه معرفتات مفارقه
 مستباه اولدنی و بعد توانایدن ماعده کمال قدرن مبارتم
 آرتیر قبه ایکی معرفتات تحریریه ، روکله بعده افارده نظایر
 انتقال یته ده قور و توکل فکرم ایضا ایچ ابر برکوه آتیه
 ناصل گلیرمه گلیرمه دیریک برکتوب یازوب معاملات تحریریه
 بائلامم قرار دیردم .

مکتوب ها فرلادم گیم گوندوز قبولنج مصلحتی [نشی]
 گیم قیوموم خایسورم . لکه نه وقت مکتوب ال آتیه و دیگر
 یورگم اوینایور ، بصیرتم باغلایور . صاعک اناسر .

آغا جلد ، هریشید امامه امامه نیایویسون ، صاعکها
 دیریک بن تدبیر و تدبیریه یوردی ، صاعک برگر راب
 دهنت ایچنه دوستوب غرضه و نابور ایسورم . کندمن
 گیمورم . . .

باقدک به بولیش گوره دیه گیم ، گوردمه پوسته مؤعللگن
 یاه دیه فیم . سدی نیایور . عجبا ناصل تقسیم ؟ . . .
 اوستا بائلفه نه تزلزله مراجعت لازم کایور .

بهره ده با نفع بر منده ظهور آید و .
 او به مجلس ! ؟ طرفه به بوز فیه . دها طغری بد
 فداهای کیم در عین آید و ! بوفتن کیم ایفای و !
 امکان برش .

کندی خدیه ایفانده کدم جرات این فرس کیم نه لازم ،
 کیم نه اموری ! . . .

اول بعد بویا . بر کوه بر مکتوب منده بیان دهنم مقول ایکنه
 با قدمه بجهت از بدین ، بوزیم بر بوضعیقت مقول
 آید بدن طرفه کلور . ادره ساره به کلیم یا کیم بد
 کیم نه دیم چه . نه لازم به مکتوب منده من تقیب بر عوم
 به در می روشویم . چونکه مکتوب این امر و مکیم به
 سلکده رقی این به حکم . سدی انک زیاده فکر من اشغال
 آید به بر منده و درم ادره بر مکتوب منده مندن با نفع
 برش و کلدی .

بزرگه بر این گونه حریفدن آید و دی . لهنم کلور هوم
 گوزین بند آید و . چو دینش بوقه بکام کلور .

او به یا کلدی که بکایا قلاشید . یا قلاشیم یا قلاشیدی .
 کلدی بر سلام دیری . او طوره دیدم او طوره دی .
 وضعیقه ، دور قریه ها کله ، گوزین به برش
 دیه ایستگی آکلایور دی . بران وقت منظر اولرم
 سوره دیه با قدم بوقه ، بوقه دی برش دیم .
 به ده مراد ایتمه با شلارم . با قدمه سوره سوره .

به زهر دیدم . سوره برش . جاتله ایستویم دی
 نه ، در اول دینم حورم . آکلایور
 جاتلیگی ش المده کله به بریده اولدینجه به یکی الدن
 کلیم قله غیبت آید ز دیدم .
 حریف ز قدر سوزی ، قدر شکر آید و قدر
 فدا ایقار گستر دی .

زرگه بر امرگز وایر مراید بکنه اگر بایتم رسته رینی همتا
 عظمیابنه کلدی . خبر عظمیابنه کلدی . به او دن
 زیاده سوزم انا بله آید و هم کیم . کلمه تکیه .
 همه ایله یکن بران بوز و قدگی اولدینجه به او و اولدین

مقدمه نگریسته چه مذکره اولیغه نه مناسب گزیده ها هله بر قلم
 ایدم سله اسلام موقع با حیه قوه بعد سائل عاری دن رگدی .
 برده بره ماد موزله نه دانایر بره مکتوبه دم اوره
 ایدم خام خلوط [خام خلوط] حرفه بوغایه طیفه
 ناصل اوره . با حیف غایت صوف نراج ، تعصب برئی
 ایدم . با بدن بره قلمه بره با شمه برئی ایدم سوره ...
 قبول ایدم که با شمه بن عالمده قاسو نیل دیل ایدم .
 تعصب ایدم حکم ایدم ایدم سوره دن بر اکت الیور .
 بنجره بر تراج یا زنده دار ایدم سوره سوره کی امور
 عادی دنم رگدی . ایدم سوره دنم سوره سوره ایدم
 یا ایدم سون .
 ایدم سوره ناموسه تعصبه دنم دار . آنه مجموعه اول امرده
 حرفه خوارده نراج اولوب اولیغن آنگلامه داغما گره
 حرکت ایدم ایدم ایدم .
 به قورقه قورقه پس برده دن سوامی طایفه دینی
 — افهم ماد که صد رگدی سوره .

او ماد موزله ، غایت ناموسه بر قورقه .
 دیدم . عداوه ایدم دن سوره سوره دنم ایدم .
 — افهم بو ماد موزل یقیده کی خلاصه آیدم نمانده اقامت
 ایدم نیز بر عالم یا نه بدرد . غایت نازل و بره بر قورقه
 در . هر گوه بو یا نه کی هر قورقه بره ایدم . ایدم
 خدیجه ایدم بر سوره ، بر گوزل قورقه اولیغه دنم ایدم
 هر ده حرفه ایدم ، عداوه ایدم دنم ایدم دنم ایدم
 ایدم ایدم ایدم ایدم گوزل ایدم ایدم ، سوره سوره ،
 مانه ایدم دنم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم
 بره ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم .
 لکه هر ده وقت ایدم . سوره ایدم ایدم ایدم . سوره
 جدیگره ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم
 ، فلن قلمه ایدم ایدم .
 سوره هر گوه سوره ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم
 عودت ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم
 ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم ایدم .

— دره استیو سوه . آهویویم ، یوقه توی بن برید

حانه لولای عیبه نفسی استیو سون ؟

— خیرقم استقظه . بیدم فوطه لره کمره بائندن

کلو بگمیر شیدر . به ده اوله شور افندی طوره دن

دکلم یا . دره استیویم که غالباً سزده دن اوسری سوزگی

قدر . بله دهان یاده سویویمیز . عیب دکل افندم

بیدر شیدر گنجلی عالم دن اوله کله اولر کیدر . شوقدر که شید

آهویویم . گویویم که دنیا گف گویویمیز

حریف بوزف صایوب روکنی حانه صرتمده [افضل] قولین

آتمه کی گنیه نفسی ادم

— آفراده نازم که سدا آه قلدیو سوه ، مارده بید

عالمده گرمه یورده نمجه کار بر بابا یگنیه آتمه شندن

قدر صافه یه فیم ، دردی ساد رو کجگم

— اوت درین صافه یانه در ماه بولمان . سزین

ایده چه آمدده فله انریه . به ده وقیل بوتشایمیز

جادی یاخمه عریفه بریم . آه بیلیمیز . به ده لره کلدیم

افتم خود دنی سوزیگن . فله انیمیز کی سزده اونی سویویمیز ؟

— اونی سویویم ، کله فله انیمیز دهان یاده

— واه کجگم واه شیدی بیدم کدی جگره باقارگی بری یزده باتوب

طوره جصیگن ؟ بیدم بیدم جانگزه اولر جمد ؟ ! هم اوسره

قیشر . برکوه هوالر شیر لایم بر باقشیه ده بولریم فیکن

— ایته به ده بولریم دوشنگه عقاله فافله کلو . طوبه

فویویم آلبور ، بون فویویم طوبه یور ! روشنه ، روشنه

زیات برشته قرار ویردم . بیلیم سده دیرمه ؟

— نه ؟

— باری برکتوب یاده میس ویردم . باقمیز نه به ، نه به

دیسون به ده مراقده فویویمیز ، اونا گره بائله چاره سینه

باقیم یوقه بیدم کور کورنه نه یا ففی میویم

— فنادکل

— رکلانا برآید رکتوب خودل برآه گم فویمه طاشیویم

بر لره جاده تابه دیر ویرده مدیم گندی ! بعله کوه یاخمه کجگره

قلیند برینی سویویم دیویم . یا گورنه ولویم

قوتی منده ترسی بر جواب دیررس اودقت رهانسا اهور دیر
 نمکه دکل بونده بایه سورم . کاه مکتوبه اصوله یوه برقیتم
 دیویم . باگو فرس ، باگو رده لمانس ، خور آلامان
 یا بائنه سله الیه کجوس ، باز دالیه قیر نیم بونده من انکله من
 اهورس باری سه بکاخ عقل اوگرت
 — مکتوبه انهم . مکتوبه . مکتوبه بایه شقه ناهله برهاده
 یوقه .

— فصل دیره هم ؟

— اونه قولای وار .

— بیسته ابرم یوللایم ؟

— لطیفه ده الیه برحقاینگر .

— اوید یا به دیره فرس قولای نه در ؟ بائنه قولای
 داره دیریم کیم ؟

— وار دافتم ، وار در .

— یکی . نه ؟

— به بویغم نه بویغم . آغجه به اهل ، قاریه هرکس

طایفه لر ، سور لر ، گویشور لر ، قوتشور لر . بنده کیم بشه
 ایتنه .

— سنی دیره چه ؟

— دیر دیر سگز دیریم . نه اولو انهم . سون نیم جاه
 قبولایه نگره قایولمه به ده سون بوقه جوه برایشنگری
 گدریم نه اهور . هودیشی ! سونیم جاس قبوله
 ایتنه سگزیم دمنکی دیریم گیم گیم حاله به بیلیم گیم یون المان
 کلغاسر گیم . بوگره حاله وقیه غم طایفه طایفه نهر
 اهوره بنده سون گیم گیم حاله به آهیم . یوقه گربا نشیه
 ایتنه سگز او بائنه .

— اوهل سون آفرده . بزاده صرفه دکل نسا طریک
 سنفصل بر نسا و غم نسا ، ناهل بر مراد لیمگی هودن
 اکلارم .

— نشدایم .

— اوید ایه ایتنه مکتوب .

— دیر سگز . اوندن قولای نه وار .

مکتوب آید اما زلفها را گوشت در گریز بر ، بر عهد زکد و عکس
 بر آینه خورشید الهام یلم با نفع نوط استیفای برگ مکتوب قونین
 بر نشد ری . روشو به دید ترا ترا وقت و خطا ایلم
 معاینه آید .

آینه به ده که عجب از آینه شود سوخته ، سوخته از آینه
 مرافقه گوشت ملیدی . . . !

اگرچه عمره اگ از وده ، امید که اگ نشد بر وده
 متشناسی بدی .

صباح دلوی . ادع . بز که بخوری از بانه از طار تقصیر
 لرزه عظمه بد رم . آفتاب از دم . نماند نفراش گی گی بد رم
 ، توفیق طابوس دیو لید که موزن ! زوالم کون رنگنه
 چای شمش بیا به پیتی برده بیا لاشد . که فلفله شده به برده
 حافظ گی کند می بخیزد تا او را لاشد به بولدم . با قدم ، با قدم
 بزیم به سببی بوده . که به ده عود به بولدم . اما به بایع شدی
 زیاده . . . گوئیم بولدم . . .

برده با قدم که کلیدور . بنی قضا طحی حکم گی کند می بخیزد تا او را بولدم

یوزینه دقت ایتم بهیچ گوشت یور ، گوشت به ده بکره یور .
 عجبانه دار ! عجبانه اولدی ! یوزینه لطیفه می آید یور ، یوزینه
 بر بری آغری یور . . . با قدم که گنجی گی یور . . .
 بنی گوشت دندی . آفتاب دمی گوشت دمی . برانه یور که صو
 سرتی . لکده از یا . حال نشد از ! طایفه گی لکده یوز
 — سه بر لکده غولور دار ! خسته به ؟ دیدم .
 — خندانم . خسته دگلم انا زهنده عدلا شاه شید
 لکده به . . .

— به لکده ایچ اولدی . سن گوشت مدم .

— به سرتی گوشت مدم انا لکده مدم !

— زدن ؟

— او را به یعدن !

— خید اول !

— خید را نشاد . . .

— بر شیمی دار ؟

— بهیچ !

— جانم ز دار باقیم ؟

— شین !

— نه ؟

— مکتوب .

— ای ؟

— قوتی بدن .

— دوستو دگی ؟

— خیر . آتیه فرستاده پروسی گر صافا زنج امانی .

— هیچ دوستو ییم !

— ای . دیردگی ؟

— دیردم .

— اماه ، اماه . نه دیدی ؟

— [مایوسانه] نه دیدی !

— نه بیایم بنگاه صوریوم . هیچ برین دیردی ؟

— هیچ برین دیردی .

— آتیه گندی ؟

— آتیه گندی .

— صمیمی سوپورسون ؟

— نه بدیه سوپورسون . طوخی اولدیندن سوپورسون دیم

بیله دیمور . یوم طوخی وین سوپورسون دیم بدیه سوپورسون

دلها ای ایدی .

— جانم صیقلدی ؟

— بنده می اوکدی نه در بیایم .

— نیچون ؟

— به مکتوب او ایترکه قولیانه گویمه گی برستلار اولدی !

— برشینی دیردی ؟

— بره سه دیوانم ؟ اولدن دیدی !

— مکتوب . بنده اولدین سوپورسون دگی ؟

— افخم آتیه دیردی ؟ سزدن اولدین سوپورسون

کندی طرفدن گم دیرمه اولدیم عجیبانی پولسه نیلیم ایتدکم

یقام برقریبی ؟ !

— یوقه گندیمی داردی ؟

والله [والله] یلهم . اولیغنی به در آغلا، بزم
 اولیغنی به در آغلا، بزم . . .
 الیغنی سوره خوات ویریک یاس و قور اولیغنی به در آغلا، بزم
 شیده هوس فامدی ، جاده گوزیده دوستی . سحر جان
 به استقلال به اولدم ! دنیا نظریه مانعانه در باشد
 برینی رگدی !

حریفه گوزله لولو لولو اولدی . ساهلیم ساهلیم
 سحر یگ به غلام دیوری !
 به فکره خالدم . دیوری دیوری :

بوز دیور اولجه ؟ حقیر گوتیرگی میل و توفیق نه در
 ، سدی به حال نه در ؟ اولیغنی به در ؟ بوز دیور ؟
 یوقه نه اولدی بوقت گهر مکی استوری ؟

اولدی بوز . شله بوز ، جاده سوز ، جاده سوز .
 هیس آلیسه ویریه بوز گهر . بصدی ده گوزله خالدم
 ، وقت گهر به بوز گهر ؟ بوز دیور بوقت گهر
 ایته دیور ، بوز دیور ایته دیور . . .

فوز مکتوب اولیغنی به در آغلا، بزم .
 ، فوز مکتوب ویریه سوزیه دیور ایستیم ، یاسیم
 ایله ، یاسیم ایله . بوز دیور بوقت گهر
 اولدم و خیالات ایچیه جاده خالدم . دوستی به
 دوستی ! ! !

انسان بوز جاده خالدم و قور لولو بوز دیور و اولدی
 قور لولو به سوزیه لب مقصد بوز و طایفه حریفه خالدم
 بوز به خالدم . بالکس مایوشینی بوز بوز ایله
 ان ترس جاده خالدم ویریه گوزله دوستی .
 سوز بوز بوز بوز بوز بوز .

به مکتوب قبول ایتمیشی ، حقیر گوتیرگی میل و توفیق
 قوری بوز بوز بوز بوز بوز بوز .

ایله بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز
 اولدی ، ایله بوز بوز بوز بوز بوز بوز
 جاده سوز بوز بوز بوز بوز بوز .

لله دیور بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز بوز !

بر غاصب غصب بیگ شئی آخلامه ، فیرلا مقده گیرولنه بیری ؟
 قوه مجیده استعالی یکنیزه استرلار اولنه بیری ؟
 اوت شدر بنده استعالی یرده بیدلکم قوه مجیده . بردها
 بنجیه گیمده ، گوزلر از گوزلر موده ، گوگلر از . دوشونده مایه
 بائنه اولنه بیری ؟ !

بدره بیری یا مینه قرار دیرم . . . بنجیه گیمده شوی طریون
 اوزلر گوزلر بیدل جویریوم ، زیاده تقسیم غیرسی مدهور
 اولیندن اوتوقعه بیورم . بهال ایجه بروقت روم ایزم
 رها یرو لوقه هایکیورم ، موقعت اولدیم یوز گوزلر مایه
 بائلاری . نه لایم ! نه لایم دیوب گیمورم .

آه بو مقده گوگل آه ! به نه قدر گوزلریم گیمیم ، گوزلریم قده
 منع و حسن بیدلیمیم ، لکه بو عیالیم گوگل بنجیه رن
 حیصیورم یا ! خیال جانانه هایکه بیدلیمیم یا . . .

[سه گوزلرک خیالک هم گیمیم گیمیم . . .]

آه گوگل آه ای کلدنن محبوب اولدیم یرده . بکاه غفلد
 اوگره دیور ، نه یولر گوزلریم . نه هایکه خواجه اهل دیورده

دیورک :

اوانقم وای ! عجیاسه غله اییویورم ، حانه کولک
 دارم بگ مکتوب قول ایزم بگ ، حقک محبت غله گوزلر
 فایده عبارت اولدیم ، سنگه وقت گیمیم ایزم بگ ویا
 آلا بیکیم . . . بهال کلیم اییویوریم ، انسانه سو
 دفتادن مکتوب اولدیم ، انسانه هر برلور و فطرونه ، هر
 نیات دفتاریم ؛ و با فطری بگیم شایسته غایت در .
 انیسره ، غایت بهر نقا . بولنده مجبوزیم اولدیمیم
 دوشونیمیم ؟ یوقه کیمیم [لا یخطی] من فطری دیوریم . . .
 سه بار کل اولدیمیم حال مکتوب دیرمه فکریه دوشونیمیم وقت
 خواجه حاکم ایزمیم نصار فایده بیدل کل منور و محذورات
 ، نیایج ملاحظه نه قدر دوشونیمیم دوشونیمیم ؟ ! . . .
 سه بار کل اولدیمیم حال اوقدر نر ، نر دوشونیمیم . او
 بر قادیه ، بر قیز بهر بر باکره ، دوشونیمیم حال کلر مکتوب
 دوشونیمیم گوزلر ، گوگلرک تقیبات و ترغیبات آلت
 بولنده فطری نه قدر رهیم ؟ دوشونیمیم . . .

نه بسته فیه بنجی عمومی به ما با از اینی مکتوب با ما شدن
آئینی بر کتاب ^{مکتوب} برادر ندن آئینی بر غنای گن آئیدر عایدی می
دیویرسون !

فکر کرد اصابت آید وب ، اینکلی آنگاه مکتوب چون هکریو لار
قیانزی می ، تجربه را گوگرم ؟ چندی بر ، یوسف بنون بنون
در دیوانه می ؟ اولدک ! . . .

برکره دها او را اهل کلاس با قلم ، برکره دها افرافی
قولمان این با قلم ؛ این بر دها قور جا با قلم . . .
نه افرافکن او بیاره بنون ، بنون آتیه هجانه روئید
یا نه یولدیگی گوزار یورس ! . . .

آ با قلم بر قور افضا سید بر سید به ، به رگد کیم
او سید به به . به ره او را دید که :

آینه صوم ، نافه جگه گن بر به ، نافه هیچ اوزوله ، سن
رگد به به به چوقدن گلدی گلدی . زانا باشی در ره حواء
بنی بوفد کیده در جا ایدن سه هجید ؟ این قدر از گلدی
گی باشند در ره هلاک و شور و اینکلی آنگاه مکتوب می

ظنه ایویرسون ! بودن هکله اینکلی بر بر دن آئینی
دیدن اهل عاید جگم ، سنه دیویر دنگ ؛ دویره هکله
دیدن افرافی جفم ، هکله هکله سنه دیویر دنگ و غنای
، او گوزیدنگ عفتلک شمس کلیم ؛ کور او در کر
دند و گن قویو ، بر دها دوش ، هکله سیدی بوفد یور
دیدن هیچ هکله عادت ، ^{او هکله} اهل کلاس در کر تجربه اولمان
شیلری نه تجربه را کله قور آئینی بنون بنون و شیمانین با
برشی گلدی .
[مرد عرب الحرب علفت لایه الله]

اون تویع ایویرسون . انسا کتاب رگد شمس هافینه
، هکله ن حال دست قبالت ؛ و امروزیه هکله هافیه ، حواء و
نظیفه نیامه دیلر افرافی فرس دنیا هکله سیدی
معدود دیلور لوه نال اولد . نه دوشنگی یگزیر .

سامل سلاطه وصول ، مرای سعاده دخول شویو دیویرسون
بو عثمان بیکران شوانه ؛ بو گوزاب به سکون اهل کلاس

[۱] جزو (جلد) . تحقیق و تدوین .

انواع ترانه ایچنه انواع نماطه معروفه قالمقده ایچنه هجری
یتیمه دستر اوله مان .

چهل گوکلره بقا دیرگی جرات و یغدری نه کدینه کاک جرات
و جراته زو اعاده ایدوب به اولرجه قرار ساقم و جلد
آرغنه یغیه گنایه ، [ناره خلقی] رو سوغامه فقر و قهر
گوزوم اوز گوسرماده مقصد لکزه نبات و هزار اید یوردم .
گرچه غدا بایم جکوردیم .

نه لازم

منگور

(نزهت هجران)

— ۳ —

تفقار سوکورد ، صبا هر اولیور ، گوزنه نوار فیوضاتیم هانای
تویر و مخزون قلبه ی نسیط و شیر ایدور .

نه لازم :

وایسره غم و شیوه جان آملوع ایتیمه ، دنیا یه ، قلبه ی تویر
ایتیمه . بنم دل مخروشی ، خطا نایم تویر و شیر ایدور اولان
آفتاب قبالم هنوز مغرب اقصای هجرانم غروب ایتیمه ، کوفه
استغنا و تفاخرن عصبه دیدار و جمال ایتیمه . بنجه تأییدی الیه
احتمال تصور اوله بایریم ؟ هیرات ! . . . دایسون عالم
سور پروردارسون ! . . .

بمنده هکده کر جسمالم آساییده کی شو [نه لازم] ، باغود
نزهت هجران [سرخ آغز یا ییلان یا ییله آغز یا ییله آغز یا ییله
هجران اولوب ایدور دی .

عالم است بون سوره و سوره و سون همان
 کعب سون جهان عالم نوره غوره و سون همان
 غزن بقوبدن به گوگلرم ماتم و به بنج
 داسون هرگز تارمان ، سرور و سون همان

اقامو دیور . کائنات بر سوره غلام بخیر سوره و لان
 اولوب گیدیور ، مالهتاب جهان تاب یوسه یوسه افقن
 یوسه یور . اویر که :

مظومه استبداد خانه ، بنیاد فدا کرد خانه چهره ماتم لکین
 خفه لره مستغنی بدن به بیضای شفق دوزخ به گیده گیده
 به فیر دزد فام آسمان خیالره ، نوری به بویایور ، روی
 ارضی که زیلایور ، دگر لره استوار زنده دیکور ، گونز لره
 به بنج گیکور ، گیکور لره گونز لره گونز یور . هرگز عالم بر تابدن
 استغاده و استغاضه یور ، گیکور ، اوینایور ، دانه لره
 ، آواره لره دانه لره رفاقت و التفات به ناله کایاب
 دها مکار ایور . گوگلر شار و شارن ایور . . .
 اویر که . کینین دیناره یکم خفق ظراید یور لره .

ازم لازم :

دایره مالهتاب عالیه کتاب دنیا به غیره سوره انوار ایستو .
 بنم در تانام در استقامت هفتاد و پنج افدن طالعده وقفه گیر
 استغاضه و لقمه ، هفتاد و پنج طاعت و زلایم ، و پرده
 خفون زلایم مستور و خفق اولوب عصاه نایم ایتمد که بنج
 هیچ حکم و تأییدی و لوله امتداد هفتاد و نه سیرم ، کلهات . . .
 ایستوران و جلایان سراسر آباران اولسون . . .

بنجای اولوبدی به ده بنجای اعتبار ایتمدی جانان غیا
 ایتمدی به یورده لطف و کرم لطفه شایان به روی دیم
 به یورده هاله ایتمدی فخر و وارده حالات گوگلدن طویر
 سیر عالم بر ملال اولوبد به جسم عالم با بقه مال اولوبد به
 سیر مکار وصال اولوبد به فرقیه سیمال اولوبد به
 گویر سورا تویر گونم دنیا لره گویر سیم کانه اولوبد رویر
 ایتمدی لطفه شایان بنج ایتمدی سیدن نالان بنج
 بو طاعت عالم نالان دن جلدیکم اظلام و بیاد دن

بلا دیو . گلزار جان نسیم سبایو . دل آوار
 ، دلدار در دیرینه گنجینه کی بر آید فصل بار صیفه شدن
 باندیو . ببلبل دیوانه گلستانه آید برستان ،
 قلعه قدیم یازدهی کتاب بوستانه در بارستانه طالع
 قبولیو .

او در آید و گوید شاعرانه زبانه هنوز در حق جیتی ایمان
 غمگین که قایم و در غم ، نه غمنا و قبولیو .

ادعای عشاق طوطی نظری اولان گلدریشیل پیش دانسته
 ایچنه آن یزیدیه قشقرقه غمنا سوبیو . گوزنه ، گوزنه
 باعث شونده و سوری اولان گلدریشیل بر این خسته
 قایم و غضوبانه زحمه بر تظمیم یو .

گلستانه قنای عشق و فاشات ترک ایملرها انجلله طوبیو دن
 بر نایمال اولوب عدم بار هلاک گیده گلدریشیل دروغ و ترفند
 شغل داغ در دانه تأثیرات شریک جانسوزیم نه مؤثر میسر
 اوقیو ، نه ندرت شکر میو . نه آهسته شکر از نادره
 فریاد و فغان میو .

توتور نایضه فطره نه نصیه در سیم یو . یوایم بیعی در تنیده یون
 انجارت ، داوخته میسونون بخورک نودانه و نوزالان
 آه گرفته دهدهنه رده ، ادینا شیده ، ادوشتیک بر طرانت
 نودانه مالیم ، نغمه بر اقلیم غمت آید به آفتاب میو ،
 جهمه و غمنا میو .

روی اخس سزاین ادوزی بد قریه ازهار گونا گوه قبولیو
 ایشله شیل قطعه کراوز زرع و جهمه و حاله غلوب هوشان
 و غمنا شاده بری بر کیشی نریه ایو یو .

خفیه عاتقابه کی سوکتر و خنده در اولوب آید بر مروریه
 تعقیب این گوز فطرنه سهارخانه نریه بار فطرنه بر ک
 و بار قلعه بر فطرانه زار فطرنه آید غم گدیده بو سواد
 فخره لر ، بو عاتقونه پر زار ، بو کوه شاعر جسد .
 داغدار درون ، ناله و سوزان و خون اولوبه مایه سزاین
 [گورده گورده گورده دیوانه طوطیو]

دعای سیه بیت لاف غمنا گوهوب ماتم معقار دیو لر
 هسانه بزمه فطره طوطی زمرینی ادوز زرع گویا ریشیل ، شیل طالع

او معجزان طاهر ، تیر انداز لرزم عزیز ، عزیز بستر ،
 شرفدار ، سایلر ، نشیمن مراد تو ای ملک لیلیات عمود ما خرم
 بر بانایم مجموع نظم ایلیگی آهنگ عمود بر غنیمت
 طبعی نماز و جود گنجه رن تخیلات شاعرانه ، هیات
 عاشقانه و تسویه و تنزیز ، و صورت حکایت ریاضی و تنویر
 ایلیو .

بر حالات طبعیه و بدیع لطفی . باب و جود های حالات طبعیه
 اعماده و حفظ ایستاده مستقر ایلیو .

افلاک سر قلم عظیم طاهر تیرنده نعلان ای قیالردن
 قیالره آتیه ، آتیه بار مینوب ها غلبه شاد در شکل
 ایله صولر اوده لره اینوب بیلده قادی ، جلزون بر قوت
 ایلردن تخیلیدن دره لک کنارم موقع طوفان زندان
 و سینه سوزانه تراته ستاره افلاک سر میو . و :

ایچ باره گوزل سوزا ایشعل و شوق

دنیا و ایمه یا بوده ایمه نه امور

بنی نکره و کجایم عقل و شور زنی خیال ویرما استغذری گوئیو لری

له هانم برشته با قدم لطافت و بشام گوئیو .
 ستاره رقیبه جوده مخونه به کره هفت و قوت بر همه قوت انگیز
 نموت افرا شب و روزی تعصبایدن روز نور و مریت
 روزی بدشاهه بشافت تیرینه ایلیو .
 جلایه گویا بر عروس باجنت مانول ترفیع استقباله حقیقان
 بر هم غفران لیلیات عمود سنده حاصل اولان غلفه طائرتم
 طلوعه .

تیر آسمان ابعاد ناقص استیلایدن حساب طاعت و زین
 پرده زار اندور لاجور ری حکمه .

ار آینه گوزل گوئیو آنا بقدر عورتی یکمه جیول
 جیول جیول نامه یاده دجهر طاعت تخفت لعان
 و نبعاه ایله سوزاوی ، مضیاع گوئیو ها سانه آشیانه
 دیکوب یاده دلرینه برآیه اول قادی محمد بویه فوده المعاص
 بر سخت و سیر الطیرایلم ، و سیرک و سونج ، سیرک بر جبر لجه
 ایلم هرینه فده ، سوزا لک ، دیکیدرک کلمه نالریلک
 در دلم سونیو لری .

انصافتر ، ظالم انسانوں اور زمین باغ و ریخت صاحب
آئندہ برینہ تائید جرم را - اولان قناریه ، و
گنجینه محبت دلاسه آئینه گوشت آله جگر باد لرین ریزه
بخشیانند نال و در بر گنجینه مستخرج اریور .

فدای سحاب فلکی بوزینه مالا اهل و نه - نه صیرم ایشان
برده نه نه هلیور . روی نه نور لر باغیور . هر کس
خنده و شادانه ، هر دل سرور و آبادانه . ببلور
او توبه ، قوز دل و لریور ، کجید صیرور ، گوزل
گرنور ، قوشلر و سآله سیرانه روی نه اوزیر
جو لایه بیور .

باغ جلایه صیور ، روی جلایه گویور .
نه لازم :

گوزم ، گوگلر آغلیور ، گوزایتم چاغلیور ، قوت مگر
واغلیور .

طور ما ایشلر نیه عالم یاره سی
نوده بیلم گولور مره یاره سی

گرم بوشرفات و جینه نه نصیقات موله نه لیا بیلم قدر
لیاندم ، گرم بوشرفات الیزه صدمات جائه ایشلر
درجه لره قدر گوگس گرم .

اویرک زلالت رها ز یاره مقاومت امکا فایر نه
حقیقین لطافت لکم بکا ایدیه ای آکلادی .

اویرک برکوب برصائق استیاضه و نماه نه تا اوره شدن
دلور بگدی .

طوفانه فضا به بوقدر امواج هولناکی بخیزد در طرر در طرر
، مهله کردن مهله لره دوچار و گرفتار . دگر آب یأس
دقتو اینجیم بار باره کشای نجات اطمینانید و نه سیه اهل
سلانه دیر روز انتظار ایتمه قدر به تحول ناگزیر ظهور گوییم
کندم کندر دیدمک :

اؤلجه عقله بکا افکار اینجی تبیره باری برکه دهانش
ایده م .

اویرک یا کیم بیور جانانه مکتوب قبول انجینده بلکه اوگون
بر مانع و محذور گوزنیکنه حسب لایحای اویر برکنده نه نه

محبوبیت گور شد .

اوید با بواله دینم تهاذیر و لور که انان ز باطله فکرو
قرا لره دوستور یگی چوند کوه رو فاع و لیدن مجربانند
حکات ظاهره و گوسر یگی حاله خلافت دینم حقیقه و
ظاهره گور . حکم اید میرمه بوزدن محو و بور او شد .

هر شیده اولدین کی همد بگی مولده جروتان ، اختیار
مستقیم نیستیم . انتظاریت ساینده شاهه دلا و رفاه
تیرنای علینت اولند .

انسان با اولدین ایش یا اید جانت ، جبر لره . . .
اختیار لره ، مقتدر لره ، ناموس لره یگی فضا حیات
محکم حقینه مغلوب و محبوب کمال دور اندیش لره ، و کمال
جبر و مقتدر هو که قدر تعقیب انیم . چو ابد استادن
باند لره .

جانانه مکتوب قبولده استنکان گوسر یگی . که اگوند
نزدیم گور یگی بر کیفیت و محبوبیت انان اولدین معلوم ؟ !
بنا و علم زدن شوگر یگی طبع قدره غم و غم ثابت

قدم فالوب اوز فکرو دینن ایدم ایدم خیر قدر ظهوره انتظاریت
تقصبات اولدیم دینم ایدم . و یگی باشد انان با اولدیم جنت دین
دوستوریم . و نایب ایدیم خیر و دیریم .

شوگر و شیره دین احسانن تغییره ایدیم کیم کدم کدم شویم بیک
گوسر دینم دینم که :

بیم جانان [ناره خلقت] حقده کی سل و مجتهد زیاده بیم حقده
تأییدت نفعه فو و العال ساینده محب صادق کیم با ایدیم کوه :

چکراستان باغبان خوار آری

اوگولدن حاصله ایل یگی در و در یگی

دیدیم تیره ده وادن دین از برای و از گچره ده حال و حکام
و قبول ایدیم ؟ نه که . . .

کلزار مجتهد او بیل شویم س ، او شاهراه داری صداقت
هر دو فلاکت زده س همد بون قطع ایدیم ؟ ایدی .

هیچ ایدیم . او دست و فضای حقیقه سالک مفاد ایدیم
هیچ ایدیم اولدیم عارفه لره تأیید طبعه غم و دینم
و استن غیب ایدیم ؟

زوالی ز قدر آلام و مصائب دوچار اولیست

راغبی هر که ایدرس بگاسر و دستم

درد رسید هینست خبر خوش آید ، آغلاری حیدلاری ، اولدی
اولدی دیرلدی . نه بدن گمیدی .

طوبیانه لم قبل ده حرکات ظاهره بر گمید . ؟ یوقه شوم
بوی من لایق کایور ؟ دیدی .

قناری ؟ آیدی . توفیات خالصه من قراندی . بکاره
کنیزه هوگه قدر دوست اولینی آغلاری .

گونیاگوه حقن خجست فوضه ده آتینی گور مکس اولینی
کنیزه تهریمه و غراف ای کله اقما اید یور . منویتی آغلانه
ایچمه بقیر بر یور .

ایسته برونکی گونج بری بر خفا قاتا آغلایوب مناسبه غلایه
دونه سبب مستقل اوند و نیم هساره اوست پرده هجایه ره
موقوفه و سلا خطایه چکریوب و اونه طرفه گچیر بر یورن ایدر
کلمه یی ؟

بدنن حمله آرا ندره حاصل و جائیکه اولان چهل نیده بر وطن

عجبا هانم بر مانده اخلال اید و سیر .

زوالی یوزده نه آجیده روشدی ، مگر یازی ، حالاره
یانور ، نر همدی ، حالاره جایور . صفت بر خیره
نر همدی گورن تر چهار اولعه دز ره سولیک بر خرنان شو طلع
بقیه :

جانه تیره قصه خیری حاجت خالیدی

بیم آتور ، اولدم آتور به ده طاقه خالیدی

و ظلمت حالن گورن بر خرنان شو :

سه ده بایر سگله چو ندره آغلایم

مراغه تاتیر خاطر ایله قاتر اولامده اوند و نیم ایچون
قابلیه ؟

هده بن دوستی قدر بهیم برین و دشمنی گورن شو :

سه گول دینا به نیکیون آغلایم

مهرمن اوقوقجه آغلایم و ایلورم .

درد شاعر جگه ایلرینی اوقومده و کنیزه فوضه دلوب بگانه
استغای یزگی ترجمان قبل اولان تعبیرت فوضه سن ایشتم

تقطر و تفتخ را به بقای خاطر افطار اید .

هفت بر دگر عالمده جو قدرید که سنون بوسوزان استیتم
بود و بشدم . اوت او سوزر ، او حال را دانا مضمون
شهر در .

زوالم انیس حقیق بنم ایمن بر طبع قدر یا خبر یازار !
معیشتی یازی یوزنده اولان محراب برید بود هر جا کشف
تخل این فکره اتمل اید ، او بنم ایمن هر بر فدا کانی
مع المصنفا اختیار و الترام اید ! دنیا مالک اولم او غم
فدا ایتمک جانم منت بایر . فقط : یا بسید . . .
به بخورند . . . سو قدر دار که حسد نین بلیگی بلیگی
ایمن منت و سیرج او سوز . اوت او حسد نین کیدی
قدر به دره بایرم .

بیاره خیمه صداقت و سیم یازار ، یازرقم یازار همه
اقدرد اقدرد یازار که هم کدی هالان دوستم کن همه بنم
دست ساق رو اندن تصادف اینیگم آلام و آنداره استران
ایمکن زلایت رجه تائر ، دیه بریاده خط اولم یغی هال

یه مانه گد یازار . سرمایس بزرگ اولور اقا سیر . اوزن هوار
گبیدر . اوررقم طوزار ، یازرقم یازار . نه یا بسید !
یازردم . یقید به هلم دیه یازیرین بر کره گوزده گوزمگه بایه
دقت بولماز . واقع اولمده یا گلش قدرین ، اگلش
، زیاده سن به قلازم . ضرر بود او فصل یازار . قوله
ذهنم قوت قالیوب یا یلنجیه قدر یازار . یازار یازار
یه قلمی اندن ، بنم گولدن بر قمان . الا بن . . .
بن . . .

بر سوزدن به حقیقت لاهور اولم میسیدر

موراسنجی زوالده دوه قولده قبیلدن اولون حالن
نصیرایم دیر که صدر دن حقیقتم خرم بود . . .
بزرگلم یه حوره [نار حقیقت] ، جانانه کنیسه
بالا طم نقیم اینیگم مکتوبی قبول نمیدن قابوس مصور گله
بر عطفه خنده و انفعالی الباسید دهله کنیسن قطع امید
ایده لازم قالیوب هر بر احتمالات و تفورات و صوگنی آقا یغی قدر
خرم و افتیاد او زره حرکت و مصائب تحمل ایتمدن نزدین

تخط و تقصیر آید و کلام کند و بداند :

اوت ، اوت محب هادق و نیم مقصد ، و نیم اذنه مقصد
تغیب آید و خط حرکت تغیب آید و ب آگ زبانه هر برش
دن عاری دسترس و در جفم نیو قطعه گوره حکم و قرار قطعی
ویر میلم .

اوت ، اوت بزم نماز آید و نیم بدیر دور آید و نیم مقصد
لا یق و جرم قطعه آید ، اعتدال در محافظه آید و حرکت
آید و ک . هو گره شیر آید و نیم بدیر و در جفم ، بدیر
آید و نیم بدیر ؟ اوت و جفم بگ محافظات مایه سانه بدین
قالسون .

یوقه بدیر اوت آید و نیم بدیر و نیم بدیر با یغیاضه مغلوبه
توسر و نیم با یغیاضه حقیقت پرده خلایق مشاکو کت آید و نیم
براقوب دور اندیش و ستوریه خلایق حرکت آید و نیم بدیر
کار عاقل و گلد .

اوت ، اوت ایمان قد مقصد و فاند میلم ، اوت ، اوت
لزد و قد جفا کار و فضا آید و نیم .

ایسته بود و جرم کند و بر خط حرکت چیز کردن هک
تطبیق قویمه و زره و اضفه :

یکم و دور زوایم مقصود و هیاب نظر
تکلیف الیه ظهوره و ایست حکم قدر

بنین طالع آید و نیم هونون بر جرمه ، یونون بر جرمه ، محزون
بر توکل و مایوس بریل و بدیر و نیم بدیر و نیم بدیر
پایه کند ، سوز قلمه سفینه بگ یور لانه ، یور لانه یونون و نیم
بخار اول و نیم گوزم و استغفار آید و نیم مایه با شده کی خدا آید و نیم
یاری جانم ، یاری جانم و نیم .

گوزم و نیم مقوده . گوزم و نیم بدیر و نیم بدیر و نیم بدیر
فاره گوزم و نیم عجا مقصد و نیم بدیر و نیم بدیر ! و نیم بدیر
اوت و نیم بدیر و نیم بدیر ؟ فله ، فله و نیم بدیر و نیم بدیر
خال و نیم بدیر و نیم بدیر و نیم بدیر . گوزم و نیم بدیر !

اوت و نیم بدیر . لک و نیم بدیر ، بدیر و نیم بدیر . گوزم
بر سوز و نیم بدیر و نیم بدیر ، گوزم و نیم بدیر و نیم بدیر ، اوت و نیم
گوزم و نیم بدیر و نیم بدیر ، سوز و نیم بدیر و نیم بدیر و نیم بدیر

آفتاب کشف بر آریه امان ایتمه خنده و نوری .

اویم که هر لحظه بهرین نوری بر طوفان ماتم انگیزان باران
بدایه سوخته ، باخورد او گوارا بوغدار فلک هیچ بروقت
گولدر ماله .

هر بر این آفتاب و وجود نماند به برله سربچه گی هر
ایک فرزندیل ایویری . اویم گویا او سرخا ماهه همان
خان هلاک رو سربچه قیاس و نوری . گویا که هنوز بسته
احضار دن فاقوب حال نقاهت گیرمه صابردی !

به بر منظره رفت آیزی گویم او دن رها بتر [بدر] حاله
گردوب اگر بگفت شو :

موت لوتسون دیم خورن گریبانم بنم

ترک ایویم غم شکی ای مهترابانم بنم

نشیده سیده دماز تخمرا و لیور رم .

داه او جگه داه داه داه داه داه داه داه داه داه داه
سویورمه ، مگر آید بنی او نوتند . دیکیم بنی آیدورمه
دوشینورمه !

او زادن بنی گورر گورنر آن دهمده وجود بر فقا کنگری ،
هر بر تیدر و قیاس ، هر بر فقا کنگری و نوتوب ، و هر بر
موانه دهنش غیبایدوب بار نیم جیای قیاسمه کل ییغی بگی کل
استیای ییغی بنی طرفه کلکمه بر دن بره عقربا شنه کلکی .

او دهنش فقهده توقف ایده ک خواب غفلتیه او یا خسته
برنامم مفهوم کد هر طرفه طبعه ، طبعه ، مخون ، مخون .
باقا کدی !

بابه . به او ارم : او شیم . به بهر سو قد آفتاب ییور که
گویا دهم بوغدار رگل رد او قدم قد کلکمه او نه دونه
انعامد ایویم جگم . بگایول ویریه ابرام دهرار ایویری ،
زولایویری !

به کنددن گچشم ، برافدهی المده کلکمه قیاسمه ، وجودم
نیم مرده گی خدایه نه بر طرفه میل ایتمه . اگر بایتمه کی ماهه
هایل اوله بیمه بر مرده یولانه جقمشم : برانه هکله برانه
کنده کلکیم وقت غار صونه بدزم . دجانانه [جانم
زادلیورسون کیدر کلک ماکنه کی ایما داسا نیریم بدگره صولر

سریختگی گورم ، آنگاه درم .

بودن هنگام اولی حالز برقات دها گرفت آردی .

هرگون بفرم ده بوشیورز . بر سر برنزه نفوذتیزی ، افتاده بگردد

گسترده رنگ گنبد که صمیمیت ترا بدید بوردی .

برگون که ندن جبرز آلله سنن المله انی بگردد

ایندجه . گویا بکنید سون مکاشسی کل ایستاده جان

بیا . ویرگی ایستاد که قدر زیاده برین بسته هم گی بر وضعیت فرمده

آرد که کینه چاک روزن دیرنگ با نلاری .

بدره ده خلبانه فلله اعصابه ویرگی اهتزاز گیده گیده

استاد این رنگ و بوم ایرات ایستادگی تر از لوت نمادی فرمده

تحت تأثیرم ترک الدمه ، بایفید گوزلرله دانا اهل

و خیالده منقوشه و مشور اولان صورت اندر نا اهل جام

اوزینم آلا بیلیم .

گوزل تصویر ایدر سه خاک و فطر دیر ایشا

فسون عشق بگل کیم ای بفرزیدر

بیت مشهوری کیم بیخاچو کره خاطر مدیه گلر گیجی .

بدی میفاردن هنگام برهوت شکر لرله فایضه بیون ، بیون

سویله و [آلله الحسه] نامی دیر رقص جسم موهوم به

گویا بفرم ده کده نفوذ ناز دار لرله فیاضه قدره ترسیم

دربنده ایستاد مناظر لطیفه آغا اهل آره نه لوفرو آی

باولر گورگی ، گوزل غروب گیدرگی بدوردی .

به مناسبات ترک بدورده بولشدن آلدیم مفردیه سویه

آینه اهتزاز لره ، تکیده محل قائم یعنی گوزلر آخر آغز کینه

تغیب ایدر دیم .

اوله افزان و مثالیله حواس ایستادگی سوزلره قولله قیارتیم .

زیر کدین ایستادگی گراشتم . دیردردی که :

دینارده قد ملک انسانرو ایشدن دهانه یاره شیطان

بگ . هله بعضا شیطانند بده ، شیطانند فنا انسانر

دار .

آه بوقا انسانر آه ، بونر کینه کندی بائیریه بدی

اولد فله گی بائیر لری بگلد بائیر دیو ، دیو بدی لری بگلد

ایستوریر ! لله بنم ترک ایستاده وایر جگر فته

کمال قدره باری زره قدر اولوسه قوتوم اولسه !!!
 بن مادام چکشد رشار . اوندی بغم خدقن دغرم ایدی
 چوقده گزرده بیخوده دگل . کندی گوگلی گزرده مل
 و کندی فکرنجه آفت دوران بیدگی بگنج گوزل قار شو
 سبوح بالقدراته ایچون هرگون بغم قوتیسور ، بغمون
 هیضه سبور . دیشر ! . . .

عجبا بوزک [کندی فکرنجه] دیکده بقید لرزن مقصد
 نه اولجه !

بنم گوزلم آنرن فکرنجه ده آفت دوران دگل یانچون
 گوزلرین بررلو گوزلدن آیره سوزلر ! عجبا بو فتنه
 کال قلع : دن لایه نکالور !

گوزلم هیچ اولمازسه برکده جه اولوسه گوزلین آنره قایده
 نایسه : . . .

بنی بیخوده قیصا سوزلریم ک . واقعا بوزیم ییله جه برشیک
 یوسه یا .

چونکه گوزلم اوندی سوزلریم یوزلریم ییله باقیسور .

هانکه مادام اوغرا لرن سوزلریم او یوزیم بگا ازده ویره جه
 اولورسه بده ایلخندیم ادره جاگیم ؟ ! اوندی ویره سوزلریم
 بده برفا و سابه بیدگی ، و صدقه خدمت ایتیم هال نزه بگنیم
 کیم قبول اتمز .

یوسه قصورم گوزل سوزلریم عجبا زیاده گوزل سوزلریم بید
 مهورتن قصور اوله نیلریم ؟ !

هنی گنجد ره بزم مادام بغمیه کلگی گوزله گوزلی گوزلریم
 هال و مقصی اولور دوب و کندی بگنجه کی جهاله کلوریم
 دشت برافان دوستون بوزک سوزلریم جهاله جهاله حیدان
 اولدی . اوندی گوزلریم گیزی ، و اوندی کندی بگنجه
 اگر ماکه اولیدی هسانه بیدنه حایوب گوزلک گوزل لاکن
 بنده اول بیدک ماعت اید هکدی .

یوسه اولریم نفاده نخله ، آنکه مقصد لر عجبا فله اید سوزلریم ؟
 که اکر کلریم ییله مقصد ! ، عجبا اید اید سوزلریم ؟ که
 بنی مقصدن دور سوزلریم یوسه کندی اید سوزلریم . . .
 قدر اولهام و خیالات ، نه قدر ده صافه دلو ! .

شمارم از ترک عقلیه که سوزی که بنده سوزی
 حالایقیه تقدیر این سوزی بوی او هام خامه زینت نعل
 اولد !!!

بوده گویا کسب تقویت آنکه اولاد بر طهرت ده
 این سوزن امیدوار اولوب طهر که فلک بوزده چیده
 گور و ب برده بره طهر و کسب دگر دی

آه . آه به افلاک ناصل روزه شب اولین چوقدن بیدم
 انا الله نه کلام

بحر عامه جارات اینجده ابواج محمد و مقلد بونج و مالکین
 آنالوب تمامر چاپ خیم انتظار ای گوز بیکینر ساحل
 مقصوده لشکر انداز وصول اولور امید لایه صیحا او یانین
 بر زمانه مستنانه ساختن قریب بحر بحران نویسیه اوتانه
 یولانه قلاسه کشتن شکتی بولنیغم نقطه ده بردن بره
 توقفه محبوس اولدم !

شربتی بخیه آهکن بقیه گدیده بومه ، سحر بایم اخبارین
 بائنه گورن بومه ، بری بریزن محرم و مایوس فلکده

فالم نعل سوزن !
 عالمده هر شئی سیرج الحی باشد . بوی گویا بایه آغلا نیغ
 بگ بایه آغلا بایه او بوی گویا بایه . حکم قدر بونگون
 آنزده مذهب این بایه امید که بایه سیلاب سوناست
 محروم و نابور این بایه

انسان مرزوات یه و به

حلیت کلانته [اینه بنگذر]

حقیقت بوده گدی . لکن فلک خونین گهر می ؟ !
 بر معاد هر گویا بخیه ردام ای بیور دم . بوی گویا [نارغ خلق]
 کلمدی ، ایتسی و ده ایتسی گویا نه کلمدی ! حالاده
 کلمدی بومه ! چوقلاک بائنه بختی اراده ای بیور ،
 بختی آردم تر خدمت ایتمه ، زده چاکشینی ده کیم بویور .

یکدن صوره نم نزل گشته می ؟ بایم

یکدن بیزیم رهیم گشته می ؟ بایم

اسامه یایم مرافعه اولیورم ! عجا بونگاه اولدی ! عجا
 نیم عالم نه اول جمعه !

اوباغ ارمده نشانه دیرنه دلکشا بنغمه سحر قلب عشاقه
زارگی بر خرابه زار شکلی المسه .

آغا جهر بر قولیانه تصویر گستر یور . آغا جهرک سایه
سفر نامه قسوت زندانه بندان اولمه .

اوبه ، اوبه ازهار گونا گوسه . کومه ، کومه مادانا
جمیع بگره یور .

بنغمه قبه لاجور رینی ابر سیاه ظلم قاپدوسه .
جمیع صدر قنوجم برایشانه نیمه و چمنزاری اوزینه خاکستر غوم
سرمه .

بروقت مرغ دل متافقه آشیانه آبار انیس یکه سحر بر بیابانه
وخت آبارده نقبل اولمه .

دیدی نغمات سوره و سوره اقراریم فرحان ایدن نوا خوان
قوسر بوماتخانه نه مرتبه خوان اولمش .

باندوله هیانه آدر شعله آوازده نه مائه آه تحسیر
چکیر یور .

نشمه گاه عمر و اولاه بنغمه هیانه عمر یورسی انجایله سحر بر ماتخانه

عمر و سه خبر دیر یور .

بروقت در و نندن جمیع استریم اوتختیه ملک شکر
نومندن باقر یورم .

کجندی پستاید . کجایی پستی بند
نقضای گرده دلاب دوران یورم

مستطاب
مستطاب
(لاؤ)

په نوده ، په نكند . نو بهرگي هم برتانه خپروځايان
د د اوليه گوزنه تفكراتو زهني خورده العال شغول ومني ،
برتانه د افكار . باسيور . فقط گوزني شپارځ اوليه
فرقه ده گول . ساده باسيور ، ساده بشيويور . . .
ايتيگن آغلونز . گيدور . نره ، ۹ بيلز . چوځ
سويگن دوشينور . هېم برشيده بهر ده گونډه . اوډر گوبا
هنيانده تېمريد او نيمه بهر شتون .
برفاج گونډه او يقو نرغده به تمضل سرسلان و بردي خالفا

سود تاينه نه آره مړه سرخه سږگي برلږه دوشريه
سوزده برلږي ساعت قدر اوږور . او يا نكافنده جان
هنازه گيدور . هولاك دوكاډه سونون . نشه بويه ايمون
دگل . جامع مصوعات بشري ده عاري مستشا برادرسه
برنلوه د مردم .

ناصل مېرغ دتس بابه اوليدرك دهامزيه دوده تېبانه
ايكه اوله اطم سودا يقانندن يقا لاسي ، هياتي
دها او زماندن بوغنده ، زهرله باسلاسي .

اوډر برغلب د فريسي دارك جان فقايدن دشمنين بيه
عفو ايمامه الله كلمز . انتقام فري بويه ايمونه رغل .
اوډر برغلباس گوه دارك گوهل بيه سودا معدن نامي دېره
پرايد .

دظاومون بيه آغلار ، مفدوراك بيه مظهر بولور .
كيس بويه هېم هور مار آغلار . گولږي ، منويه اوليني دېره
اوده گولندر ، منويه اولني ايمونډر . كندري هابه گولږي ،
منويه اوليني ايموور .

ست جاذبه گرداب فنا کند به حقیقتی . گزیندن اسیران
 عقی ، و فتوحه شیوه و سواران اوله یوزدن زهره کدی
 زهر ، جالاره هکیمور . جلد کدین تصویریه لایه کله
 جلد در کل کنجازه تشکیل آید .
 سرگشته به راز با نغمه نسوی . زنگه ! هائینس بازسون
 از قلم الزامات و فتوحات سابقه نسو کوزینه افند بر
 بر دیواری . هانگی بزدن با نغمه نسو سائری ! بانگی
 اول به جبهه قلمی لادن بر قدی . اولی بر قدی اما آرزو
 کسین بر قوی یا . ز قلم هالیدی . زبانه مدی . زبانه
 باز قلمه نو که بیدار جله اوله سرگشته نم ایچمه شو [دافتر ، مجوز
 صفاتر هکیموزن عبارت ، و هکیم شاکر منصورید] تعریف اهلایسی
 الویر دیدی .
 بوزاره کاخ گورمدی . طالع با نغمه نسو دی . بر کره
 مافینه ارجاع نظایندی . هر هائینس با نسیم لوداز زهره کدی
 تصویر بر دیو کی بزنگه ویر کله به با نغمه نسو یا دیدی .
 هکیم بیدم فداکت سابقه یا فرود روز هکیم در دانه لودک

دکلمید . دینگی بر صره ده آیدی که بر آه هکیموز چاکوب بهست
 و هکیم با نغمه نسو است با نغمه نسو کدی .
 چو کله آواز هکیماتنی ، مو جوتنی ، هکیم ، زار اماره
 اتقال و طالع آیدن جانا نه آتیه عقی و هکیم آتیه آتیه
 چکانه کی بزدن بره پارلاری . و هکیم هالیدی ، جانه نسو
 و دهشت فوکه طالع آید قوه فکله نسو با نغمه نسو آیدی .
 زدن هکله گزیندن آچیمه گور دی که زبانه گزیندن گزیندن
 گزیندن گزیندن گزیندن کوزینه سونوک گزیندن عطف آید کدی
 هکیم هکیم آتیه گزیندن اوله طوی یور !
 خواب غفلت ز بیدار اوله نایم دهشت زه کی مخونه ، مخونه
 ، میده ، میده هر طرفه باقیانده عائقه دیدی که :
 — شاعر هکیم زگز دار ۹ !
 — سوزن با نغمه نسو یورده .
 — جانم نسو سوزان سوزان بر افند ایچور و گور گزیندن
 شو گور دینگ هکیم هکیم مراده ویردی !
 — افتم بتیلا خرنی ایدم قیسه گزیندن گزیندن نادر آتیه آتیه

آه مرده تشریف آید لطفاً لایضم بولندیز بو کی حاله مرده
هر وقت گوره گوره چوقدن آیشره شمدی بولم مراده ^{تغنی}
ایتمز رگز .

— دیه اولور که بدهالکز اکثریا وقبولور ؟ !
— هیچ اولماز بدهالکز بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
ایتمز شکر لایزم .

— شاعر کلیمیز آله ایکی بولور اولور رگز ، ایتمز کلیمیز
برجه شکر لایزم ، کلیمیز شکر لایزم بولم بولم بولم بولم بولم
بزه عهده بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
نقد انوعن بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
بزه بولم بولم .

— اندم دیتمیز گئی ایتمیز اولور مرده بولم بولم بولم بولم بولم
اولدن دها اهنون کلیمیز ؟ !

— یا شاعر کلیم ! حاله هفکزه کی اوقد صحتیق ،
دها اهنون بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
عادتاً اهنون بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم

مادام که ایدر . ایتمیز بولم بولم .

— اماه مرخصیام ، اندم . لطفکزه ایدر اولور بولم
بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
ایتمیز .

— خفا ایدر لطف و عفو کفر ستم ایدر .
حیاله عفو کفر کفر حق حفره نرا مرده ایتمیز بولم بولم
بگ دیتمیز اولور ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر
حال ایدر شکر لایزم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
ایتمیز بولم بولم ؟ !

— بزه ایدر دله ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر
رحم و عفو کفر عفو کفر بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
دافعا بولم بولم ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر

— بزه که ، دله حاله ، هر شکر بولم بولم بولم بولم بولم بولم
بزه بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
بزه بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
بزه بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم
بزه بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم بولم

خود دوس هیچ طوغور نگلد .

اوید گللی یا ؟ افتم نه گوزلداده در که بارش بر بارش
اولدقه بیجا ه لره برحت اقله توبه طوسیوه اجلسز
اولد رهده حال به زوالیده برکه جه اولدوه رحمت
او قوموه عقلدیه بد کلنز .

طوغور دوس یا سز آنون بخیرم برانه سگز . رها طوغور دوس
دنیا نه تون ار باب قلمی بر آیه گل سزه [جسم ناسته]
تعبیرنده بایقه تغییر هیچ بولعه نگاهه خواجهده اولدیفنی
تعبیرده و عرفانه مجبور اولور لر رسم بالکف تغییر اولم .

— یکر اما سون به حال کلنگزه به سببه اولدوس سزه
نیایدیم ، بوخار گزه ایمن باغلام ؟ !

— کاشکه بوخارمه ایسر ، خدایا طر ، بنجیر برافندیگز
بلکه برجاهه آهسته آهسته یقه - کیم یار قاجا کره به یار
ایدریم براسات دغیده قور تورو رم ، جانم ،
حیثمه مالک اولور رم .

صفاک و جود دوس گل گولگی اوید بر ایلد معنویه ایدر کد گره

بند و بط آیدر که محسره رخ گوزیم ، گولگی سوزن آلفه
نقد - ادر جفنی هیچ عقلم کسریو - دیر گلیم کلید -

— سزی بویور دور دراز ، دیانه یانه تصویر اقله ز حتم
اختیار آیدر کلنگ قیاساته به موه ؟ در تورو رم !
— حال اعتراف تصویر میسگز ؟ !

— ناهل اعتراف ایدیم که ! اوت دیم یلاسه سوسیه ادر جفنی
— سوزم سگز ، سوزم سگز . یلانر گناهیم بونیم اولدوسه .
— یکی دیم لم که دیر سگز گی اولدوسه . مارام که سزی به
ایستیمش ، مارام که حال گذرن شکایت ایدیر سگز . بایه
ارتقه آدر ایدیم .

— ایسته بگله اوز بابا مان سگز .

— نیمون ؟ !

— بابا مان سگز ده اوز نیمون .

— زویر ؟ ! انسا یاپینی شئی ناهل بایدیم اویدیم
بوزه فرس ، ایسته یگن بابا مانم ! خدا ایر با ناز ندن
صا تون آلدینی بر کور سن ایستیمه صا مانم ! ایستیم

آزادیده فرم ؟ !

— ز مکه انجم ، ز مکه . ایرباد زنده آلدینگز
پله رانه توگز اولم آزار اینه آلد زده در انا باز
مجه آلدینگز بریمه عاتق کف آزار اینه مقده اولم زنگ
سوقدر دایرک ایرتگز اولم در وب جهانه و جهانه
آزادیده بیرگز .

— ارجاک دیر اولم که گوزلری [جلد] نایله
یار اینه استیوگز ؛ خور گوزلده [جلد] لعه اسنار
ایر یوگز دیر که چک چکرهاه اولم وب اولم یویر
بریشگی ، بزطلموس ایدم کللی گوزل اولم یویر و ایویر
هانه بر جهانه صافه ای سلامه دایر ؟ ! !

— انجم سده استعمال یکنه ؛ حاجت .

— بوغانیمی صفا .

— آنگم خنجر ابردر نه گونه طویرور ؟ !

— هاصم . [سوزن کرک]

— هاصم نه با تاقه ده ، اولم ده مقده گز .

ایرگز آفته تری غریب بونابه برعاشیه به بولون
آلقوبه بیرگز ، ایرتگز جانداره ده براتفا گزله
ایر بیرگز .

— دای ! قبه شاعر دای ! رنج [جلد] نایله توصیف
ایله ایست یکن گوزلده سیدم [سجام] ریگز باقم !
ها غیرت ها !! زنده ده نظیره . یوم [جلد]
نظیره [سجام] نظیره آره نه ده کی قوصقم تناقص
گوزله جهانه خالقیه بیرگز ؟ !

— انجم طالع [سجام] خور [عاشقانه گز]
بیرم . هر بو ایکی قندری جانرگز هانجه لوزم
گوزرگز اون استعمال ایر بیرگز . انصاف باغلی
بریش .

— دیدم آ . شاعر کلیمگز بولم دولا میرم ، نادیم
، سوزایی اولمگز جلد لولوس بولم ، دیار
لولوس لولری نون بولم صفا . بیرگز .

— ایدم با . لولور و سوزیم یوم . یکن نه گزله شاعر

بدون دل و دله . [هوز و سولین افقون گوبون قوغا لر]
 دیدم آه سندی برالریک بوعاین حیفه جفم کلیدر .

— بخون ۹ !

— [هوز و سولین کره ادهن لردیدر] . [دینگی
 یجور]

— بدون کلیدر دیدم یا .

— حقن وار افیم . حقن . [سیم] . دینگیم بخون

های بدون اولم . لکه [عاشق] . دینگیم بخون لکه

افقا حمد ویرنگز یا لکم هب تاخره بدون دینگیم کلیدر

حقن ده سولیدر کنایه لر فیلوس مدیدر لکه بخون لکه

ایمورده سویدر لکه اولوسه شیمه اولور لکه

— بدون کلیدر ! جواب ویرنگز باقیم ؟ صوام

سره که هانم گوزل هانم عاشق اولور . یکنیم شیمه ؟

— آه افیم آه . اوز والیدر اولوس اویم :

[ماه مال روید فلان گونم ، فلان ، فلان جاس اولدنی

بیمه اید جم ایستد بدو آیدنی یاره فلان آید اولور . قانی

یقالیغ . یجور دلوید خابطه طرفدن آیدنی اولور . [دیدم
 غنیه لرن جانی قسده دیم زیاده عدله و نکرتم]

ایمورده لرن سون بکله دله بر حیف بیرنه دویار اولدنی

یه فطانت تأییدت موله سینه لهرنوب قانر تو کوره ، تو کوره

آخ ، آخ جابه جکس لک لاهرا عیال عارده گی و فانی

دوخیلورده . هیچ کس هیچ بین آغدا ، نر . بوقه شو

گور دینگ قبرستانه کی یا تاخر براباره طرفه معایه اولمده

لا فکله هیس دیدر لکه یار اولون شمدی عشوه

اولدنی گور دینگ

— دای ! دای ! ! بزمیه قد . بکله میدانه محابه

وفات ایدم مجاهدین شهید بیدرک باقیه گز آ برطانی

شمدی دایمده جبریز بوقه ! مجا بولر شمدی زمره سینه

ناصل اولورده اخل اولور لکه !

— سون بیدر شمدی میدانه مجاهدده ده جانه فقه

ایقل ایستیمه دوشنده بکله سینه ، بوسوگوننده تأیید

بوقه ده زیاده گید بولر . لکه شمدی عشوه لکه میدان

محبته جانانه عزیز و محترم بلدیگی ، و جانانه زیاده گرگی
 جانانه هرگونه یورگن صابونین تیرنگانرن ، هرگون
 جگرنی فوغره به خنجر بر دین تائیات و سله سله شدت
 مدیم اینم اینم ایقله رن ، زاری زاری آغلايه روه
 اولور لر اولور لر ده دیریلور لر ، دیریلور لر
 اولور لر .

— بکی مارم که آنرده شیه شمرده دایه افیر بره
 بیون جهر ویریلور ؟

— او شیه ده فقای سوریلور .

— کیم بیلر ؟

— علمای عشقه .

— فقای سورم بریندهک یا نه کتابه ملاکمه تیرلور ؟

— اوزرا و کتابره مالک کلور .

— بلالیمیدر ؟

— بولور لر که آسونر .

— صحیفه های سونده یوسفیدر ؟

— نه گز .

— او برابره علمای عشقه بولسات بخشون هانگن کتابه و دوقلور ؟

— صحیفه قلبه لر نه ؛ شنوات فدا کلرندن .

— امام امامه . بویکه دایر برانه ایضاحات ویرنهک جابایدیم .

— نه دایر ؟

— او برابره دیر اولور که بوشه ای کومه ده علمای بوقدر اویدیم

— دای افندیم دای . دای انصاف دای ! دیر اولور که اوز وایلدی

دها دیاره ایله هرگونه تشدیده یا قهقهه قاحت ایتیلور گزده ،

برده آفریم یا قهقهه ؟ آرزواید یورگن ! دیاره کوله اولور

آرقه آفریم یا قهقهه ؟ ! هم افندیم بویجه سینه سوانلرن

بیلیم که نه استور گز . قباخده نری جانلندن ، هر شیه نه زیاده

سوردهک کومه می ؟ زنانهک هم سور گز ! سوز سوز ، سوز

سوز قانوده طبعی قضا سنده کلیمد .

سوزی و نه خان ابریکان ایله

سوزنی سوزین دهره سقانه ایله

دیر شلورم ؟

— نه می بدی شاعر لرک دونه لرین اولور . سوره رن اولور

فقدت به عبارت اولیه سوزید اجتناب از استیوگر . جاکو
از نون ماقول سوزید سوزید ، اما آخر سوزید سوزید نظریه
مرور اولین سوزید آنگاه ماری . دیا آنگاه سوزید سوزید
فرد آنگاه سوزید سوزید ؟

— اقدم ساعده سوزید سوزید سوزید

— سوزید سوزید سوزید ؟

— سوزید سوزید سوزید . تقدیر و سوزید سوزید

[ارب] نام جدید از سوزید سوزید سوزید سوزید

خوب بخور [کذاب] نام ویر سوزید سوزید سوزید سوزید

اینگونه به هانگ بر سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید ؟ سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید ؟ سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

ناصل سوزید سوزید ؟ سوزید سوزید سوزید

گوزیا سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

— واقعا سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

بعضاً سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

بعد سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

اینگونه سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

حقیقتاً سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید [سوزید سوزید] سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

— سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

اینگونه سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید سوزید

عاشق سارده سوز گلشن دگل عاری جلالین به تحمل
اولی جمع در هر دره حقایق

چونکه بنور تجرید نزل ، فکر نزل ، در آنزل
نیستی اولی در فکر نیم افلاطون دره ، عذرا درون
ایشید به ، و کتب مقدسه گوید به بر طاق و عطف
در نصیب سوز گلشن جانده اوصاف زده گی در
در زمین آگاه نموده چون از نیمه توکنه بیاید در بر لب
هر جا به ملک آمدن به بیخ یا طایر لر

عجا بنور سوز گلشن و کیمین نهفته ایو بر ! کیمین
هر شید بایو برده سوز گلشن حیوانی خط ایو بر !
مقصود حمایت و صیانت هیچ که به کیمین قد
دو تنه جانی در شمع بر !

اوت فدایم گوئیم ، فدان بره گتم . فدان ...
فدان ... بیدم عاشقده انساغ گور جگم کلور

به آدم سوز گلی سوز که برابر الگ برده که حاله [کنده] .
بر اینی دیر بر ؟ ! یوسف سوز گلی [امان افندم لطفاً]

در همه نزه گره عذرا ایملک رجا و ستره ایو بر . [ایو بر مکتب
عزالی نقدیم یزید]

بیدم ساستغاثه عقد بران در شوس بر بهال در کتف جمع
گور لک افندی اینی قاری شمع قیلان اولی ایو بر
آگاه بر دی

قیصافه به افق فخری قیصافه بید ایو بر
گور مکه لوبل جمع گور لک کیمین حید در لک جمعیت
بشر دن خارج طوفان عقداده ، فانوشاده هیچ بر
محبور نه یزید

یوسه اگر مقصود وقایع ناموس به ایو بر بوند
اوت صافه زنده تصور اولی مان . انساغ و جدا
تیز اولی . یوسف یا چمن یا یوسه هر وقت انصاف .
— اوت تا عجب گم سوتقوات و تصویر لک به طوفان

مع مانع مقصود عاشقده مدافع دن عبات اولی
برابر بر نقطه غالباً اونی لک افطار ایو بر ایو بر .
— اونی یوسه انهم طوفان یزید گدن طوفان لک

بفقا قضا را بکند و در سعه دل و قیاس و تدبیر و در بیان امور
و حکم ؟

شده ؟ و

— اظهار بر قیاس اظهار حاله کافیه . زیاده
عادتاً عجز استغفار بر کمال . شیخ سعدی گلستان
[آنگاه که از این بخواهد نصیحت . آنگاه که نصیحت از این بخواهد .]
در پیوست ؟

سودمند و اگر عادتاً بر قضا مقدم ادا قاضی و هیچ
برای و تدبیر حکم و تأثیر و در بعضی مشتملند .
خداوند قدیم . بنده گزیننده عاقبتی این قسم آید و ب
برنجین [خورد کام] . [یکمچین] [مغلوب افراط] [نامیده]
تصفیات استیویم .

برنجینه صاحب فرقه سودمند هیچ بر کمال الفت
و انیت انبوب چنگ کبیریه نهوه و نهوه قاضی آید و
اینه کلر زن اید و کلور .

چاکر بهیج ادر جود شیده . ! انانک انانرا افراط

و استلاف نکره لزومی قانونه فیض اقتضایه در کمال
برونگی گونج بدوخته مدینه تمویل به کرده اید و ازین
دعیه بهودین محو و از آیه ای چون قوله العار فدا کالقد
اختیار این افکار و ماعی عموی قاضی بالعکس مدینه
بدوخته آید و به حال شکر عاقبت . نه قدر ده فکر خام
، نه قدر ده افکار باطله !

ایکمی قلم به . فرط محذره مغلوب و ماکون در ده حال
و موقعیه فرقه به ادر سوز . بر عائق بران فکر
و مدینه اید و بر نه باید قلم به آیه ای و سوه فرقه و مدینه
عینت اینک بگی افطرات غیر فو لهان به ده حواله سمع
اختیار انبوب . نه قدر دیوانه !

چون نکر به به همجنس زن آید و در سعه دل و قیاس و تدبیر
آواز حایق و قدر زن عبرت آید و لر ! . نه قدر ده
به نکر !

هم انهم نه لازم اوزون سوز . او عائق سودمندین بر
افراط و عادت انسانیه در محرم بر قیاس کوم قیاسیه

بر طایفه ، قفسه قفسه بر سون گویا ، اینست عقیده فایز
کندی مقدرم ، بگوید بر معامه اجازت جفت تکلیف معروضه فایز
عجبا ، بیهوده در ؟ ! نه بیهوده معلوم . اوست
[سید مدد گری ؟ آید . هرینه فایز اولان انان معروضه دکل ایست
معروضه بیهوده معامه دشمنان بهائیان بران قبول بید ؟ !]
بیهوده در گلدی ؟

بمعالم اصل کنیز به عقیده بائیدم اولدین فضا اعتراف
ایستمد اولور لورده جزله اولور !

— دها فو غورس هیچ برنگز عقله بائیدم اولدین
اینام بیورم .

— عقده و عداوت ، انکایم ؟ ای بیورنگز .

— همه کلی .

— اویدایم عالمک ریهدم داستان اولان [بخون]
ایمون نه بیورنگز ؟ ایست [بخون] دیشدیا به ده پل
خو غوردر بیورم .

— عاشق دیر نریم را بیگمید ؟ !

— اوند به بائید بریش دکلدر . برگوزداده ای به جگم بیه
دها فو غورس ایستمد معامه ایستمد ایستمد جگم بیه هرگون
، هرگز بر گری فو غورس جگم کاخدر اولدیر به جگمده و طوعا
به اوستم اولدیر بریش یا به گزده ایستمد ایستمد غورس آله گز ایست
اوند ماه عقلیا اولدیر ایستمد اولور برنگز .

— به اوند متونی ؟ ! ایستمد فو غورس ؟ ! آتید به فایز
او قاتل بر اقوب مور بکلرک مدافع و کالتینی در عهده
ایستمد ایستمد گز ؟ نه جفت افیم اولور کنیز برین مدافع دیشد
دکلدر .

— جانم تشبیه فضا اولدیر ایستمد اویدایم فو غورس
اصل مقصود به گوزداده گویا ، نفس معامه تجربه بید بگم
شاید ایستمد فو غورس سزک در برنگز به اوند اولدیر
اکتد معامه بید بگم عقده و عداوت دیشد شش صوفی و همام
و خیالاتن عبارت اولدین سوبکلدر .

— بیک افیم مثال اولدیر اوند به سزه صو را دکل قطعات
فوسون انجه امریقا قطع من موجود بید ؟

— کیم انکار ایم بایر .
 — گیتیگریم ؟ گور دگریم ؟
 — خند .
 — او بایر ناصل ایانه یوسگر ؟
 — متواتر اناست ! لکه نون عدوقه ریگلک مارنه
 برتیو اولدیفندن ناصل اناست ایم بایرگر ؟ همه [ایگر
 ایگر دستایر] ریگلک ره رگل .
 — او حالات مضبوط دن بحث ایدن بونجه عناق ایانه
 لانه مکلیم ؟
 — زگوزل ، زگوزل ! اوت ، اوت ، یخاچه چیه اقام
 اییگی بوزاچی شاهدره ده ایانه رس آرنه باشق کیم
 ایانه ! قفلدار . . . به کندن ، حیانتدن
 باشق کیم ایانه می . آکلدگریم ؟
 هم انیم زرد او . دنیا گوزم گویور ، گوزم گولم فایده
 ، یانورم ، توتورورم . . . بگی نامناهی سخاوت
 حاله یغیزانه !! یانور لر کیم ! هرکس اولدی

نعت باغی فوجیونه بایر دپ برونه کبریه جاقمدی !
 ارنه کسه برونه جگن قاکدیم ازیم روتنه جه !
 — افتم بایرستگر در دلیدر در درونین سولدر ایست
 چمنه زقد در دینی سولدر اوقد . در دینی دوکده ده .
 — بیاون بونا بایم . مارم که سون سولدر در ده
 صوقیورمه اور دری باشنه صاقون اما سون . سوزگن
 سوسون واندلم .
 — انوم رگلدر .
 — زریه قند استا بولر گیه وب گنامه انان الله اولور
 سوله ، سورده اولوریم ؟
 — افتم ناصل آکلدیم .
 — ناصل اولر نافه آکلدیم زنگر .
 — مساعده بورت . افتم .
 — بکی . زرد اوباقلم ؟
 — افتم او عاقلد [بیه گزده زفل اولیم حاله] گویا
 حکم روز ازلیع هیه . حاکم سورا طرفدن سوزسه عشقه

و غرام ایلم محکوم اولمدر در ده دیگر محکومدر گز ایست کلین
 ایا ایلم مامه بدخلفه گز قرا اولمدر در . آکلدر یغندر ؟
 خالکبا آکلدر گزده نه آکلدر یغندر گز آکلدر یورم .
 — به اولمدر نه سامیندن اولمدر یغندر ایچون آکلدر یورم .
 — حققد و اقدم . ایلم برانده یغندر اولمدر یغندر
 ایلمه آکلدر نرگز . یلم و ایلمور افنا بله بانگره
 کلدر او دقت آکلدر گز .

— کله ملکی و ایلمور یورم .

— بکاره قاری بو شامده قولاید . دیدکلر گز .
 یون سولور گز :

— یوگیل بو ، کور یوگیل بو .

— [ساعه بازمه] او . . . گجکلر گز .

زوالم شاعری بوانه بر بارقه جانمدرسه تابینه اورده
 یورین قلدلر قدیمه کلر قلمن یاندی . دیدر که :

— اتم قونمده اونوما کلر انسانیت نامه . جالیم

— نرنگی عاقله اولمدر یغندر ایچون عقلیم باشم اولمدر

اونوما .

— سزده نی اونوما گز .

— عظم سزده اولمدر یغندر اونوما جفقی ایلمدرم . .

— آکلدر اصهار لارم .

— مصفا کلدر اتم .

— ۴ —

گذر موشه غایت براهه گونمدرن بر اتم اوزری بن
 اولمدر گزنتی عالیه جفیت عمودی قاریوب بانفاته
 [بانفاتی] یون تعصیب یورم .

هوا اقدرد صاف و لطیف ؛ اقدردن افرا ایلم
 گویا برعاشقه جاندیمده وصلت جالیمه کایاب اولوب
 گز آلام و اکدار دن صاف و مصفا اولان قلب شرت

گنجینه سبزه بودی .

اولی که فایده لک ، بنادر لک فو چه لری ایوان بحر
عجز و هیزم بر آفتاب سانه نه لاجوردی و زرخ فیاضه
قد نه بیاضه بلور لک نقشه و رسم تیره اولی نوع اشکال
چیزها و غریب رفتن افق نقاط مختلفه منور و
خفیف طور و منی رنگارنگ سیاه قاصد و شیل زینت تکلیف
ایده آغا جلور دانه ، یار قدح آرا لرندن گور نشسته
اولی طبیعت گور گلور و یرنگی انبساط و انبساط منور
و مایوس مانده بر [اد] دار دی .

تأثیرات و جذبات منی اهل عمو من نشسته طبیعت ایستاده دی
قابل انبساط اولی .

سرم چستی بگی دل و خیال من بر موقع تمام لودان گوزانه
افزاده و اشتیاق قلبی اویم بر وزن عصبیه خنجر محصور
و مطرب با بیور ری که خاک و قلمه تصویر اینده اشکال خنجر
حقیقتی !

به حال ای بیخبر عمو منید او که کلنجر بد اختیار توقف ایستاده .

بولی منی نقطه ای و دانه مقصد اولی مدی . زیادت بیخبر گیری .
برضای ده مایوسانه اولی و ب قدرت فاعله اولی و
بیاضه اولی و نه گور رنگ صباغ بیاضه تحققت و تائید
ساقه تفکرات منی تجمه ایده خاخرات عاقلانه اولی بر وقت بسته
در وجهت اولی فایکدی .

نه در صگره باز دانه نرساز اولی هو الی لک لطف ، خراش
ساقه گور منی جود دی .

سوال استغراق و جود و یرنگی گور خلک تحققت ایستاده
بیخبر و ضعیف و در مانده ، طولا بیخبر برده آره منور گزینگی
و بیور دی که :

آه ! مار مزل آه ! ! سوزی و گور بگم گور منی بر که احد
کنده ده دگلم ، سوزی و بگم گور منی بر که جان من بی سوز
اولی ، زبان گور من ، سوزی یا سایه بیخبر ، سوزی
قدری یا سایه منی انجمه و یرنگی ایستاده اشکال و یرنگی
انتفاخ رنگر سایه شده در .

بلی که سوزی و بیور فکره بولید رنگر ؟ بلی که سوزی و بیور

سویو ییگز ؟

به ده سزی سو ییگی هیچ اولانیسه آراجه اولسه آهله
 بیه ایون دی ییلم که قلمده عشق اینیگم مفتونیت حفرم
 سله ییگز مجنده مقابله دفعه لانه نکلر سرکه بده هیچ عی
 قاکر . . . آه افق آه . . . ییلم گز سزی او . . .
 امامه ، امامه . . . بری کالیو . . . غالباً بزی تره
 ایییو . . . اوت ، اوت . . . تاده کنیدی . . . تاده
 او فاشه ! ! عکرم گویشونه . . . شیدل آریو . . .

